

KOPIDLENSKÉ LISTY

BŘEZEN 2015

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Kopidlenští hasiči vyjeli k rekordnímu počtu zásahů, přibýlo dopravních nehod

Všechny zásahy jednotky sboru dobrovolných hasičů v Kopidlně z roku 2014 najdete přehledně popsány na stranách 4 až 6.

Mateřská škola projde přes léto opravou

Vážení spoluobčané,

dovoluji mi v úvodu Vás pozdravit a v krátkosti seznámit s děním ve městě.

Na konci loňského roku a v úvodu roku nového jsme sestavovali rozpočet pro rok 2015, který je pro tento rok i s přebytkem z loňského roku 40,7 mil. Kč na straně příjmů i výdajů. Z toho na investiční akce je v letošním roce naplánováno necelých 14 mil. Kč.

Kam budeme v letošním roce investovat

Velkou akcí, která je naplánovaná na letní období, je projekt Snížení energetické náročnosti v budově mateřské školy Kopidlno, kde nás čeká oprava střechy, balkónů, výměna oken, zateplení budovy a nová fasáda. Rozpočet na tuto akci je ve výši 2,9 mil. Kč a získané dotační prostředky ze Státního fondu životního prostředí by měly být ve výši cca 2,1 mil. Kč. Dodavatelská firma vybraná výběrovým řízením je HM stav, Michal Havran,

Dvůr Králové nad Labem. Budova tak dostane do nového školního roku „nový kabát“, na který se všichni těšíme.

K dalším výdajům patří finanční částky za projektové dokumentace. Jako prioritní jsou to projekty plánující rekonstrukci budovy II. stupně základní školy, kde jsou zahrnuty opravy sociálního zařízení tak, abychom vyhověli současným hygienickým normám, opravy podlah v jednotlivých učebnách, oprava střechy a krovů, rekonstrukce dílen a ve všech prostorách oprava elektroinstalace. K těmto projektům probíhají postupná jednání a konzultace, abychom v novém progra-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

movacím období našli ten správný dotační titul pro podání žádosti o dotaci.

Ostatní projekční práce jsou zaměřeny na budování kanalizací, jako je výstavba kanalizace Drahoraz–Pševes včetně vybudování oddílné kanalizace v části Jičínské ulice a kanalizace včetně povrchů v ulicích Havlíčkova, Bezručova, Tyršova a U nádraží.

Do rozpočtu je také zahrnuta první platba z celkových pěti na výkup areálu bývalého školního statku, kde plánujeme výstavbu sběrného dvora, zázemí pro místní hospodářství a výstavbu hasičské zbrojnice.

pokračování na straně 2

Mateřská škola projde přes léto opravou

pokračování ze strany 1

Další částky budou investovány do akcí plánovaných realizačně našimi zaměstnanci místního hospodářství. Čeká nás výstavba nového veřejného osvětlení v obci Ledkov z důvodu vynucené kabeláže do země společností ČEZ distribuce, a. s., oprava prostor současného kadeřnictví na náměstí, demolice objektu vedle hřbitova, oprava elektroinstalace v budově bývalé školy v Mlýnci, kde bude prostor v přízemí opraven a přizpůsoben pro knihovnu, atp.

Také na kulturní akce jsme nezapomněli a snažíme se pro Vás opět připravit bohatý program, jak již v těch tradičních akcích, jako je Reprezentační ples města Kopidlno, Slavnosti slunovratu, Kopidlenké slavnosti, dětský maškarní bál, tak i v akcích nových, z kterých se budeme snažit tradice udělat, a to je Bluegrass festival, velikonoční a vánoční jarmarečky, besedy atp. Na všechny tyto akce jste srdečně zváni a my se budeme těšit na Vaši návštěvu.

Ani informační centrum nezahálí. Spolu pracujeme se sdružením Český ráj, s kterým se připravuje umístění čtyř informačních tabulí pro turisty, které by měly být umístěny před kulturním centrem, kostelem, základní školou a před parkem tematicky k zámku. Všechny tyto informační cedule by měly sloužit jako prvotní a poutací informace pro turisty, kteří zavítají do našeho města.

V současné době probíhají jednání k opravě povrchu silnice Husova, která přes letní měsíce ochromí průjezd naším městem. Naši snahou je spolupráce se zástupci investora Ředitelství silnic a dálnic, abychom této opravě napomohli. O přesném termínu zahájení prací Vás budeme předem informovat v Informačním letáku.

Přichází nám jaro a s ním i více slunečných dní, přeji Vám klidné a pohodové prožití tohoto období.

Hana Masáková, starostka

Výhled investičních akcí pro rok 2015

Investice zapracované do rozpočtu:

Obytná zóna, lokalita č. 26 v Kopidlně – splátky za výstavbu a pozemky	4 607 274 Kč
Výstavba nového veřejného osvětlení v obci Ledkov	1 500 000 Kč
Snížení energetické náročnosti MŠ Kopidlno	2 928 573 Kč
ZŠ T. Svobody 297 – stavební úpravy – projektová dokumentace	87 000 Kč
ZŠ T. Svobody 297 – stavební úpravy dílen – projektová dokumentace	49 000 Kč
ZŠ T. Svobody 297 – elektroinstalace – projektová dokumentace	49 000 Kč
Školní statek Kopidlno – splátka za odkoupení	380 000 Kč
Revitalizace nám. Hilmarova – dokumentace pro stavební povolení	50 802 Kč
Územní rozhodnutí – kanal. vč. povrchů ul. Havlíčkova, Bezručova, Tyršova, U Nádraží	50 820 Kč
Kanalizace Pševs, Drahoraz, ul. Jičínská – PD + ost. inv. – dotace	700 000 Kč
Investiční závazky – KVC + ČOV – úvěry, splátky	2 664 000 Kč

Investice realizované pracovníky MH – odhad nákladů:

Doplnění 1 ks svítidla v obci Mlýnec a Pševs	40 000 Kč
Ledkov – zpevněná plocha pro kontejnery	20 000 Kč
Stavební úpravy č. p. 14 – provozovna kadeřnictví	50 000 Kč
Stavební úpravy a rekonstrukce elektroinstalace č. p. 39 – škola Mlýnec	100 000 Kč
Stavební úpravy požárních zbrojnic – Pševs, Drahoraz	80 000 Kč
Odstranění domu č. p. 221 v Husově ulici, Kopidlno + zpevněná plocha	60 000 Kč

Investice celkem

13 416 469 Kč

Další investiční výdaje pro rok 2015

Zajištění služeb v rámci jednotlivých kapitol rozpočtu města Kopidlno:

- pravidelné opravy a udržování:
- veřejného osvětlení a rozhlasu
- bytového a nebytového hospodářství
- komunikací a veřejných cest
- kanalizace
- zdrojů pitné vody
- pohřebnictví
- péče o vzhled obce

- údržba veřejných prostranství a další drobné služby a opravy na zařízeních města

Předpokládané další investiční výdaje celkem 500 000 Kč

Další investice k řešení nezpracované do rozpočtu:

- projektová dokumentace a výstavba sběrného dvora
- oprava hráze rybníka na Kamensku
- rekonstrukce ulic Hilmarova a Vackova
- rekonstrukce chodníků v ulici Husova

Na prohlídku města nyní i přes internet

Zajímavou možností nabízenou internetovými stránkami města www.kopidlno.cz jsou interaktivní mapa města a interaktivní prohlídky objektů kulturního a vzdělávacího centra a čistírny odpadních vod.

Interaktivní mapa, která se nabízí v části stránek „městský úřad“ modrým kolečkem s nápisem Interaktivní mapa, obsahuje řadu okomentovaných hezkých pohledů na různé části města a z několika míst se můžeme rozhlédnout do všech stran. Možná se nám to nepodaří úplně napoprvé, ale návod uvedený v úvodu nám jistě pomůže. Můžeme se i řídit heslem: „když už jsme vyčerpali všechny možnosti, je načase přečíst si návod“.

Neméně zajímavé jsou interaktivní prohlídky dvou objektů, které se také nabízejí v části stránek „městský úřad“, tentokrát však ve sloupci „aktuálně“. Zatímco zrekonstruovanou budovu bývalého muzea, v níž je nyní městská knihovna a kulturní a vzdělávací centrum, můžeme navštívit i osobně, do objektu čistírny odpadních vod se rozhodně běžně nedostaneme. Ani v těchto prohlídkách nechybí řada fotografií s komentářem a možnost prohlédnout některá místa hezky dookolečka.

Objekt kulturního a vzdělávacího centra je prohlídkou přístupný nejen hlavním vchodem z Hilmarovy ulice, ale také zadním vchodem ze dvora, kde je veřejně přístupné dětské hřiště. V podlaží přístupném hlavním vchodem z ulice jsou prostory městské knihovny, po schodech vystoupáme do patra se dvěma sály sloužícími pro výstavy, přednášky a jiné kulturní a společenské akce. Ve spodním podlaží je technické zázemí a školící místnost a klubovna s možností přípravy občerstvení. Většina prostor je vybavena novým nábytkem. Aby mohl objekt bez problémů sloužit všem, je vybaven plošinou pro osoby s pohybovými obtížemi – nejlepším vyjádřením by bylo „hodně pomalý výtah“. Interaktivní prohlídka objektu je fajn, ale nechala bych ji přespolním a doporučuji objekt navštívit při některé z mnoha kulturních akcí osobně.

Prohlídka čistírny odpadních vod obsahuje fotografií méně, zato jsou doplněny delšími komentáři. Naštěstí. Protože bez nich bychom se asi těžko orientovali. Interaktivní prohlídka čistírny odpadních vod je zajímavý nápad a zdá se realizace.

I když své město známe, interaktivní prohlídky stojí za to!

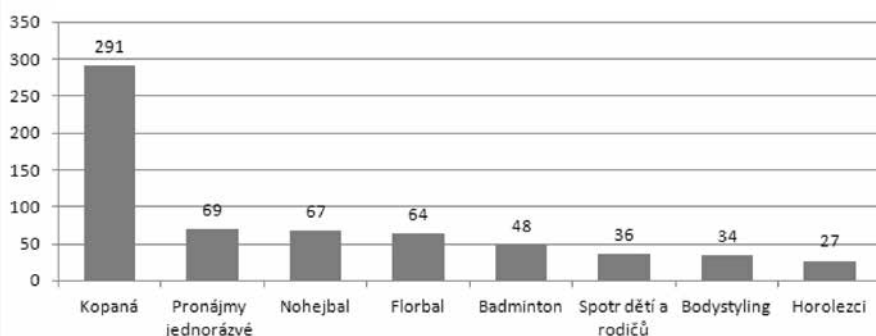
Lenka Kropáčková

Sportovní hala oslavila pět let, její využití zůstává rozsáhlé

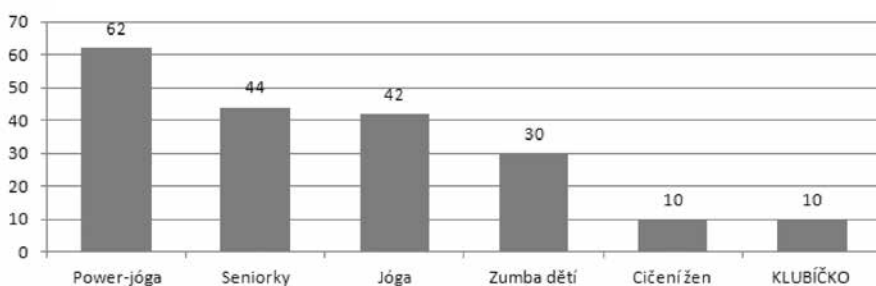
Je přímo neuvěřitelné, že uteklo již celých pět let od 1. 12. 2009, kdy v Kopidlně proběhlo slavnostní zahájení provozu víceúčelové sportovní haly. Budování tohoto sportovního areálu trvalo necelých 14 měsíců. Na počátku však byl za pomoci akciové společnosti s tehdejšími názvem Centrum evropského projektování Hradec Králové podán a zaregistrován projekt s registračním číslem CZ.1.13/2.3.00/02.00050, který byl následně z EU finančně podpořen z Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod v rámci výzvy pro oblast podpory 2.3 Rozvoj venkova. Podle popisu projektu měla sportovní hala postavená u kopidlnské základní a mateřské školy sloužit ke zkvalitnění základního vzdělávání dětí a mládeže v tělesné výchově. Další využití sportovních prostor mělo být o víkendech, prázdninách, v odpoledních a večerních hodinách. Prostory měly sloužit sportovním klubům a veřejnosti. V projektu bylo počítáno i s kvalitním sociálním zázemím (šatny, sprchy, toalety). Vše se do puntíku podařilo. Žáky školy, kteří v dopoledních hodinách halu pravidelně využívají k tělesné výchově ve školním roce ve více než tisíci hodinách, odpoledne střídají děti ze sportovních oddílů. Večerní hodiny patří milovníkům sportovních aktivit jak z Kopidlny, tak širšího okolí, kteří již dávno školním lavicím odrostli.

Během minulého roku se v hale při provozu od 8 do 21 hodin od pondělí do neděle mimo školní vyučování odcvičilo celkem 834 hodin. Téměř třetinu z této doby využily fotbalové kluby ke své zimní přípravě na sezónní venkovní klání. O zbývajících rezervovaných hodinách se podělili stejnou měrou nohejbalisté a florbalisté. Ze sportovních aktivit pro ženy se v počtu odcvičených hodin vyrovnala nohejbalistům a florbalistům už jen power jóga. Zájem o cvičení byl tak veliký, že bylo cvičení rozšířeno dokonce na dvakrát týdně. V počtu 70 hodin za rok si halu pronajali zájemci o víceméně jednorázové různé sportovní aktivity. Mezi opakovaně smluvně ošetřené sporty, které přesáhly 40 hodin v roce, se řadilo cvičení pro věkovou kategorii cvičenek 60+, jóga a nově badminton, který si nachází příznivců čím dál více. Bodystyling, který původně u žen zaznamenal velký úspěch, v roce 2014 trochu v oblíbenosti polevil a cvičitelka přešla s cvičením na malý sál, aby zbytečně deset cvičenek neblokovalo velkou tělocvičnu. Na třicet hodin během roku věnovaly děti rytmicko-tanečnímu sportu zumbě nebo osvojování si lezeckých technik v horolezeckém kroužku, případně účasti na aktivitách, které hala pro školáky pořádá, aby dětem rozšířila možnost smysluplného trávení volného času. Od prázdnin loňského roku se nově schází i KLUBÍČKO, aby si maminky se svými před-

Počet hodin odcvičených v roce 2014 podle druhů sportů ve velké tělocvičně

Počet hodin odcvičených v roce 2014 podle druhů sportů v malém sále

školaři vyzkoušely při sportovně-hracím programu, jak si bude jejich „drotina“ zvykat na kolektiv jiných dětí. Malí človičci se zbavují ostychu a emočně se otužují. Maminky vítají přerušování své sociální samoty v domácnosti a rády si vzájemně v kolektivu jiných maminek sdělují své zkušenosti a načerpávají praktické rady.

Podle uvedeného výčtu aktivit je zřejmé, že využitelnost sportovní haly je veliká. Zvlášť v zimním období je hala nabitá k prasknutí a volné termíny se nacházejí jen stěží. Proto by si také celý areál zasloužil dokončit původní záměr, který zamýšlel koridorem spojit sportovní halu se školou a školní jídelnou, aby dětem při přecházení na tělesnou výuku nehrozilo nachlazení a nemusely se při kaž-

dém přesunu zdoluhavě oblékat. V koridoru by pak našly své místo ještě další šatny, kterých je takto pro všechny sportovní prostory nedostatek, sprchy a toalety, kterých při takovémto vytižení celého sportovního areálu je též nedostatek. Možná se dočkáme ještě i jiných stavebních úprav v objektu, které po dobu trvání projektu nebylo možné provést, pokud by se lišily od původně schváleného projektu.

Vedení města i personál haly vynaloží všechny síly k tomu, aby se žákům i sportovcům z řad veřejnosti v areálu cvičilo dobře, hala jim perfektně sloužila a oni se v ní cítili i nadále neméně příjemně jako v době trvání pětiletého projektu, ba ještě lépe.

Jitka Kymličková

Kopidlensští hasiči vyjeli k rekordnímu počtu zásahů, přibýlo dopravních nehod

V průběhu roku 2014 byla jednotka hasičů z Kopidlna povolána k celkem 37 událostem, což je pro náš sbor historicky největší počet zásahů za jeden rok. Z těchto výjezdů bylo 10 požárů, 13 technických výjezdů a 14 dopravních nehod. U dopravních nehod se jedná o značný nárůst oproti předchozím letům, kdy v roce 2013 byla naše jednotka povolána ke čtyřem, a v roce 2012 dokonce pouze ke dvěma dopravním nehodám. Naštěstí vloni nedošlo při nehodách k žádnému úmrtí a většina nehod se obešla i bez vážnějších zranění.

Kopidlno – Na první výjezd jsme čekali ještě kratší dobu než v loňském roce. Hned 1. ledna 2014 v podvečer byla naše jednotka povolána k nahlášenému požáru travnatého porostu v ulici Lipová. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jedná pouze o neohlášené pálení. Majitel pozemku byl poučen o nutnosti tuto skutečnost předem oznámit a jednotka se vrátila zpět na základnu.

Staré Místo – Druhý poplach byl vyhlášen přesně o deset dnů později, taktéž v podvečerních hodinách. Dne 11. ledna 2014 byla naše jednotka povolána na požár kancelářských prostor autodilny v bývalém JZD ve Starém Místě. Po příjezdu na místo již u požáru zasahovaly jednotky HZS Jičín a SDH Staré Místo. Po lokalizaci požáru následovalo jeho dohašení a pomoc s odklizením vyhořelých prostor.

Ledkov – K dopravní nehodě osobního automobilu vyjela jednotka Kopidlna 28. února v podvečer. Řidič, který byl pod vlivem alkoholu, nezvládl řízení a narazil do stromu. Vozidlo poté bylo odmrštěno do rybníka, kde zůstalo převrácené na boku. Po příjezdu naší jednotky na místo byla provedena stabilizace vozidla a poskytnuta předlékařská péče zraněnému řidiči, který byl stále uvězněn ve vozidle. Pomocí vyprošťovacího nářadí se ho podařilo předním oknem dostat ven a předat lékařům. Následovalo vyproštění vozidla pomocí jeřábu.

Staré Hradky – K požáru lesního porostu došlo 29. března mezi Libání a Starými Hradky. Požár trávy a křoví o rozloze cca 10x15 m zlikvidovala jednotka dobrovolných hasičů z Libáně před naším příjezdem.

Budčevy – V dopoledních hodinách 14. dubna došlo k dopravní nehodě osobního automobilu zn. Škoda Octavia v obci Budčevy. Zřejmě vlivem mikrosnápku vy-

Strom hrozící pádem v zámeckém parku v Kopidlne 20. dubna 2014.

jel řidič Octavie, jedoucí ve směru na Prahu, do protisměru a následně do příkopu, kde čelně narazil do přejezdového mostku. Zraněný řidič byl z vozidla vyproštěn svědky nehody před příjezdem složek IZS. Po příjezdu naší jednotky byla zraněnému poskytnuta předlékařská péče. Následovalo protipožární zabezpečení vozidla s jeho následným vyproštěním zpět na vozovku.

Kopidlno – Dne 20. dubna byl v zámeckém parku ohlášen strom, který hrozil pádem na stavení. Pomocí těžké techni-

Likvidace nebezpečného hmyzu na základní škole v Kopidlne 20. května 2014.

ky z požární stanice Jičín byl strom stržen na opačnou stranu.

Cholenice – Hned druhý den, 21. dubna, došlo v ranních hodinách za obcí Cholenice k dopravní nehodě osobního automobilu zn. Renault. Řidič vozidla, jedoucí směrem na Vršce, nezvládl řízení a dostal se mimo vozovku, kde následně narazil do stromu. Naše jednotka po příjezdu k události provedla předlékařské ošetření lehce zraněného řidiče a protipožární zabezpečení vozu. Po příjezdu vozidla záchranné služby byl pacient předán lékařům.

Kopidlno – 25. dubna došlo k rojení vos na základní škole v Hilmarově ulici. Pomocí lapače hmyzu byl tento roj naší jednotkou zlikvidován.

Břístev – 27. dubna došlo ke střetu osobního automobilu zn. Nissan a motocyklu zn. ČZ u obce Břístev na křižovatce ve směru na Nečas. Při boční srážce byli zraněni řidič motocyklu a jeho spolujezdkyně. Řidič vozidla vyvázl bez zranění. Po příjezdu naší jednotky na místo byla zraněným poskytnuta předlékařská pomoc, dále bylo provedeno protipožární zabezpečení a zabezpečení proti pohybu vozidel. Po příjezdu vozidla záchranné služby byli pacienti předáni do péče lékařů. Po zadokumentování místa nehody byl proveden úklid a uvolnění komunikace.

Kopidlno – K rojení vos došlo 19. května na základní škole druhého stupně v Kopidlne. Po příjezdu byl proveden průzkum a následovalo odsátí a zneškodnění roje pomocí odsavače.

Kopidlno – Opětovné rojení vos na základní škole se konalo hned druhý den, 20. května. Vzhledem k nebezpečné výšce byla k události povolána ještě výšková technika z požární stanice Jičín. Poté došlo ke zneškodnění roje pomocí odsavače.

Mlýnec – Od projíždějící parní lokomotivy došlo 31. května ke vznícení trávy u přejezdu nedaleko Mlýnce. Zasažen byl prostor o velikosti cca 100 m². Díky včasnému zásahu nedošlo k rozšíření požáru na nedaleký les.

Vršce – Dne 11. června došlo za obcí Vršce, ve směru na Slavhostice, k dopravní nehodě osobního automobilu Škoda Fabia.

pokračování ze strany 4

Ve snaze vyhnout se přebíhající srně řidička strhla řízení a narazila do stromu, který ji odrazil zpět do vozovky. Při nehodě došlo k lehkému zranění řidičky. Dítě, cestující vzadu v dětské autosedačce, vyvázlo bez zranění. Po příjezdu naší jednotky byla poskytnuta první pomoc a předlékařské ošetření řidičce, průzkum, stabilizace vozidla a protipožární zabezpečení.

Pševy – 26. června došlo za obcí Pševy, ve směru na Jičín, opět k dopravní nehodě osobního automobilu Škoda Fabia. Z neznámých příčin řidič osobního automobilu vyjel do protisměru a následně do příkopu, kde čelně narazil do stromu. Po příjezdu naší jednotky byla zraněnému řidiči poskytnuta první pomoc a předlékařské ošetření, průzkum, stabilizace vozidla a protipožární zabezpečení.

Kopidlno – 9. července byl nahlášen na krajské operační středisko v Hradci Králové velký úhyn ryb v řece Mrlině v Kopidlně. Po příjezdu na místo provedla naše jednotka průzkum a kontrolu toku proti proudu. Následně byly odebrány vzorky a místo události bylo předáno Povodí Labe.

Ledkov – K dopravní nehodě osobního automobilu Škoda Fabia došlo 2. srpna ráno za obcí Ledkov, ve směru na Libáň. Po příjezdu naší jednotky byl proveden průzkum a požární zabezpečení vozidla. Řidič byl ošetřen a transportován do nemocnice před příjezdem hasičských jednotek. Po zadokumentování místa nehody Policií ČR bylo zajištěno odtahování vozidla mimo komunikaci a silnice byla následně uklizena.

Nemyčeves – Týž den odpoledne došlo v obci Nemyčeves, konkrétně v části Malý

Osobní automobil po srážce se sanitním vozem 16. září 2014 za Kopidlnem ve směru na Jičín.

Nemyčeves, k zahoření kombajnu. Díky včasnému zásahu byly požárem způsobeny pouze minimální škody.

Kopidlno – 11. srpna ohrožoval vosí roj obyvatele rodinného domu v ulici Na Vinici. Po provedeném průzkumu byl tento roj pomocí odsavače zneškodněn.

Jičíněves – K dopravní nehodě osobního automobilu došlo 13. srpna v ranních hodinách, po pronásledování policií, v obci Jičíněves. Řidič unikl směrem od Jičína na Kopidlno, v pravotočivé zatáčce nezvládl řízení a skončil na střeše mimo vozovku. Po příjezdu naší jednotky na místo byl již řidič mimo vozidlo. Hasiči provedli pouze požární zabezpečení vozidla a odpojili baterii.

Kopidlno – Ve stejný den došlo k rojení sršní u rodinného domu v ulici Tomáše Svobody. Po příjezdu na místo byl proveden průzkum a následovalo zneškodnění roje

pomocí odsavače a chemických prostředků.

Běchárky – K dalšímu rojení vos došlo u rodinného domu v obci Běchárky dne 25. srpna. Po příjezdu na místo byl proveden průzkum a opět následovalo zneškodnění roje pomocí odsavače a chemických prostředků.

Kopidlno – 16. září se za Kopidlnem, ve směru na Jičín, srazil osobní automobil se sanitním vozem. Po příjezdu naší jednotky na místo byla poskytnuta předlékařská péče řidičce osobního automobilu. Následovalo požární zabezpečení a odpojení baterií u poškozených vozidel.

Pševy – 18. září ohrožoval roj sršní hospodářská zvířata v obci Pševy. Tento roj byl zlikvidován pomocí odsavače.

Budčevy – K dalšímu rojení sršní došlo hned druhý den, 19. září, v obci Budčevy. Tento roj byl opět zlikvidován pomocí odsavače a chemických prostředků.

Kopidlno – K poslednímu rojení, tentokrát vos, došlo 20. září u rodinného domu v ulici Lipová. Roj byl taktéž odstraněn pomocí odsavače.

Kopidlno – Dne 10. října došlo v ulici U Cihelny k požáru osobního automobilu zn. Peugeot. Po příjezdu naší jednotky na místo bylo vozidlo již z jedné poloviny zasaženo plameny. Naštěstí se povedlo majitelům okolních automobilů včas přeparkovat, takže nedošlo k dalšímu šíření plamenů. Použitím vysokotlakého proudu byl požár zlikvidován a vozidlo předáno zpět majiteli.

Dopravní nehoda osobního vozidla u Ledkova 2. srpna 2014.

pokračování na straně 6

pokračování ze strany 5

Chyjice – K dopravní nehodě osobního automobilu došlo dne 19. října v obci Chyjice. Řidič nezvládl řízení a sjel mimo vozovku, cca 3 m do potoka. Při nehodě byl zraněn řidič a tři jeho spolujezdci.

Bartoušov – K další dopravní nehodě došlo hned druhý den, 20. října, mezi obcemi Pševes a Bartoušov. Řidič dodávky, jedoucí směrem na Jičín, nezvládl řízení a sjel mimo vozovku, kde došlo k převrácení vozidla. Při nehodě zůstala ve vozidle zaklíněná těhotná spolucestující, která měla ruku pod vozidlem. Pomocí zvedacích vaků došlo k vyproštění osoby, která byla následně letecky transportována do fakultní nemocnice v Hradci Králové. Řidič a malé dítě vyvázli z nehody bez zranění. Po příjezdu naší jednotky na místo události byla poskytnuta předlékařská pomoc zraněné, následovalo požární zabezpečení vozidla a odpojení baterie.

Bartoušov – Šest jednotek hasičů likvidoval v noci z pondělí na úterý 28. října 2014 požár roubené chalupy v obci Bartoušov.

Objekt, který byl neobývaný a ve špatném technickém stavu, začal hořet po jedné hodině ráno. Na místě události zasahovali profesionální hasiči z Jičína, dobrovolní hasiči z Kopidlno, Libáně, Starého Místa, Jičína a Jičíněvse. Při příjezdu první jednotky na místo byla celá chalupa v plamenech. Hasičům se podařilo zabránit rozšíření plamenů na vedlejší stodolu.

Jičíněves – K dopravní nehodě dvou osobních automobilů došlo 10. listopadu mezi Jičíněvsi a Bartoušovem, u odbočky na Vršce. Při nehodě byly dvě osoby lehce zraněny. Po příjezdu naší jednotky na místo byli účastníci nehody již v péči lékařů. Jednotka provedla zabezpečení místa události a protipožární opatření.

Budčeves – K technické závadě na domácí vodárně došlo v noci z 11. na 12. listopadu v obci Budčeves. Po příjezdu na místo provedla jednotka kontrolu zařízení a následně odpojení vodárny od el. sítě.

Jičín – 23. listopadu při jednodenní příslužbě na požární stanici Jičín byla naše jednotka, společně s profesionálními hasiči

Dopravní nehoda dodávky mezi obcemi Pševes a Bartoušov 20. října 2014.

z Jičína, povolána do Ruské ulice na nouzové otevření bytu. Po vniknutí do bytu byla zjištěna uvězněná žena, která měla ruku přivřenou do úložného prostoru gauče. Po prvotním ošetření byla osoba předána lékařům.

Jičín – Ve stejný den byli kopidlenští a jičínské hasiči znovu povoláni, tentokrát do Jičína-Sedliček k dopravní nehodě osobního automobilu. Po příjezdu na místo bylo provedeno protipožární zabezpečení a zasypaní uniklých provozních kapalin.

Jičín – Při dalším termínu příslužby našich hasičů v Jičíně, 29. listopadu, byla naše jednotka, společně s jičínskou, povolána do Železnice k dopravní nehodě osobního automobilu. Po příjezdu jednotek na místo byla již řidička i její spolujezdkyně v péči lékařů. Na místě bylo provedeno protipožární zabezpečení vozidla a po zadokumentování Policií ČR jeho opětovné vyproštění zpět na silnici.

Kopidlno – K požáru za hospůdkou Na Radnici došlo v podvečer 3. prosince. Po příjezdu na místo byl zjištěn požár kontejneru na odpady. Nasazením vysokotlakého proudu provedla naše jednotka uhašení. Poté bylo místo předáno Policii ČR k dalšímu šetření.

Libáň – K domnělému požáru v obci Libáň, ulici Emlerova, došlo v odpoledních hodinách 7. prosince. Po příjezdu naší jednotky na místo již byl proveden průzkum domácí jednotkou dobrovolných hasičů. Průzkumem byl zjištěn pouze zpětný tah komína, díky kterému se do stavení dostal kouř z kotle.

Libáň – K požáru v obci Libáň došlo v podvečer 12. prosince, po příjezdu jednotky na místo události byl proveden průzkum a následná kontrola termokamerou, příslušníky HZS Jičín. Poté byl objekt předán majiteli.

Petr Hnát, SDH Kopidlno

Požár roubené chalupy v Bartoušově 28. října 2014.

Hasiče teď můžete sledovat i na Facebooku

Se zásahy hasičů za minulý rok jste se seznámili na předešlých stránkách. Z těch příjemnějších věcí, které se hasičů týkají, stojí za zmínku opětovné pořádání Hasičského pálení čarodějnic, které se těší čím dál větší oblibě kopidlenských občanů. V loňském roce dorazilo přibližně 120 dětí a 200 dospělých, což je téměř dvojnásobný počet oproti předchozímu roku. Za připomenutí též stojí Tradiční hasičský bál, který vloni navštívilo také přibližně 200 návštěvníků.

Jelikož bylo v minulosti Kopidlno považováno za město bluegrassu, rozhodlo se několik nadšenců ve spolupráci s městem a naším sborem tuto tradici do Kopidlna vrátit.

První ročník bluegrassového Memoriálu Honzy Macáka dopadl na výbornou a nás velmi těší, že se sbor mohl na této akci také podílet.

V případě zájmu o naše aktivity nás můžete průběžně sledovat na našich webových stránkách www.sdhkopidlno.tym.cz nebo nově na Facebooku pod „Hasiči Kopidlno“, kde naleznete informace o chystaných akcích, výjezdech a požárním sportu, obohacené o spousty fotografií a videí.

Petr Hnát, SDH Kopidlno

Výstava zmapovala zlatou éru hokeje v Kopidlně

Výstava věnovaná zlaté éře hokeje v Kopidlně probíhala na KVC v termínu od 23. 1. do 6. 2. 2015.

Vernisáž i samotná výstava přilákaly jak pamětníky, tak mladou generaci. Výstava se nesla v duchu vzpomínek na dobu, kdy kopidlenská hokejista patřili mezi elitu týmů na okrese.

Výstavu navštívil také pan Josef Procházka z Dolního Bousova, který je pamětníkem a velkým fandou tohoto sportu, zároveň je autorem článků na pokračování do dvouměsíčníku „Bousovák“. Našemu městu věnoval kopie záznamů psaných zakladatelem hokeje v Dolním Bousově profesorem Jelečkem do tehdejšího tisku a kronik

od roku 1930, kde je také zmínka o zápase s Kopidlmem.

Přinášíme záznam vepsaný do kroniky po zápase v roce 1938:

6. ledna 1938

Hřiště Sparta Kopidlno

Soudce místní

Sparta Kopidlno – dbsk

8:2

Přátelský zápas hraný v Kopidlně za neustálého silného sněžení, takže o hře se nedá mluvit. Pak nebylo vidět, tím méně ovládat. Přihrávalo se jen výškou a tlučením.

(rh)

Zimní tábor na Krýšovně aneb Setkání filmových hrdinů

Pro letošní jarní prázdniny jsme opět připravili zimní tábor, a protože se nám tu loni líbilo, jako zázemí jsme znovu zvolili turistickou ubytovnu Krýšovna na Prachově. K významné změně proti loňsku přece došlo. Loni se spalo v patře ve třech pokojích, vytápěných elektrickými přímotopy. Bylo to drahé topení a ještě bylo dětem zima. Pro letošní rok jsme s majiteli dohodli, že všichni budou spát v přízemí ve velkém sále, vytápěném kamny na tuhá paliva. Protože jsme jako vedoucí dobrá parta, stačil jeden společný víkend a dřeva pro zimní tábor jsme našli dostatek a ještě nám zbude na jarní víkendovku, kterou připravujeme na duben do Bukvice. Ale vraťme se k zimnímu táboru.

Téma letošního tábora – „Setkání filmových hrdinů“. Pro dvanáct dětí, které se do letošního tábora přihlásily, byly připraveny hry a soutěže, které navazovaly na v předvečer promítaný film nebo z něj vycházely. Tedy takovou jsme měli původní představu a tu se povedlo plně realizovat pouze první večer. V případě dalších večerů se podařilo až do konce zhlédnout film sotva polovině dětí. Pohyb, čerstvý vzduch a změna prostředí způsobily, že některé děti stačily přechýst počáteční titulky a byly v limbu. Trochu nám to sice narušilo koncept, ale ne náladu nám ani dětem. Filmy, které se promítaly, většinou děti znaly z domova, takže neměly problém se záludnostmi otázek a úkolů, které jim vedoucí na druhý den připravili. Ale hezky po pořádku.

Vedoucí na základnu dorazili v sobotu navečer a kromě příprav a doladění programu dnů příštích se diskutoval také program letního tábora. Takže v sobotu to byla větší sešlost vedoucích. Pro zimní tábor bylo k dispozici pět dospělých po celou dobu a v průběhu týdne přijížděli další dobrovolníci, jak jim dovolovalo zaměstnání. Ten na dopoledne, jiný odpoledne a večer, jak kdo mohl a vzhledem k programu bylo třeba. Rodiče s dětmi přijížděli v průběhu nedělního dopoledne.

Po nezbytných úkonech, jako je ubytování a vybalení věcí, se po obědě rozběhl

program tábora. Je pravda, že se někdy muselo nebo chtělo program měnit podle počasí, ale co jsme si naplánovali a připravili, se podařilo realizovat do puntíku. A to se nám v průběhu týdne vystřídal troje roční období. Jen to léto a koupání se nepodařilo. Jinak jsme zažili podzimní plískanice, zimní radovánky na sněhu i téměř jarní dny plné sluníčka. Těmi zimními radovánkami to vlastně začalo. Nedělní odpoledne bylo přímo stvořené pro řádění na sněhu, a tak se vytáhly saně a boby a hurá na kopec. Navečer bylo nutné všemku omladinu převléknout do suchých svršků a ty mokré sušit celou noc v jídelně. Tedy tahle místnost byla víceúčelová. V noci sloužila jako sušárna, přes den jako jídelna či dílna pro ruční práce. Hry v místnosti se většinou odbyvaly v části sálu, kde nebyly postele. Nedělní večer končil promítáním filmu Ať žijí duchové.

Je tu pondělní ráno a s ním první úkol – luštění zprávy. Vyluštěním získávají děti recept, jak jinak než na výrobu Přibináčku. No a protože oblečení z minulého dne bylo usušeno, můžeme se rozmáchat znovu, a tak vy-

rážíme opět za sněhem, kde se všichni, včetně vedoucích, řádně vyřádíme. Nejklidnější činností byla stavba sněhuláků. Jak jinak, je co sušit. A protože jídelna se po obědě změnila na dílnu, sušíme věci tentokrát ve velkém sále. Hned po obědě se děti pustily do přípravy svačiny – výroby smetánky, podle ráno vyluštěného receptu. Co si kdo vyrobil, to si také snědl – přežili všichni. Pro druhou část odpoledne je připravena hra s názvem „Další slovo“. Úkolem dětí je doplnit slova do předem připraveného textu. Před večerí jsme ještě stihli vyrobit šperkownice, zdobené skleněnou mozaikou a lodičkami z pryskyřice. Snad se budou maminkám líbit. Po večerí, když už byla pořádná tma, se zjistilo, že se nám někde ztratili rytíři Brtník z Brtníku a jeho dcera Leontýnka. Bylo nutné je najít. Kupodivu nejodvážnější byli ti nejmenší účastníci. Před spaním se promítal film „S tebou mě baví svět“, který posloužil některým jako večeráček pro lepší usnutí.

Zimní počasí se do rána změnilo, ač je to proti přírodě, v podzimní plískanici. Plánovaný závod ve „Sjezdu svahu na čemkoli“ nebylo možné uskutečnit. Déšť nám do rána rozpustil všechny sněh, a tak jsme uspořádali závody v „lyžování“ na sále. Lyže nahradily kousky koberce. Závodili samozřejmě k velké radosti dětí i vedoucích. Největší úspěch mělo „lyžování“ po čtyřech, když měli koberec závodníci pod rukama i nohama. Bránice od smíchu bolely, dokud je trochu nezklidnil jak jinak než opět výtečný oběd. Odpoledne bylo nutné zůstat kvůli počasí v chalupě, a tak přišla na řadu hra MORSESO, při které děti hledaly dvojice písmen v morseovce a z nalezených písmen tvořily slova, ze kterých složily snad neznámější hlášku z filmu

pokračování ze strany 8

S tebou mě baví svět „Matýsek se posral“, a bránice po vylúštění byly znovu v pohybu. Podvečer byl věnován výtvarné činnosti s cílem trochu děti zklidnit. To se ve finále stejně nepodařilo. Každé dítě totiž dostalo díl vizovického těsta, ze kterého mělo vyrobit medaili podle vlastní fantazie. Jenomže z medailí se rázem vyklubali žraloci, želvy, pizza a spousta dalších věcí. Jen na ty medaile tak nějak nedošlo. Ale to nám zase až tolik nevadilo, hlavně že děti práce bavila a znovu si u ní užily spoustu legrace. Na dobrou noc jsme tentokrát připravili film Harry Potter.

Během dopoledne jsme hráli různé hry s obrázky z filmu Harry Potter. Děti měly za úkol k postavě doplnit jméno, dalším úkolem bylo sestavování dvojic a následovaly další úkoly. Protože se počasí umoudřilo a na Prachov přišlo jaro, připravily si děti samy stopovanou. Té se zúčastnili k velké potěše děti i vedoucí. Jednou za tábor to být prostě musí, a tak tenhle večer končí diskotékou. Tentokrát na úplný závěr dne to už snad nebyl ani večerníček, ale „nočníček“, promítali jsme Piráty z Karibiku.

Celý čtvrtek se nesl v duchu pirátů. Hned ráno luštily děti křížovku, ve které byly otázky z filmu, abychom zjistili, jak jsou děti schopné zapamatovat si jména a důležité názvy. Byl to trochu problém, protože celý film viděli opravdu jenom vytrvalci a těch nebylo mnoho. Ještě před obědem se děti vypravily na cestu za pokladem, než jej vyptávaly, musely splnit moc a moc úkolů. Dopoledne se jídelna proměnila v moře plné pirátských lodí, ty si vyráběly děti z připraveného materiálu a moc se jim povedly. Pro lepší usínání se večer promítal film Ledové království.

Páteční dopoledne bylo věnováno hře Hledání ztracených. Pro velký úspěch stopované, která se hrála ve středu, připravily děti stopovanou pouze pro vedoucí a přítomné dospěláky. Večer byl plný napětí. Losovala se totiž tombola, a ne ledajaká, každý lístek vyhrával. Ve hře byla spousta cen a odměn. Žádné dítě neodešlo s prázdnou. Možná, že se všem nesplnilo přání v podobě výhry, ale nám všem se společně podařilo splnit cíl, který jsme si dali. Prožít a užít si společně týden a něco málo děti naučit. Až se ráno probudíme, bude sobota a postupně budou přijíždět rodiče. Zase se to neobejde bez slziček. Tyhle slzy jsou ale povoleny, to jsou slzy loučení s kamarády, které budu znovu vidět až v dubnu na víkendovce nebo o letních prázdninách v táboře. No a těm, co to třeba nevyjde, se to může povést zase příští rok. Ono je to sice ještě tajné, ale já vám to pošeptám. Navštívíme PEVNOST BOYARD a určitě potkáme otce Fura, ale nikomu o tom ani muk.

*Z poznámek Lenky a Fify pro KL upravil
Jiří Machula*

Obce musí třídit kovy a bioodpad

V rámci novely zákona č. 229/2014 Sb., kterou se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění, vznikla nově povinnost pro obce zajistit místa pro oddělené soustřeďování kovů a biologicky rozložitelných odpadů.

Kovy

Recyklace kovů představuje vysokou úsporu energie a snižuje rizika vznikající v důsledku těžby primárních surovin. Při přepracování kovového šrotu v hutích se kov čistí a taví, přičemž se nekovové příměsi přepalují a vzniká nová surovina. Ta neztrácí své původní fyzikální vlastnosti a za určitých podmínek se může recyklovat donekonečna. Železný šrot je potřeba pro výrobu nové oceli. K recyklaci se využívají zejména plechovky, autovraky, stavební ocel. Šrot se z místa odběru odveze, slisuje do balíků a dále se čistí a tepelně zpracovává. Výroba jedné tuny železa z železného šrotu ušetří 630 kg černého uhlí, 1,1 tuny železné rudy a 55 kg vápence.

Občané Kopidlna mohou kovy odkládat na sběrný dvůr v Kopidlně. Drobné kovové odpady (např. nápojové plechovky, plechovky od potravin, nádoby od kosmetiky, ...) lze rovněž sbírat do šedivých plastových pytlů. Pytle se vydávají na Městském úřadě v Kopidlně, oddělení životního prostředí. Naplněné a zavázané pytle se odkládají na sběrném dvoře v Kopidlně nebo na dvoře Městského úřadu v Kopidlně. Plechovky od barev a jiných nebezpečných látek do pytlů na třídění kovů nepatří, ale i nadále se odevzdávají na sběrný dvůr jako nebezpečné složky komunálního odpadu. V Kopidlně bude sběr kovových odpadů probíhat celoročně.

Bioodpad

V současnosti je nejčastějším způsobem nakládání s biologicky rozložitelnou složkou komunálního odpadu jeho odkládání na skládku. Různé statistiky hovoří o tom, že tato složka tvoří podstatnou část směsného komunálního odpadu – cca 48 %. Zavedení povinnosti odděleného sběru biologického odpadu představuje odvrácení rizika sankcí, které České republice hrozí, pokud nebudou nastavena pravidla, která změní způsob nakládání, to znamená, že se sníží podíl bioodpadů na skládkách v souladu s evropskou směrnicí.

Tříděním bioodpadu lze především zlepšit životní prostředí. Bioodpady mohou být využity pro výrobu bioplynu, elektrické energie a kompostu, který může obohatit zemědělskou půdu o potřebný humus a zlepšit stav erodovaných půd.

Občané Kopidlna mohou biologické odpady rostlinného původu (např. zbytky ovoce, zeleniny, travní hmota, plevel, listí, jemné drcené větve, hobliny, piliny) odkládat do kontejnerů na sběrném dvoře. Společnost Severočeské komunální služby, s. r. o., bude ze sběrného dvora biologický odpad svážet do zařízení určených pro zpracování této složky odpadů (např. kompostárny). V Kopidlně bude sběr bioodpadu probíhat každoročně od 1. dubna do 31. října.

Občané mohou rovněž biologický odpad vyprodukovaný v domácnostech a na zahradách využívat pro domovní kompostování. Přeměnou bioodpadů ze zahrady a z kuchyně lze zadarmo vyrobit jedinečné organické hnojivo. Užitečné a zajímavé informace, např. jak si doma vyrobit kompost, co lze kompostovat nebo jak využít kompost, lze najít například na internetových stránkách www.ekodomov.cz.

Pro KL zpracovala Monika Kovářová

STAVEBNÍ VÝSTAVA

**Stavíte, opravujete, zařizujete?
Přijďte se inspirovat či poradit na výstavu.**

16. – 17. dubna
Dům kultury
MLADÁ BOLESLAV

čtvrtek 9-18 hod., pátek 9-17 hod.

Omnis Olomouc, a.s., Horní lán 10a, 779 00 Olomouc, www.omnis.cz
pořadatel výstav tel.: 588 881 428, fax: 588 881 445, mobil: 777 102 013, e-mail: povysilova@omnis.cz

Kopidlno obsadí vojáci, bojovou ukázkou připomenou 70. výročí konce války

Klub vojenské historie KVH Budčeves – VETERANEN s AUTO KLUB Kopidlno v AČR pořádají za finanční podpory města Kopidlno Vojensko-historický den u příležitosti 70. výročí konce 2. světové války, který se bude konat dne 18. 4. 2015 v prostoru AUTO KLUBU Kopidlno.

Rekonstrukce historické ukázky vám připomene okamžiky, které se odehrávaly při osvobození západních Čech v roce 1945 mezi americkou armádou a německou brannou mocí.

Samotná historická bojová ukázka se uskuteční od 14 hodin, ale už od rána a během celého dne bude probíhat doprovodný program, který začíná v 9 hodin otevřením dobového tábora, kde bude možné si prohlédnout vojenské ležení, vojenskou techniku a zhlédnout výstavu AUTO MOTO VETERAN. Dále bude následovat, na Hilmarově náměstí v Kopidlně, pietní akt k uctění památky obětí 2. světové války v dobových uniformách s položením věnců. Program před historickou ukázkou zastřeší prezentace spolků.

V bojové ukázce vám kluby vojenské historie předvedou nasazení lehké a těžké dobové techniky z 2. světové války. Můžete se těšit například na šestikolové obrněné vozidlo FORD M8 GREYHOUND nebo repliku německého tanku TIGER. Diváci se mohou těšit na průlety letadel s výbuchy na nepřátelské cíle s pyrotechnickými efekty. Do bojové ukázky bude nasazeno přibližně 100 uniformovaných vojáků.

Náš klub vojenské historie se bude účastnit dne 8. a 9. 5. 2015 oslav a historických ukázek k 70. výročí konce 2. světové války v Rokycanech, kde jsme navázali spolupráci s muzeem na demarkační linii Rokycany, ale prestižní události našeho klubu bude účast na Bahnech dne 20. 6. 2015 u Strašic, okres Rokycany, která pořádá Velitel společných sil a Nadace pozemního vojska armády České republiky.

Přijďte se podívat nejen do Kopidlno, budeme se na vás těšit!

*Pavel Šoltys a Pavel Skála,
KVH Budčeves – VETERANEN*

Co se mi vybaví, když se řekne Kopidlno

Kdybych byl náhodným návštěvníkem Kopidlno, mohl bych odpovědět snáz. Uvedl bych třeba Kopidlenký kvítek nebo Kulturní a vzdělávací centrum. Ale pro mě, který jsem v Kopidlně prožil dětství a mládí – téměř třicet let svého života –, je těžké vměstnat všechny prožitky, vzpomínky a dojmy do několika vět.

S Kopidlnem jsou přirozeně spjaty vzpomínky na moudré a obětavé rodiče, kteří mi svou láskyplnou péčí vytvořili krásný domov a byli mi ve všech etapách života spolehlivou oporou.

Po dlouhých desetiletích odloučení se mi vybavuje řada osobností, které zalidňovaly svět tehdejšího Kopidlno – dobří učitelé, sousedé, řemeslníci, představitelé města a organizací a v neposlední řadě spolužáci, druhové mých dětských her, kamarádi, s nimiž jsem později horlivě působil v Junáku nebo v divadelním ochotnickém souboru.

Ožívají vzpomínky na odeznlé události a na milá místa, kde se odehrávaly. Nemohu pominout úpravné náměstí s četnými lipami, vydávajícími za večerů počínajícího léta omamnou vůni. Vynořuje se mi obraz zaniklého mlýna, jehož vodní kolo jsem tak rád pozoroval. A také poetická Smutná ulička (tehdy průchozí) nebo Husí ryneček. Z paměti nevymizí zámekský park, v jehož zákoutích se tak krásně snilo a sprádaly plány do budoucna.

To je pouze zlomek toho, co hrálo větší či menší úlohu v mém životě v třicátých až padesátých letech minulého století a co znovu ožívá při vyslovení jména Kopidlno.

Karel Štefek

Když se řekne Kopidlno, přepadnou mě vzpomínky na hned několik dnů, které jsem coby průvodce tradičních slavností v Kopidlně v posledních letech strávil. Mám vzpomínky na úžasné lidi, kteří akci organizují. Ale i na ty, kteří ji hojně navštěvují. Bez nadsázky mi to připadá, že už jsme taková jedna velká rodina, a vždycky se moc těším na novinky a události, které uplynulý rok v Kopidlně přinesl. Díky zážitkům z Kopidlno fandím místnímu fotbalu, poslouchám bluegrass, učím se šachy a sleduji novinky skvělých tanečních oddílů, které v Kopidlně máte. Prostě a jednoduše, Kopidlno už mám v sobě a jsem za to moc rád.

*Vojtěch Bernatský, sportovní reportér
České televize*

Jivínské Štefany získaly Draga Zlatníkovou a divadlo Skleróza

Miroslav Vobořil přebírá Jivínského Štefana za divadelní soubor Skleróza z Hořic.

Básnířka Draga Zlatníková a divadelní soubor Skleróza, to jsou nejnovější držitelé Jivínských Štefanů. Ocenění za činnost v oblasti kultury na okrese Jičín se tentokrát předávalo 25. února v Lázních Bělohradě. Kopidlno zastupovala v porotě Renata Holubová.

Pořadatelům se tentokrát sešlo 228 nominací na ocenění ve dvou kategoriích. Za dlouhodobé zásluhy v oblasti kultury vybrala porota složená ze zástupců regionů napříč celým okresem jako laureátku Dragu Zlatníkovou z Jičína, básnířku a překladatelku. Ta se už řadu let podílí na organizaci festivalů Šrámkova Sobotka a Jičín – město pohádky a akcí na Šolcově statku v Sobotce, účastní se pořadatelsky nebo jako členka poroty i dalších kulturních událostí.

Druhou dřevěnou figurku Jivínského

Štefana, která se už tradičně uděluje losem za významný kulturní počín v uplynulém roce, převzal v bělohradské sokolovně Miroslav Vobořil za divadelní soubor Skleróza z Hořic. Divadelníci si nominaci vysloužili za nastudování hudební politické pohádky Široký pod režisérskou taktovkou Františka Kozla.

Mezi nominovanými bylo i několik známých jmen z Kopidlna a okolí, nemalou část z nich tvoří i přispěvatelé Kopidlenských listů. Pojďme si je teď spolu s nomináčními texty připomenout v krátkém shrnutí.

Zbývá dodat, že v roce 2016 se uskutečnil vyhlášení Štefanů 25. února v Jičíně. Za devatenáctiletou historii ankety se vyhlášení uskutečnilo jednou také v Kopidlně, a to v únoru 2008 v místní sokolovně. (kl)

Jarní povídání

Také vám ta letošní zima-nezima utekla tak rychle jako mně? Připadá mi, že jsem ještě před pár dny přemýšlela, jaké upeču vánoční cukroví, čím komu udělám radost pod stromečkem a co podnikneme na Silvestra, a najednou už je po všem a ze záhonků se na mne smějí jarní kytičky. Je tedy pravda, že letos to jaro vzalo trochu hopem, už od ledna vystřkují z hlíny hlavičky nesmělé sněženky a ještě před začátkem února mi na skalce vykvetla popletená primulka, která asi podle nezvykle vysoké teploty usoudila, že už by mohla světu předvést své žluté sukýnky.

Díky spíše jarnímu počasí se mě letos zahrádkaření zmocnilo mnohem dříve než v minulých letech. Jen co přestalo mrznout, vyběhla jsem na zahrádku s pilkou a zahradními nůžkami a začala prořezávat, tvarovat a jinak umravňovat přebujelé keře a stromy – doufám, že jaro ukáže, že jsem žádnému z nich neuškodila, odpustí mi ztrátu větví a větviček a rozkvetou a zaplodí lépe a krásněji než loni... Držte se mnou prosím palce šejříku, rostoucímu před našimi vstupními dveřmi, ze kterého jsem se, pravděpodobně dost razantně, pokusila udělat stromek a který mi, pokaždé když vylezu z domu, ublíženě ukazuje nahatá kolena a zlobně chrstí zbylými větvičkami. Věřím, že si ho snad udobřím záhonkem letniček, který plánuji vysadit, jen co se ještě trochu oteplí, kolem něho, a on mi zase celý květen bude sladce vonět až do kuchyně.

Zeleninovou zahrádku jsem pro letošek vzdala, po loňských zkušenostech, kdy jsem ze čtvrt kila cibule-sazečky sklídila asi tak deset mrňavých cibulí (zbytek zadupal do země pejsek), salát a papriky sežrali slímáci, ředkvičky dřepčik a do mrkve se dal drátovec. Zůstanu asi u bylinek a pár keříků rajčat, které opět prozíravě zasázím do kbelíků a rozestavím kolem domku. Už teď se ale těším na voňavé maliny, sladké jahody a rybíz. A co teprve, až dozrají třešně nebo meruňky, kterých bylo loni pomálu – celou kuchyň zase proline vůně zavařenin a čerstvé bublaniny... ale to si ještě chvíli počkám.

Ted' jsou před námi Velikonoce, které mám od dětství spojené s kočičkami, svěže zelenými vrbovými proutky a prvními sedmi-kráskami, co mám tak ráda v zeleninovém salátu, květy podbělu, které každý rok suším do průduškového čaje, a mladými kopřivami. Těším se i na koledničky, vůni octa, který přidávám do barev na kraslice, a svěží jarní vzduch. Na kořata, kterých se zase bude po dvorku hemžit alespoň pět, na ptačí švi-toření, co bude ráno přizvukovat budíku, a na ten krásný pocit, že nemusím zatápnět a kolem je krásné teplíčko, na ranní kávu, kterou si o víkendů budu moci vypít na zahrádce ještě v noční košili...

Těšíte se taky?

Jarmila Nováková

Nominovaní z Kopidlna a okolí:

Gläserová Lebedová Zdenka (2x)

Za velmi aktivní přístup k vedení kroniky obce Drahoraz. Za zpřístupňování historie obce odbornou formou na stránkách Kopidlenských listů či v knize Kopidlno – Drahoraz, Ledkov, Mlýnec, Pševy, vydané v roce 2014. Za přínos ke kulturnímu dění v obci.

Řehounek Jan a město Kopidlno

Za vydání knihy Kopidlno – Drahoraz, Ledkov, Mlýnec, Pševy.

Erben Antonín

Za dlouholetou výchovu mladých včelařů v Kopidlně a okolí a za obětavé organizování pravidelných sobotních odpolední pro dříve narozené s názvem Léčení hudbou.

Pluhařová Ilona

Za přínosnou činnost spisovatelkou, ale i za mimoškolní činnost organizační v kultuře a ve Sdružení regionálních autorů DIV.

Suchoradský Oldřich

Za práci v redakční radě Kopidlenských listů.

Šourek Jiří

Za práci dobře prezentující zahradnickou školu v Kopidlně a za to, že svým žákům nejen předává odborné znalosti a zkušenosti, ale vede je také k zájmu o regionální historii.

Turek Vladimír (3x)

Za provozování varhanní hudby v kostelích na Jičínsku (mše, poutě), organizování a podporu hudebních akcí na Kopidlnsku, za vedení divadelního spolku v Běcharech i za podporu a propagaci kulturního dění v Mariánské zahradě.

Reprezentační ples města Kopidlno

Ples doprovázela skupina HS Styl z Lomnice nad Popelkou.

V sobotu 28. 2. se konal v sokolovně Kopidlno další z řady plesů letošní sezóny a tím byl Reprezenční ples města, který slavnostně zahájila starostka města Ing. Hana Masáková. Její poděkování patřilo především sponzorům, kteří pravidelně ples podporují jak finančně, tak hodnotnými cenami.

Zpestřením bylo předtančení Popovického souboru, který sklídil zasloužený potlesk za své vystoupení se skladbou „Poupata“. Mnoho přítomných dam při vystoupení zavzpomínalo na léta dospívání a nácviku spartakiádní skladby právě na tento hit Michala Davida.

Nejočekávanějším momentem plesu bylo

půlnoční losování o hodnotné ceny, mezi které patřila například zahradní houpačka z masivního dřeva, wellness pobyt, lístky na divadelní představení Járy Cimrmana a řada dalších lukrativních cen.

O skvělý hudební doprovod se stejně jako v loňském roce postarala skupina HS Styl z Lomnice nad Popelkou, která k překvapení pořadatelů přiláká tanečníky z tak vzdálených míst, jako je například Tanvald, kteří se plesu v našem městě zúčastnili. Rovněž o kvalitě svědčí i fakt, že jediný volný termín v plesové sezóně na rok 2016 mají 27. 2., a tím je tedy termín Reprezenčního plesu města Kopidlno pro následující rok. (rh)

Šťastní výherci slosování o hodnotné ceny.

Seznam sponzorů

reprezenčního plesu města Kopidlno

- ABEL computer
- AGROTEST, a. s., centrum zahradní a komunální techniky
- ALB zahrady - Ing. Petra Albrechtová
- AVEFLOR, a. s., BUDČEVES
- BAK, a. s., TRUTNOV
- BENKO, s. r. o., KOPIDLNO
- CUKRÁRNA - Vladimíra Knížková
- FOTBALOVÝ KLUB KOPIDLNO
- GALANTERIE - ČISTÍRNA PEŘÍ - Rudolf Kočka
- INSTALATÉR - Jaroslav Jaroš
- INSTALATÉR - Jindřich Slavík
- JAROSLAV BODLÁK
- JAROSLAV PLOCAR
- KOPIDLNO FVE, s. r. o., Praha
- KOSMETIČKA A VIZÁŽISTKA - Helena Žďánská
- KOSMETIKA - Lenka Tučková
- MALÍŘSKÉ A NATĚRAČSKÉ PRÁCE - Libor Strnad
- OBORA - OKRASNÉ A OVOCNÉ ŠKOLKY VALDICE, s. r. o.
- OVOCE ZELENINA - Pavlína Janstová
- PEDIKÚRA - Hana Purmová
- PNEUSERVIS J. P. KOPIDLNO - Jiří Pišl
- PROGLES, s. r. o., Konecchlumí
- RESTAURACE BUFÁČEK - Věra Prekslová
- RYBÁŘSTVÍ Chlumeck nad Cidlinou, a. s.
- SALON LILIE - Miroslava Rozsypalová, DiS.
- SAMOOBSLUHA - Jiřina Vichová
- SKS, s. r. o., Jablonec nad Nisou
- SOUKROMÝ ZAHRADNÍK - Jaromír Peřina
- SOUKROMÝ ZEMĚDĚLEC - Aleš Janča
- SOUKROMÝ ZEMĚDĚLEC - Jiří Antoš
- SVODIDLA, s. r. o.
- TRUHLÁŘSTVÍ - Bohuslav Bernard
- VIS - Vodohospodářsko-inženýrské služby, s. r. o. - Hradec Králové
- ZEMNÍ PRÁCE - František Kotlář
- ŽIDOVICKÁ STAVEBNÍ - Jiří Novák

Půjčte si knihu o památkách kopidlenské farnosti

V knihovně Kopidlno si můžete vypůjčit knihu „Kopidlenská farnost – minulost a současnost jejích drobných památek“, která je autorskou monografií a vznikla v rámci odborných seminářů na FF a FR Univerzity Pardubice. V knize se můžete dočíst o drobných památkách farnosti v terénu a písemných pramenech, o kapli Boží hrob při kostele Petra a Pavla v Drahorazi, díle sochaře Martina Krupky v okolí Veliše a na Kopidlnsku a spoustu dalších zajímavostí o památkách a historii. (rk)

Zpět na své místo

Pilíř se sochou sv. Blažeje se krátce před koncem loňského roku vrátil po nákladném restaurování na své místo před kostel sv. Jakuba Většího v Kopidlně. Kulturní památka byla zrestaurována pomocí dotace z Ministerstva kultury ve výši 123 tisíc Kč. Celkové náklady na opravu byly ve výši 158 tisíc Kč a podílelo se na nich město Kopidlno. (rh)

Tříkrálová sbírka v Kopidlně vynesla přes pět tisíc korun

V pátek 2. a v sobotu 3. ledna probíhala v Kopidlně již podruhé Tříkrálová sbírka. V každém dni do ulic města a blízkého okolí vyrazili koledníci z Oblastní charity Jičín a jejich pomocníci, převlečení za tři krále a „vyzbrojení“ křídou, samolepkami, kasičkou a kytarou. Obcházeli domy, většinou dle předchozího pozvání, a jejich majitelům psali na dveře a zárubně známé „K + M + B +“, letos s přídávku „2015“. Každý z oslovených majitelů slyšel koledu, přání pěkného a šťastného nového roku a prosbu o příspěvek do kasičky na pomoc chudým a potřebným.

Výtěžek sbírky v Kopidlně činil 5.510 Kč, v celém obvodu Oblastní charity Jičín pak 250.956 korun. Všechny peníze budou použity na podporu a šíření dobrovolnictví, pomoc, kterou Charita poskytuje rodinám s dětmi, finanční pomoc lidem v regionu, kteří se dostali do nesnází (např. při povodních, požáru), a na projekt Adopce na dálku.

Tato celorepubliková veřejná charitativní sbírka je od r. 2000 pořádána Charitou ČR a navazuje na předválečnou tradici koledování a pomoci chudým dětem. Většina vybraných peněz pomáhá v místě – je určena na jednotlivé projekty oblastních nebo farních charit, menší část se odesílá a slouží k podpoře celorepublikové nebo zahraniční činnosti Charity. Bohužel i letos jsme slyšeli o kolednících vybírajících jen do vlastní kapsy. Pokud v příštím roce budete chtít věnovat své peníze opravdu potřebným, darujte je do zapečetěných kasiček označených logem Charity ČR, po kolednících můžete vy-

žadovat prokázání totožnosti a předložení kolednického průkazu.

Děkujeme za pomoc pracovníkům městského úřadu i všem, kteří přispěli, a přejeme občanům Kopidlna radost a naději po celý rok 2015.

Michal Hrdlička, Oblastní charita Jičín, pečovatelská služba

Povodeň plynofikaci sokolovny urychlila

Sokolovna v Kopidlně má nové topné médium

V době, kdy v Kopidlně probíhala plynofikace, bylo rozhodnuto zřídit přípojku plynu u sokolovny. Čas ukázal, že to bylo moudré rozhodnutí. Na konci loňského roku byl plyn doveden do sokolovny. Jak se celá akce připravovala a jak probíhala, jsem se zeptal toho nejpovolanějšího, starosty Tělocvičné jednoty Sokol Kopidlna pana Jana Kohuta.

Proč a kdy jste došli v Sokole k rozhodnutí změnit vytápění sokolovny, když od rekonstrukce kotelny na tuhá paliva neuběhla zase až tak dlouhá doba?

Ono se to nezdá, ale od rekonstrukce kotelny uběhlo již dvanáct let. Tím chci říct, že kotel má už něco za sebou. Navíc v červnu 2013 při bleskové povodni v Kopidlně nebyla ušetřena ani sokolovna. Kromě prostor suterénu byla zatopena i kotelna. Protože kotel je umístěn pod úroveň okolního terénu, byl celý pod vodou. O opravu se pokoušelo několik odborníků, kotel se podařilo zprovoznit, ale od té doby jsou s provozem kotle soustavně problémy a nedosahuje plného výkonu. Vliv má také nekvalitní uhlí. Pro temperování sokolovny ještě kotel stačí, pokud se vytápí pro stolní tenisty jeviště, kde nyní trénují a hrají svá utkání, a kuchyně, stačí také. Ale když je potřeba vytopit celou sokolovnu, nastává problém. Například při turnaji na konci loňského roku se nepodařilo ohřát vodu v systému nad padesát stupňů. Při pořádání kulturních a společenských akcí, kdy je třeba vyhřát sokolovnu na teploty nad dvacet stupňů, to už kotel nezvládá. Je pravda, že jsme o změně topného média diskutovali delší dobu. Topení uhlím stále ještě vychází levněji než plynem. Pořád bylo něco jiného přednější. Situace po povodni plynofikaci jednoznačně urychlila a odsunula jiné potřebné akce, například opravu a rekonstrukci venkovních prostor a kurtů. Valná hromada TJ Sokol rozhodla na začátku roku 2014 o uvolnění finančních prostředků na vybudování plynové kotelny a napojení na stávající topný systém a současně rozhodla o pořadí nabídek na realizaci projektu.

Co následovalo po rozhodnutí valné hromady? Myslím si, že tě čekala spousta práce...

To máš pravdu. Ale vše začalo ještě dřív. V době, kdy rozhodovala valná hromada, jsme už měli projekt a všechna potřebná povolení. O tom, že se zahájí přípravné práce, rozhodl v předstihu výbor TJ Sokol. A pro mě následně začalo docela hektické období. Nejdříve jsem navštívil místní stavební úřad, abych si ujasnil, co nás čeká a co budeme pro realizaci potřebovat. Pak už šlo vše ráz na ráz. Zajistit projekt, všechna povolení, oslovit firmy.

Při bleskové povodni v červnu 2013 nebyla ušetřena ani sokolovna. Zatopeny byly prostory suterénu a kotelna. Kotel umístěný pod úroveň okolního terénu se ocitl celý pod vodou.

Když to takhle vyjmenuješ, tak to vypadá, že to bylo jednoduché...

To určitě ne. Vzhledem k tomu, že jsem všechno musel zajišťovat až po práci, bylo to docela náročné. Na úřadě v Kopidlně mi vycházeli vstříc, ale stejně tam musí člověk jít několikrát. Ještě že máme stavební úřad v Kopidlně. Muset jezdit třeba do Jičína s každým papírem, to si nedovedu představit. S projektantem byla dohoda také docela dobrá. Pro realizaci jsme se snažili oslovit firmy z našeho regionu. Přihlášily se tři a valná hromada určila pořadí. Jedním z kritérií byla cena a dále bylo přihlédnuto i k zárukám a termínu provedení. V době, kdy se měla stavba realizovat, onemocněl dlouhodobě majitel námi vybrané firmy a od smlouvy odstoupil. Bylo nutné oslovit firmu druhou v pořadí. Bylo jasné, že dojde ke zdržení realizace, protože v té době měla firma rozpracované zakázky. Nakonec se podařilo dohodnout realizaci ještě v roce 2014, ale až v posledních měsících roku. I proto byl výkop kolem sokolovny tak dlouho odkrýván. To jenom na vysvětlení kritikům, kteří neznali okolnosti a nedokázali se zeptat na skutečný důvod zdržení. Také plynáři nás zdrželi o dobrých čtrnáct dnů, když nejdříve tvrdili, že do stávajícího „domečku“ se přípojka nevejde. Nakonec to vyšlo, ale zase řada jednání a vysvětlování. A tak bych mohl pokračovat i na dalších příkladech...

Prozradíš, kolik plynové kotelny stála a jaké byly zdroje financování?

Nemáme co tajit. Celá akce stála více než 360 tisíc korun. Je v tom přívod plynu do sokolovny, vyvložkování komína, instalace kot-

lů a propojení na stávající rozvod, potřebná elektroinstalace a další práce. Vše jsme hráli z vlastních zdrojů. Nedostali jsme žádný příspěvek z České obce sokolské ani žádnou jinou dotaci. Je pravda, že jsme na realizaci této akce využili celý grant od města, který byl ve výši 68 tisíc. Na druhou stranu jsme si nemuseli vzít úvěr, což je také velice pozitivní. Ale je to vždycky něco za něco. Musíme na nějaký čas odložit úpravu venkovních prostor, pokud se nám nepovede získat nějakou dotaci či grant. I na dalších plánovaných pracích bude nutné zvažovat, co je nutné a co lze ještě odložit. Zkrátka určit si priority a hledat úspory.

Asi jsi rád, že tato akce je už za vámi...

No, za námi... Ještě nás čeká kolaudace. Ta by měla proběhnout v první polovině března. Takže v době, kdy KL vyjdou, už bude snad úspěšně za námi. Snažím se připravit vše tak, aby proběhla v pořádku, ale člověk nikdy neví... Ale určitě máme to hlavní za sebou a ve zkušebním provozu jsme si na dosud proběhlých plesech ověřili, že lze sokolovnu vyhřát v mrazech na přijatelnou teplotu pro pořádání společenských akcí. Z toho mám radost, zvláště po problémech a kritice z minulých let. Na druhou stranu jsme si vědomi toho, že nedokážeme ani s plynovými kotli dělat zázraky. Když si během dne teplo pořadatelé „vyvržou“, těžko to potom za dvě tři hodiny dohnat. To opravdu nedokážeme.

Za rozhovor a informaci o výstavbě poděkoval Jiří Machula

Jarní bylinková očistná kúra

Na jaře nabízejí louky recept na detoxikaci jako na dlaní. Stačí, když sesbíráte čerstvé výhonky léčivých rostlin. Jsou nabité vitamíny, minerály, enzymy a chlorofylem, který pročišťuje nejen dech, ale celé tělo.

Kromě pampelišky můžete sbírat i kopřivu, jež je základní bylinou tradičních jarních očistných kúr s všestrannými schopnostmi. Přidejte také trochu listů řeřichku, jež podporují metabolismus, sladkého posilujícího jetele, nahořklého rdesna či kyselého šťovíku. Čerstvé listy jsou dobré do salátů i pro osvěžující jarní nálev, nejdokonalejší očistnou kúru vám ale poskytne zelený nápoj. Jeho chuť můžete upravovat podle množství přidávaných druhů bylinek, výsledek bývá překvapivě dobrý i samotný, nebo jej vylepšíte ještě citrónem a medem.

Zelený nápoj plný jarní síly

Hrst mladých lístků opláchněte, rozmixujte s vodou a přelijte do nekovové nádoby, aby účinné látky nebyly s kovem ve styku déle, než je nezbytně nutné. Směs můžete nechat ještě čtvrt hodinky ustát a poté přecedit. Listy kopřivy můžete předem pomačkat a propláchnout teplou vodou, aby žahavá kyselina mravenčí, obsažená v křehounkých chlupech na povrchu listu, odtékla. Dopřejte si šálek zeleného nápoje z kopřivy třikrát denně.

Bylinky i zelenina pro povzbuzení činnosti jater a tím i detoxikace celého těla

Pampeliška, smetanka lékařská

Její kořen stimuluje činnost jater, žlučníku a všech trávicích orgánů. Sbírá se nejlépe na jaře, před rozkvětem rostliny. Můžete jej usušit a užívat nálev z čajové lžičky sekaného kořene na šálek vody, dvakrát denně. Na jaře je ale ideální kúra ze šťávy z čerstvého kořene – třikrát denně si dopřejte polévkovou lžici. Syrové mladé listy, které navíc podporují metabolismus, jsou ideální do salátů a jako součást zeleného nápoje.

Popenec obecný (břečtanolistý)

Popenec je léčivá bylina i štiplavé, pikantní koření zároveň. Je u nás původní a rovněž se pěstuje na zahradách jako půdopokryvná rostlina či na ozdobu zádek. Podporuje celkový metabolismus a činnost jater, která zároveň ochraňuje. Čerstvé jarní lístky se hodí do salátů, polévek, pokrmů z brambor i vajec. Prospěšný je i nálev z kvetoucí natě.

Bylinkové kúry by měly trvat tři či čtyři týdny, pak je vhodné je na týden přerušit a poté je můžete ještě zopakovat. (JaN)

Beseda o pravidlech silničního provozu

Autoklub Kopidlno ve spolupráci s autoškolou Mojžíra Hlouška uspořádal v pátek 6. února 2015 ve své klubovně v Husově ulici besedu pro řidiče amatéry s odborníkem na dopravu JUDr. Jiřím Lažou z Jičína. Přes-

tože na besedu byla zvána veřejnost, většínu návštěvníků tvořili členové Autoklubu. Beseda se konala již podruhé; upozornění na změny v předpisech a varování před riziky v dopravě není nikdy dost! (kl)

TÓRA SE PŘEDSTAVILA V KOPIDLNĚ Židovská kultura. Židé v Kopidlně a osud kopidlnské Tóry. Přednáška Terezie Dubinové na toto téma se konala na malé scéně KVC a návštěvníci měli jedinečnou možnost zhlédnout kopidlnskou Tóru, která je nyní umístěna v jičínském muzeu. (rh)

Zprávy ze základní a mateřské školy

Většina školáků odpady třídí

Dne 21. 11. 2014 se konala na druhém stupni ZŠ přednáška o třídění odpadu. Nejprve se lektor žáků ptal, zda doma třídí odpad, popř. do jakých kontejnerů se odpady třídí a zda vědí, jaký je hlavní důvod třídění odpadu. Žáci byli velmi aktivní a většina z nich doma odpady třídí. Nebyl problém vysvětlit lektorovi, jaké kontejnery se používají a do kterých co patří. Důvody třídění byly pro některé z nich novinkou, proto lektor žákům pustil videa se zpracováním plastů, papíru i skla. Poté si žáci sami vyzkoušeli, zda dokážou správně roztřídit odpad – do připravených kontejnerů (dle barev) umístili cedulky s nápisy různých odpadků. V závěru hodiny si vše zopakovali a shrnuli nejdůležitější informace. Přednáška byla připravena zábavnou formou, děti byly aktivní a s nadšením se pouštěly do připravených úkolů.

Tonda Obal – postřehy z besedy o recyklování odpadu

Z recyklovatelných nápojových kartonů se vyrábí stavební materiál, např. baterky, televize, počítače a mobilní telefony patří do nebezpečného odpadu. V ČR máme plno nelegálních skládek.

H. Hetflejšová

Pouštěli jsme si dvě videa o skládkách a spalovnách. Dozvěděli jsme se něco o spalovnách, třeba že jsou tady jen tři. Na skládkách, i když potom za-

sadí trávu, aby to vypadalo hezky, tak tam ale už nic nepostaví, protože tam není pevný základ a nic tam nevyroste.

A. Krulichová

Asi nejvíc u nás doma recyklují já. Mám normální koš, pak bednu na papíry a na plast. Myslím, že recyklovat by měli všichni, přece nikdo z nás nechce, abychom se za pár let doslova topili v odpadcích.

Třídění je pro život velmi důležité. Na besedě jsme třídili papíry, plasty, kartony, sklo, směsný odpad a rozhodovali jsme, co patří do sběrného dvora. Dozvěděli jsme se, že u nás v ČR máme 3 spalovny, což je málo, a asi 200–300 skládek. Spalovny jsou v Praze, Liberci a Brně.

A. Vyleťalová

Papír se dá recyklovat třeba šestkrát za sebou, protože pak už se papírová vlákna nedají napnout. Sklo se může recyklovat do nekonečna, ale musíme ho třídít na barevné a čiré, protože z barevného skla se čiré neudělá. Z barevného tříděného skla uděláme jakoukoli barvu.

N. Rančáková, J. Bartoň

Z recyklovatelného plastu se dělají silonky. Když je skládka plná, dá se na ni ochranná vrstva, zatravnatí se a oplotí. Už nikdy na místě, kde byla skládka, nemůže nic být.

Z. Škaloudová

Žáci vyrazili do Boleslavi na Shakespeara

Dne 20. 2. 2015 se někteří žáci druhého stupně zúčastnili divadelní komedie od Williama Shakespeara Zkrocení zlé ženy, v Městském divadle Mladá Boleslav. Hra byla o tom, že dívka jménem Kateřina byla nezkrotná a nikdo si s ní nevěděl rady. Až jednou se o ni ucházel mladík jménem Petruccio. Kateřina se za něj provdat nechtěla, ale Petruccio ji ke sňatku donutil. Nakonec Petruccio dokázal Kateřinu zkrotit a udělal z ní dobrou dívku a skvělou manželku. Ke konci se Petruccio vsadil s dvěma dalšími muži o to, která z žen přijde na manželovo zavolání. Manželky ostatních mužů nepřišly, ale Kateřina ano! Ta přispěchala, protože se svého manžela bála. Postupem času se Kateřina a Petruccio do sebe zamilovali. Nikdo nechtěl věřit, že by někdo mohl Kateřinu zkrotit a přivést k rozumu. Hlavními hrdiny této hry jsou Petruccio a Kateřina. Nejvíce mě zaujala scéna, kdy je Kateřina velmi rozčilená ze svatby s Petrucciem a ještě více ji dopálilo, když viděla, že její budoucí muž přišel na svůj velký den v roztrhaných a špinavých

hadrech. Se vztekem a s křikem se za něho i tak provdala. Tato hra se mně moc líbila (jako každá jiná tohoto divadla), protože herci umí velmi dobře a krásně ztvárnit role.

Laura Donatáková, 8. třída

Žáci 9. třídy svými aktivitami před divadelním představením a po něm plnili školní výstupy, které odpovídají závazné formulaci z Rámcového vzdělávacího programu základního vzdělání: Žák formuluje ústně i písemně dojmy ze své četby, návštěvy divadelního nebo filmového představení a názory na umělecké dílo.

Zkrocení zlé ženy

Začátek filmu byl náhlý a dialogy byly jako od opravdového Shakespeara. V divadle se dialogy hodně podobaly, ale nebyly stejné. V divadle se začátek zdál trochu zmatený, dlouho vysvětlovaný a byla tam jedna část přidáná a moc do děje nepasovala. Ve filmu bylo víc vtipnějších částí, ale nelíbil se mi

dabing, byl příliš rychlý. V divadle herci odvedli opravdu dobrou práci. Herecký výkon byl mimořádný! Největší obdiv u mě získala určitě Kateřina, která křičela, vztekala se, do všeho bušila, ale byla i zamilovaná, zlomená, unavená, poslušná, prostě herečka, jak má být. To samé Petruccio, který je panovačný, prohnáný, ale i milý. Tito dva herci odvedli nejlepší výkon, když na sebe křičeli, mlátili se a pro Petruccia nebyl problém Kateřinu nosit v náručí, různě s ní pohazovat a navzájem se kousat. Konec hry by se rozhodně nelíbil feministkám. Kateřina je totiž jako beránek, který poslouchá svého pána na slovo. Mrzí mě, že v divadle, když chtějí použít svůj vlastní vtip, zaměřují se hlavně na perverzní poznámky a doteky. Také mi nepřišlo, že město v divadle je italské, ani oblečení tomu neodpovídalo. Film se mi líbil víc. A v poměru s ostatními divadelními hrami bych ji umístila na druhé místo. První místo drží Limonádový Joe.

Sára Pluhařová, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Družina obdržela dopis s žádostí o pomoc od Lucifera

První oddělení školní družiny se nachází v budově ZŠ v Hilmarově ulici. Navštěvuje je třicet dětí z 1.–5. ročníku. Je to bezvadná parta dětí. Rozumí si spolu, jsou ohleduplní a kamarádští. Velmi rádi se zapojují do činností, které si pro ně připravím. A proto mě práce s nimi moc baví.

Při družině pracuje kroužek výtvarně-keramický, hra na flétnu a literárně-dramatický, výchova ke čtenářství.

Na začátku září si děti zvykaly na režim ŠD. Seznamovaly se a navazovaly nová kamarádství. Povídaly si o slušném chování a účtě k dospělým. Stanovily si pravidla, podle kterých se budeme řídit. Krásné počasí jsme hodně užívali venku. Hráli jsme pohybové hry, prohlíželi si domácí mazlíčky a malovali je. Denně jsme sbírali přírodniny pro tvoření.

V říjnu jsme se ocitli v říši lesních skřítků. Skřítky, které děti vyrobily, nás provázely celý měsíc. Četli a poslouchali s námi povídky lesních zvířátek a zamýšleli se nad jejich osudy. Rozhýbali se při písničkách a plnili skřítkovské úkoly. Mapovali prostor, putovali s mapou. V lese Vysočáku poznávali houby, plody a stromy. Určovali jejich věk. Tančili houbí tanec. Zatemnili a hráli na noční strašidelný les. Hodnotili jednání lidí v lese podle toho, zda si myslí, že člověk lesu pomáhá či škodí.

V listopadu ožila naše herna nadpřirozenými bytostmi. Navštívila nás ukrutná banda loupežnická, víly i princezny. Vystříhovali jsme loutky a kreslili pohádkové bytosti. Modelování čerti putovali na Svatomartinský jarmark. Od samého Lucifera jsme obdrželi dopis s žádostí o pomoc. Ochotně jsme plnili jeho úkoly a získali jsme skutečné čertovské štěstí. Četli jsme čertovské příběhy, naučili se čertí tanec a pekli čertí cukroví. V knihovně jsme besedovali nad oblíbenými pohádkami.

Prosinec byl kouzelný. Děti psaly svá přání Ježíškovi. Rozdělily si punčochu, kterou jim nadělila Barbora. Malovaly a vyráběly Mikuláše, anděly a čerty. Povídaly si o adventu, zvčích a o Lucích. Průběžně zkoušely vánoční divadélko. Na flétnu nacvičovaly koledy. Uspořádali jsme společně s 2. třídou Vánoční dílnu pro děti a jejich nejbližší. Do výroby vánočního svícnu nás zavedla paní Ing. Petra Albrechtová. Celá družina voněla chvojím a hemžila se lidičkami, kteří společně vytvořili čtyřicet svícňů. Děti si to náramně užívaly, rodičům a prarodičům pomáhaly. Své síly všichni doplňovali čajem a cukrovím, které napekla paní učitelka Mgr. Barbora Komárková. Před svátky žáci zahráli divadelní hru „Narození Ježíška“. S přáním všeho dobrého v novém roce jsme se rozloučili.

A co nás čeká v novém roce?

V lednu se vypravíme na eskymáckou expedici. Únor nám přiblíží život indiánů. Březen bude patřit oblíbeným zvířátkům, i těm ohroženým a vyhynulým. Duben nás naučí čary a kouzla. Nemine nás čarodějnické klání a diskotéka. V květnu vyplujeme na pirátské lodi, v červnu ztroskotáme na pustém ostrově a možná najdeme poklad a cestu na prázdniny.

Ilona Komárková

Upozornění pro rodiče:

Kapacita obou oddělení ŠD je naplněna do maximálního počtu 60 žáků. V případě, že potřebujete v průběhu školního roku umístit svoje dítě do školní družiny, podejte prostřednictvím vychovatelek písemnou žádost.

Čtenářská soutěž ve 2. třídě U Žirafky

V měsíci říjnu byla vyhlášena celoroční čtenářská soutěž pro žáky druhého ročníku v ZŠ a MŠ Kopidlno. Během celého školního roku má každý žák, který chce být v červnu oceněn, za úkol přečíst alespoň 4 knihy dle svého výběru. Po přečtení danou knihu přinese do školy a odprezentuje před svými spolužáky název knihy a autora a o čem kniha pojednává. Pokud žák svůj přednes zvládne, za odměnu si nalepí na čtenářský strom lísteček, na kterém je napsán název knihy, autor, počet stran knihy a podpis, kdo knihu přečetl. Barva lístečku je určena rozlosováním do skupin (žlutí, červení, zelení).

Třídní učitelka s podporou paní knihovnice R. Komárkové namotivovala své žáky a během několika týdnů se soutěž rozjela ve velkém. Žáci soutěží nejen jako jednotlivci, ale také jako družstvo. V současné chvíli je ve vedení družstvo zelených. O vysoké vedení se postaral žák Samuel Najman, který přečetl již dvacátou knihu.

Barbora Komárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Při zápisu děti dostaly své první úkoly

V pátek 16. ledna 2015 opět po roce ožila budova základní školy v Hilmarově ulici hlasy budoucích prvňáčků, kteří společně se svými rodiči přišli k zápisu. I letošní zápis byl motivován světem pohádek. Děti se přenesly do pohádkového světa, kde na ně čekaly postavy z pohádek.

Pro zjištění školní zralosti a připravenosti dítěte na školu byl znovu zápis rozdělen do dvou částí. V první části budoucí školáci putovali „z pohádky do pohádky“, kde plnili úkoly u Manky, princezny, anděla, královny, čarodějnice a vodníka. Navlékali zde korále, stavěli věž z kostek, andělovi hledali rukavice, skládali puzzle nebo s vodníkem chytali rybičky. Za splnění úkolu obdrželi na každém stanovišti razítko.

Druhou část pak představoval tradiční rozhovor s pedagogem. Děti prokázaly znalost barev, geometrických tvarů, počítaly a zvládaly orientaci v prostoru. V další části děti psaly velké zuby, přesně takové, které má tatínkova píla. V této části některé děti dostaly své první úkoly, protože se u nich objevilo špatné uchopení a držení psacích potřeb. Opět se musely „poprat“ i s kresbou postav. Každý prvňáček měl pro paní učitelku připravenou pěknou básničku nebo písničku. Tak jako v předcházejících letech i v letošním roce se objevilo několik dětí s logopedickou vadou.

Za svou snahu si všichni budoucí školáci odnesli malé dárky. Tentokrát jim žáci II. stupně ušili polštáře ozdobené písmeny velké tiskací abecedy, jako památku na tento den. Kromě toho si odnesli i pamětní list, který jim bude připomínat první vstup do školy. Celkem přišlo 27 žáků, rodiče 6 žáků požádali o odklad školní docházky. Do lavic ZŠ v Hilmarově ulici by tak mělo k 1. září 2015 zasednout 21 prvňáčků.

Kolektiv učitelek I. stupně ZŠ

Co řekli žáci 9. třídy k výsledkům svojí pololetní práce ve škole

Čím začít? Asi tím, že ten rozhodující týden, kdy jsme psali velké písmenky, jsem to měla o hodně těžší než moji spolužáci. Byla jsem těsně po nemoci, všechno mě pořád bolelo a do toho jsem brala antibiotika, protože kvůli silné rýmě jsem dostala zánět středního ucha. Nebylo mně dobře a musela jsem se hodně učit každý den, nejen jeden předmět. Myslí, že jsem to zvládla skvěle. Z pěti trojek, které mi vycházely na vysvědčení, jsem vybojovala jenom jednu a ostatní byly opraveny na dvojku. Jsem na sebe hrdá. Ví, že jsou i lepší vysvědčení, ale tohle je pro mě to vysněné. Ta jedna trojka z matematiky tolik nevádí. Jo, matematika, to je můj hlavní nepřítel. Mít dvojku z matematiky? To je pro mě něco, jako mít hodinky s vodotryskem. Nejde to!

Rodiče jsou na mě pyšní. Také mám slíbenou odměnu, že zajdeme do obchodu s koňskými potřebami. Moc se těším. Myslí, že každý člověk by se měl občas zastavit a říct si: „Jo, jsem šikovný, zvládl jsem to.“ Teď je na to pravý čas a já se chvám! Zvládla jsem to!

...

No když si pomyslí, že mě čekají přijímací zkoušky, tak jsem se měla víc snažit. Letos jsem to vysvědčení vážně pokazila. Mamku a tátu jsem

na to psychicky připravila a už se s tím smířili. Ví, že z toho nadšení nebudou, ale nějakou vědu z toho doufám dělat nebudou. Nejspíš dostanu kázání o tom, že jsem se měla více snažit, ale teď už je na to pozdě. A proto se další pololetí budu snažit mnohem více, abych si některé známky zlepšila. Snad se mi to povede.

...

Vím, že dostanu na vysvědčení dvě dvojky – z matematiky a fyziky. Myslí, že až přijdu domů, rodiče budou mít radost, ale jeden z nich namítne: „No, mohla být jenom jedna dvojka z matematiky, ale i tak je to výborný výkon, na to, že jsi v devíctce.“ A já asi odpovím, že se budu do druhého pololetí snažit, abych měla jenom dvojku z matematiky. Babičky, když vezmou do ruky pololetní vysvědčení, budou mít určité slzy v očích (jako každý rok) a velkou radost. Od babiček dostanu nějakou tu sladkost :-) a peníze. Nemám ráda, když dostávám peníze! Budu se do druhého pololetí více učit, abych byla připravená na přijímací zkoušky a nebyla z nich tolik nervózní jako teď, i když mám dobré známky.

(autoři, žáci 9. třídy ZŠ Kopidlno, si vzhledem k citlivému tématu přáli zůstat v anonymitě)

Výstava zavedla žáky do pravěku

Pravěk

Naše výstava se uskutečnila 5. 2. 2015 ve sportovní hale města Kopidlno. Byla to skutečně pravěk. Každý z nás přednášející povídal o svých článcích. Vývoj se odvíjel od opice podobné šimpanzu. Potom jsme se přesunuli k informacím o jezích, malbách. Byla tam napodobenina bytla a jaskyně, která se nachází ve Francii. Dále tam byly dvě sochy, napodobeniny věstonické venuše, jedna byla slápní veličnosti jako originál a druhá byla sedmkrát větší. Nechtěl ani mamut a smilodon, tak tam byl pravěký lovec s kopím. Dále se do nacházelo obydlí sešlapané a mamutích kůží a kůže. Nadle byla ušatka a vykopané. Byly si mi ale líbí smilodon. Přednášející nám na konci dovolila vyprávět si a myslím, že to bylo, nebo se vyprávět mohli. Výstava byla poučná a zajímavá.

Nikola Chobotová
6. 2.

Dne 5. 2. 2015 se žáci I. a II. stupně základní školy zúčastnili zážitkové výstavy Pravěk, která se uskutečnila v kopidlenké víceúčelové sportovní hale. Organizátoři seznámili žáky s evolucí lidského rodu, účastníci mohli nahlédnout do tajů pravěkého způsobu života, například lovu, odívání či umění pravěkých tvůrců. Výstavě vévodil model mamuta, nechyběla zde známá Věstonická venuše či pravěké obydlí. Žáci si rovněž lámali hlavu nad zajímavými hádankami z oblasti historie a archeologie. Dobrovolníci si mohli vyzkoušet výrobu pravěkých bot z kůže nebo drcení obilí. Netradiční akci si žáci velmi užili a přistupovali k nabízenému programu velmi aktivně.

Ilona Pluhařová

Kopidlenská škola na dějepisné olympiádě

Dne 20. 1. 2015 se uskutečnilo okresní kolo dějepisné olympiády pod názvem „Pot, slzy a naděje aneb Život je boj“. Hostitelem této soutěže se jako tradičně stala I. ZŠ v Jičíně. Z kopidlenké základní školy postoupila ze školního kola Dominika Forbelská z 8. třídy, která v okresním kole obsadila celkové 7. místo. K tomuto výsledku Dominice blahopřejeme.

Ilona Pluhařová

Zprávy ze základní a mateřské školy

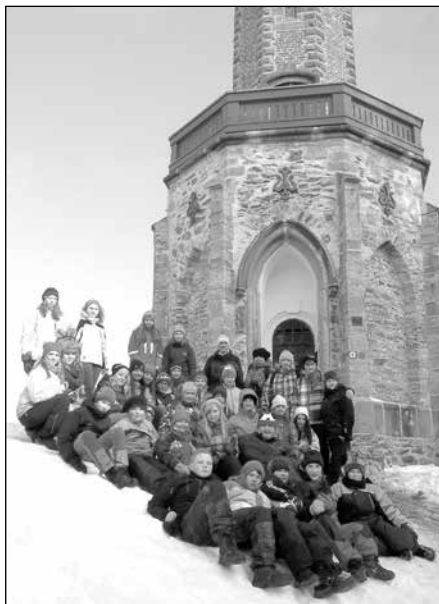
Lyžařský výcvik přinesl i dramatické chvíle

V sobotu 14. února 2015 jsme odjeli na lyžařský výcvik. Lyžařský výcvik se po několika letech uskutečnil na Jičínské chatě v Příchovicích v Jizerských horách. Po příjezdu jsme si odnesli věci do chaty, sedli si do jídelny a čekali na další instrukce. Po obědě jsme šli na menší procházku směrem na Kořenov. Cestou zpět jsme se stavili u sjezdovky, abychom zjistili ceny. Druhý den jsme šli na sjezdovku. Rozdělili jsme se podle toho, kdo umí, nebo neumí jezdit na lyžích nebo na snowboardu. Byla jsem v oddíle, kde byli ti, co lyžovat umí, bylo nás osm.

Hned první den ráno Lenka jela bez dovolení na skokánek a narazila do stromu. O ničem jsem nevěděla. Až při obědě, když všichni viděli vrtulník, řekli, že je to pro Lenku. Ten samý den večer se stal ještě jeden průvih. Holky před večeří kouřily na chatě i přes to, že to bylo zakázáno. Přijeli si pro ně rodiče.

V pondělí jsme celý den lyžovali. V úterý dopoledne jsme šli na rozhlednu Štěpánka. Odpoledne jsme šli na procházku a večer jsme byli lyžovat. Našla jsem si tam kamaráda. Bylo to úžasné.

Ve středu se mi stala nemilá příhoda. Srazila jsem malé německé dítě. Nejhorší bylo, že nevím, jak se mám německy omluvit.

Naštěstí už byl skoro konec, tak jsem se jim vyhýbala. Před večeří jsme měli přednášku horského záchranáře o tom, jak bychom se měli správně chovat na horách. Dozvěděli jsme se, co všechno nosí v batohu při záslahu. Ve čtvrtek jsme lyžovali, dokud to šlo. Po večeří nám paní učitelky rozdaly diplomy.

Obrečela jsem to. Protože mi bylo líto, že už se základní školou na lyžařský výcvik nepojedu. Tenhle lyžařský výcvik se mi líbil nejvíc.

Lucie Hubálovská, 9. třída

Na lyžák jsem se moc těšila a zároveň jsem se i bála. Celý týden jsem se připravovala, až jsem se dočkala soboty. Když jsme dorazili k autobusu, já jsem byla stále nervózní. I když jsem měla tolik kufrů a věcí v rukách, v tu chvíli mně to bylo jedno. Cesta na hory byla dlouhá. Když jsme dorazili, tak jsme si vzali kufr a lyže a šli jsme kousek z kopce, ale mně to s těmi kufr a lyžemi přišlo, že to je celá věčnost.

První den byl strašný, protože já jsem byla začátečník a naučit se lyžovat bez padání, tak to bylo hodně těžké. Stále jsem padala, a dokonce jsem i narazila do plotu. Když si teď na to vzpomenu, je mi do smíchu. Druhý den už jsem byla v jiném týmu a paní učitelka mě to vše naučila. Třetí den jsem jezdila na velké sjezdovce a učila jsem se obloučky. Poslední den, což byl pátek, jsme se balili a byli jsme trochu našťvaní, že jedeme domů.

Na lyžáku se mi strašně líbilo, byl to můj nejkrásnější zážitek v životě. Příští rok bych chtěla jet znovu.

Adéla Mlejnková, 7. třída

Kopidlenská školka skončila jako třetí nejlepší v kraji

Po pěkném podzimu přišel adventní čas. Děti v mateřské škole se připravovaly na vystoupení pro rodiče, vyráběly dárečky a přáníčka. Děti ze 3. patra se těšily na pravidelnou návštěvu domova seniorů, kam přinesly vyrobené dárky a kde vystoupily s veselými písničkami a básničkami.

V KVC děti z celé školky zdobily nádherný vánoční stromček a prohlédly si výstavu betlémů. V této době se zabývaly i sportovními aktivitami v hale a jezdily se koupat na plavecký výcvik do Jičína.

Do MŠ přišel také Mikuláš s andílky, čerty jsme nechali za dveřmi, protože naše děti jsou hodné. Každé dítě dostalo malý balíček sladkostí pro radost.

Každý měsíc do naší MŠ zavítá divadlo nebo kouzelník. Děti se vždy těší, rády spolupracují s umělci. Obrázky ze všech akcí naší školky můžou rodiče a veřejnost vidět na webových stránkách školky.

Po novém roce se blížil zápis do ZŠ, a tak naši předškoláci navštívili 1. třídu základní školy. Paní učitelka pro naše děti připravila ve škole milé překvapení, kde děti pracovaly spolu s prvňáčky. Ve škole se jim moc líbilo a už se těšily na zápis, budou přece školáky.

V této době jsme také navštívili jako každý rok místní kostel, kde si děti prohlédly jesličky,

znovu si připomněly vánoční zvyky a tradice a společně si zazpívaly. Atmosféra kostela je daleko jiná než ve třídě.

Pravidelně navštěvujeme knihovnu, paní Komárková si pro děti připravila program. Děti

vymyslely příběh o zimě. Mohly si prohlédnout knihy a také se seznámily s možností chodit s rodiči do knihovny a knihy si půjčovat.

Děti naší MŠ mají velice rády, když se mohou vzájemně navštěvovat. A tak si předškoláci před jedním prázdninami připravili hudební vystoupení. Malým dětem se moc líbilo a předškoláci byli pyšní na své herecké PRAVĚK.

Co to bude? Zážitková výstava PRAVĚK – děti byly plny očekávání, co uvidí ve sportovní hale. Uviděly překrásnou výstavu s možností vyzkoušet si drtit mouku, vyrobit boty z kůže a prohlédnout si další zajímavosti. Prostě to bylo úžasné. Takovou výstavu děti ještě neviděly.

A na závěr jednu velice radostnou zprávu, o kterou se rády podělíme s rodiči a všemi přáteli naší MŠ. Obdrželi jsme jedno z nejlepších ohodnocení „TOP ŠKOLKA 2014“ v Královéhradeckém kraji, v sekci státních škol jsme získali 3. místo.

I v dalším období se budeme snažit našim dětem vytvářet radostnou atmosféru, aby se do školky každý den těšili.

Rodičům děkujeme za důvěru, výbornou spolupráci při všech akcích i v každodenním provozu a vážíme si, že nám svěřují to nejdražší, co mají.

Kolektiv učitelek MŠ

Zprávy ze základní a mateřské školy

Ohlédnutí aneb společných pět let

„Nejkrásnější ráj, ze kterého nemůže člověk nikdo vyhnat, je ráj vzpomínek.“

A právě vzpomínky a společně prožité chvíle i nám vytvořily pomyslný ráj. V červnu letošního roku ukončíme docházku na 1. stupni základní školy v Kopidlně. Byla to pro nás všechny první důležitá životní etapa, ve které jsme poznali mnoho nového a vytvořili si milá přátelství. A jak vzpomínají na společně prožité chvíle někteří z nás?

„Do školy jsem se těšil, ale zároveň jsem

mašlem povídali a smáli se. Ve druhé třídě jsem začal chodit do šachového kroužku a také jsem reprezentoval školu na několika šachových turnajích.“

(Jirka N.)

„Moc jsem se do první třídy těšila. První rok byl skvělý, naučila jsem se plno nových věcí. V dalších ročnících učení přibývalo a bylo také těžší. Díky rodičům a jejich trpělivosti jsem všechno zvládla. Pomáhaly mi

„Do školy jsem se moc netěšil, ale co se dalo dělat. A tak jsem 1. září 2010 přišel s mamkou a tatškou do 1. třídy. Začal jsem se učit číst a počítat. Poznal jsem i nové kamarády. Ve třetí a ve čtvrté třídě jsem reprezentoval školu ve fotbalovém turnaji. Nejsem zrovna pilný žák a učení je pro mě docela těžké. Ale snažím se a jsem moc rád, že mi také pomáhají rodiče. Dnes už vím, že se učím hlavně pro sebe.“

(Adam H.)

měl velkou trému, že nebudu učení zvládat. Nejprve jsem si nemohl zvyknout, že musím od pondělí do pátku chodit do školy a dělat úkoly. Ale maminka mi se vším pomáhala. Škola nebyla jen učení, ale chodili jsme také na besedy, divadelní představení a výstavy. Každý rok jsem se zúčastnil sportovních soutěží v běhu a ve fotbale. Moc se mi líbily školní výlety do zoo v Chlebech, do Prahy, do Českého ráje. Ale opravdu, opravdu nejvíce mám na škole rád konec roku, kdy nám naše paní učitelka rozdává vysvědčení a popřeje nám hezké prázdniny.“

(Jan B.)

„První den do školy jsem šel s překvapením a údivem. Všechno pro mě bylo nové, ne jako ve školce. Rád vzpomínám na první třídu. Naučil jsem se první písmenka, pak číst slova a také je napsat. Zvládl jsem i počítání. Matematika je pro mě docela oblíbeným předmětem i dnes. Ve druhé třídě jsem už byl chytřejší a ve třetí a čtvrté třídě jsem se dozvěděl více a více. Docela mě škola bavila a ještě baví. Ale hezké byly i přestávky, kdy jsme si s Kubou a To-

také kamarádky ve třídě. Ve škole je to sice těžké, ale je tu i legrace. Paní učitelka s námi jezdila na výlety a spali jsme i ve škole. To bylo moc prima, protože jsme se poznali i jinak, než jak se známe ze školních lavic. Pět let s paní učitelkou a kamarády bylo opravdu skvělých. Mám strach z vyšších ročníků, ale rozhodně se budu snažit.“

(Simona S.)

„Za pět let školní docházky jsem získala hodně kamarádek a kamarádů. A jednu velkou kamarádku, kterou byla paní učitelka. V první třídě jsem se naučila to nejdůležitější – základy čtení, psaní a počítání. Museli jsme si zvyknout na nové prostředí a na povinnosti. V dalších ročnících přibývalo učivo i nové předměty, například přírodověda, vlastivěda, anglický jazyk. Pro některé z nás se staly velkým oříškem. Na konci každého školního roku jsme jezdili na výlety, které byly moc fajn. A spaní ve škole bylo super. Uteklo to jako voda a už jsme v páté třídě. Někdy bylo veselo a dařilo se mi, někdy bylo hůř. Ale pravda je, že to bylo hezkých pět let.“

(Týna K.)

„Do první třídy jsem nastoupila s nadšením. Moc jsem netušila, co mě ve škole čeká. Ale poznala jsem, že velké obavy byly zbytečné. Od první do třetí třídy jsme byli v budově u kostela v hezké a prostorné třídě. Paní učitelka nás postupně naučila číst ze slabikáře a vypočítat příklady. Vyprávěla nám o přírodě a chodili jsme na vycházky. Každý rok jsme si připravovali vánoční vystoupení pro rodiče, kterým se vždy líbilo. Ve 4. třídě jsem reprezentovala školu v recitační soutěži a také ve sportovních soutěžích. Ráda vzpomínám na nadílky od Mikuláše. Vždy na konci školního roku jsme jezdili na školní výlety. Jsem ráda, že chodím do školy.“

(Nela N.)

Čas uplynul jako voda a na nás čeká další etapa nejen získávání znalostí a vědomostí, ale také náročné období dospívání a objevování sebe sama. Rádi bychom poděkovali rodičům i všem pedagogům za trpělivost, se kterou se nám věnovali. Za pochopení, s nímž přistupovali k našim rozpustilým nápadům. Díky za krásných pět let.

Žáci 5. třídy ZŠ Kopidlno

Zprávy ze základní a mateřské školy

První pololetí našich prvňáčků ze tříd 1. A „Námořníci“ a 1. B „U sovičky“

Prvňáčci ze tříd 1. A a 1. B kopidlenské školy jsou velice šikovní. Od začátku školního roku se zvládli naučit číst a psát spoustu písmen, slabik, slov a vět. V matematice sčítají a odčítají, nakupují v obchůdku, kde platí papírovými penězi, řeší slovní úlohy a jiné logické příklady, při kterých často používají i pohyb, velmi oblíbená je i matematická hra na krále. V prvouce se učí nejen o světě kolem nás, ale také o lidech (barva pleti, stavba těla, nemoci a pravidla slušného chování). Při „výchovách“ děti rozvíjí kreativitu, talent a svoje schopnosti. V tomto školním roce je naše škola zařazena do projektu Ovoce do škol. Pravidelně (1x za 14 dní) dostáváme

ovoce ke svačině. Děti již měly možnost vidět několik představení, učily se správně stloovat a správně třídřit odpadky. Na podzim pouštěly draky a reprezentovaly základní školu na Běhu 17. listopadu v místním parku.

Na začátku adventu se většina dětí zúčastnila rozsvícení stromu na náměstí v Kopidlně. Celé období před Vánoci bylo naplněno tradicemi a zvyky, a hlavně těšením se na Ježíška. Před Vánoci připravily družinové děti představení pro rodiče o cestě do Betléma. Poté měli rodiče s dětmi možnost ve třídě tvořit výrobky s vánoční tematikou, popovídat si a ochutnat připravené cukroví. Vše bylo pojato jako malé pozastavení se v roz-

běhnutém vánočním shonu. Po vánočních prázdninách jsme se všichni ve zdraví sešli a dali se do pilné práce. Pololetní vysvědčení je první velké ocenění dětí za jejich půlroční píli.

Svým žákům a žákyňkám přejeme mnoho štěstí a úspěchů nejen ve škole při učení, ale i v životě.

*Třídní učitelky Mgr. Ivana Pekárková
a Mgr. Dagmar Zachovalová*

Více informací o dění v našich třídách včetně fotografií naleznete na www.zskopidlno.cz v záložkách Webová stránka 1. A a Webová stránka 1. B.

Zprávy ze zahradnické školy

Lednové projektové dny

Každý rok probíhají na naší škole projektové dny, do kterých se zapojují všichni žáci studijních a učebních oborů. Jednotlivé třídy dostanou podtéma, které zpracují do prezentace.

Na úvod projektových dnů si žáci studijních oborů vyslechli velice poutavou přednášku dr. Janka z České zemědělské univerzity v Praze. Seznámil nás s náplní oborů v bakalářských, magisterských a doktorských programech. Přiblížil nám život na univerzitě a celou přednášku doplnil vlastními zkušenostmi.

Po skončení jsme se rozdělili do skupin a vylosovali si témata projektu – ovocnictví, zelinářství, sadovnictví, školkařství. První ročník oboru rybářství měl vypracovat projekt na téma rybářství.

Dopoledne jsme v knihách a na internetu vyhledávali informace pro své téma a vytvářeli výstižnou prezentaci. Druhý den jsme projekt dokončovali. Na dvou mapách České republiky jsme vyznačili významné firmy ze

zpracovaných témat. Na závěr každá skupina představila učitelům a spolužákům svou prezentaci.

Jakub Svoboda (1. ročník, studijní obor zahradník)

Žáci učebního oboru zahradnické práce vytvářeli video a fotoprezentaci školy

Téma projektových dnů se jmenovalo „Žijeme tu společně“. Byli jsme rozděleni na tři skupiny. První den dopoledne jsme natáčeli video, fotili a dvě žákyně nahrávaly komentář. Odpoledne přijel pan Petr Holub z RAS-TV.cz a řekl nám, jak se stříhá video. Druhý den jsme dodělávali video a vybírali fotky do prezentace. Oba projektové dny se mně moc líbily a zaujalo mě to.

Jakub Kopecký (3. ročník, učební obor zahradnické práce)

Na dva dny jsme se změnili ve filmový štáb, kde má každý svůj úkol. Kdo se na čem podílel:

Diana Ďordžová – nahrávání komentáře, Kateřina Řeháčková – nahrávání komentáře a sestřihávání zvuků, František Podešva – kamera, Tereza Kohoutová – fotografování a úprava fotek, Jakub Kopecký – skript, Pavel Svoboda – stříh zvuků, Veronika Kodousková – sestřihávání zvuků a fotografování, Žofie Balogová – fotografování a úprava fotek

Naučila jsem se pracovat s kamerou, fotoaparátem a profesionálním nahrávacím zařízením.

Kateřina Řeháčková (2. ročník, učební obor zahradnické práce)

Očekávané události

Duben

Návštěva z polské střední školy v Jelení Hoře

Beseda s režisérem, hercem a scenáristou Tomášem Magnuskem

Přijímací zkoušky na studijní obory (zahradnictví a rybářství) a do nástavbového studia zahradnictví

Květen

Maturitní zkoušky – písemné, ústní, praktické

Česko-polský projekt (Jelenia Góra – Kowary)

Červen

Závěrečné zkoušky žáků SOU a OU (písemné, praktické, ústní)

Za odměnu
do Národního
divadla

Zájezd byl zorganizován pro žáky, kteří „pracují“ pro školu (účastní se soutěží, jezdí na výstavy, burzy škol, píší články do novin...). Představení „Ze života hmyzu“ od Karla Čapka bylo nastudováno s moderní úpravou. Žáci, kteří si předem nezjistili, o čem hra je, z počátku nevěděli, co se děje. Po chvíli se zorientovali a vcelku byli spokojeni.

Alexandra Ječná, učitelka Střední školy zahradnické Kopidlno

Ve středu 11. března 2015 jsme se vydali do Národního divadla. Když jsme přijeli, tak jsme se rozkoukali. Dlouhou dobu jsme hleděli na krásně zdobenou budovu a poté jsme se přesunuli dovnitř. Po schodech jsme vystoupali na 1. galerii, kde byla naše místa. Mnozí z nás viděli historickou budovu Národního divadla úplně poprvé. Moderní zpracování díla bylo velice náročné na pochopení. Rád jsem se ale do Národního divadla podíval.

Jakub Svoboda (1. ročník, studijní obor zahradnictví)

ŠKOLA ŽIJE PRŮKLESTEM Průklest se provádí od pátého roku po výsadbě. Všechny větve řezeme na větvní kroužek. Odstraňují se vlky, větve poškozené a nemocné větve jdoucí do meziřadí, větve zahušťující korunu a konkurenty terminálu. Při řezu nesmí vzniknout lízanice a věšáky. Je to udržovací řez, který udržuje poměr mezi růstem a plodností.

Lenka Borčická (1. ročník, učební obor zahradník)

Zprávy ze zahradnické školy

Maturitní ples se vydařil

Předtančení žáků maturitního oboru

Střední škola zahradnická uspořádala v pátek 13. března maturitní ples. O výzdobu kopidlenské sokolovny a postarali žáci 3. ročníku studijního oboru zahradnictví a 1. ročníku nástavbového studia zahradnictví s učiteli. Třetáci měli pod palcem i modelování, které se jim povedlo. Ples se mi velice

líbil. Užila jsem si ho a nabil mě novou energií.

Žáci 4. ročníku studijního oboru a 3. ročníku učebního oboru mají před sebou posledních pár měsíců do cíle. Přeji jim mnoho zdaru!

Blanka Kobrlová (1. ročník, studijní obor rybářství)

Komentovala jsem volejbalový zápas

Začátkem března jsem reprezentovala Střední školu zahradnickou v celostátní soutěži Mladý sport moderátor 2015 v České Lípě s minutovým vystoupením z utkání „O pohár broučků a berušek“. Na pódiu kina Crystal předvedlo své moderátorské umění pět desítek dětí s velkým i malým talentem z různých koutů Česka. V porotě zasedli hodně dobří porotci. Jedním z nich byl také sportovní moderátor České televize Vojtěch Bernatský, který uváděl několik ročníků Kopidlenských slavností. Profesionálové se nám snažili nejen porozumět, ale také nám poradili, co máme změnit a jak na sobě zapracovat. Byla tam dobrá atmosféra a Pavel Callta nám úžasně zazpíval.

Videodokument z celostátní soutěže Mladý sportovní moderátor připravujeme do programu internetové televize RASTV.cz (pobočka Kopidlno).

Gabriela Gyénová (1. ročník, studijní obor zahradnictví)

ZAHRADNICKÁ ŠKOLA V KRÁLOVÉHRADECKÉM ALDISU Kongresové centrum hostilo v polovině března 16. ročník veletrhu cestovního ruchu a cykloturistiky Infotour. U stánku Parku miniatur památek Dolního Slezska jsem návštěvníkům říkal nejen o této zajímavé turistické atrakci, ale také je seznamoval s projektem naší školy na úpravu zeleně v Parku.

Roman Zajíček (3. ročník, studijní obor zahradník)

Zprávy ze zahradnické školy

Cesta za rakytníkem a bonsajemi

Vybraní žáci Střední zahradnické školy navštívili při odborné exkurzi rodinnou firmu Cvrček ve Lhotě pod Libčany. Zaměřují se nejen na zpracování rakytníku, ale i dalšího ovoce: brusinek, borůvek, ananasu, meruňek, malin, broskví, višní, ostružin, červeného a černého rybízu nebo jablka. V nabídce mají různé produkty, například marmelády, bonbóny, čaje atd. Prohlídku jsme zakončili ochutnáním čaje, želé bonbónů a marmelád. Rozloučili jsme se a pokračovali do Bonsai centra v nedalekých Libčanech. Bylo jich tam mnoho. Ty nejdražší prodávali až za několik tisíc korun.

*Eliška Kiesewetterová, Tereza Mičová,
Tomáš Hakl (1. ročník, nástavbové studium
zahradnictví)*

Tisková konference
s redaktory
celostátního deníku

Jakub Svoboda (1. ročník, studijní obor zahradnictví) navštívil vydavatelství Borgis a redakci Novinek.cz. Dětskou tiskovou konferenci připravila pro redaktory školních médií Dětská tisková agentura Praha.

Poslední únorové úterý jsme se všichni sešli před budovou redakce Práva. Zdeněk Kovařík, sekretář redakce, nás dovedl do zasedačky, kde nás očekával Vladimír Plesník, vedoucí zahraniční redakce, a Jan Reiter z inzertního oddělení.

Co mě nejvíc zaujalo:

- když se někde něco děje, tak zprávu nejdříve uveřejní na Novinkách.cz, v novinách vyjde teprve druhý den
- deník Právo se dříve jmenoval Rudé právo, přejmenováním ztratil několik tisíc čtenářů
- Právo má 13 krajských redakcí a 250 zaměstnanců
- Novinky.cz přináší zprávy 24 hodin denně
- nejvíce přístupů mají po 12.00, kdy si lidi čtou, co se nového stalo dopoledne

Napsali o nás

Zprávy ze zahradnické školy

Krkonoský deník 9. února 2015

Dolnoslezské miniatury doplní zahradní dráha pro návštěvníky

Kowary - Vláček tažený parní lokomotivou pojezdí v těsné blízkosti kowarského Parku miniatur památek Dolního Slezska. Projekt vzniká ve spolupráci se Střední školou zahradnickou v Kopidlně.

Návštěvníci se během hodinové prohlídky Parku seznámí se zmenšeninami nejkrásnějších staveb nejen z Jelenohorské kotliny, ale také z české strany Krkonoš nebo z německé Horní Lužice. „Do dvou let bychom chtěli postavit další miniatury, mezi nimiž bude i hrad a zámek Frýdlant. Naše úsilí tím ale nekončí. Za současným parkovištěm vytvoříme zábavný park, který nabídne návštěvníkům velkou zahradní železnici. Ve speciálních vagoncích tažených zmenšenou parní lokomotivou projedou tunelem, pokochají se krásnou přírodou a čeká je řada dalších atrakcí,“ poodhaluje plány Marian Piasecki, tvůrce a majitel kowarského Parku.

Práce na zahradní železnici zahájí v kowarském areálu už letos. „V letních měsících uplynulého roku žáci Střední školy zahradnické obnovili první část zeleně v Parku. S jejich prací jsem byl velice spokojen, a tak jsem požádal Lenku Noskovou, ředitelku zahradnické školy, o spolupráci na novém projektu. Byl bych rád, kdyby středoškoláci vysázeli dřeviny a vytvořili krajinu budoucího parku. Příští rok bychom zabudovali koleje, výhybky a vzniklo by i nádraží, kde by se nastupovalo,“ říká Marian Piasecki.

Kopidlenská zahradnická škola si odbyla premiéru v kowarském Parku miniatur během uplynulého července a srpna. „Provázeli jsme české návštěvníky a po uzavření areálu jsme se pustili do úpravy zeleně. Těší nás, že pan Piasecki byl s naší prací spokojen,“ vzpomínají na letní prázdniny v Polsku žáci studijního oboru zahradnictví Roman Zajíček a Matěj Šitina. Expozice Parku miniatur památek Dolního Slezska zahrnuje téměř 50 modelů. Miniatury majáků na pobřeží Baltického moře představuje Park v Niechorze.

Jana Tauchmanová

...

Jičínský deník 4. února 2015

Kopidlenská zahradnická škola spolupracuje s médiem

Kopidlno – Studenti odložili v rámci projektového dne nářadí a vzali do rukou kamery a fotoaparáty. Nyní se označují jako Mediátym.

Parta chlapců a dívek spolupracuje s tištěnými, zvukovými i obrazovými hromadnými sdělovacími prostředky. Žáci učebního oboru Zahradnické práce vytvořili při projektových dnech video a foto-prezentaci školy.

Postřehy středoškoláků se již třetí rok objevují na stránkách Kopidlenských listů. „Pokud mě paměť neklame, tak jsem první článek napsal před dvěma lety. Kolik jich od té doby bylo, si

Dolnoslezské miniatury doplní zahradní dráha pro návštěvníky. Autor: Jana Tauchmanová

nevzpomínám, protože ve škole probíhá mnoho akcí a zážitky píší i další,“ říká Jakub Svoboda, žák oboru Zahradnictví. Společně s mistrovou výcviku Evou Vaníčkovou koordinuje desetičlenný Mediátym. „Jsou mezi nimi i děvčata, Lenka Pelantová a Kateřina Knilová, která nahrávala spoty v Hitradiu Magic. Není proto divu, že jejich příspěvek o Kopidlenském kvítku se objevil v programu stanice Kopidlno, pobočky Radia Kulíšek, na webu Rastv.cz jako první. Od manažera internetové televize Petra Holuba jsme se dozvěděli, že za sedm dní fotoreportáž shlédlo 537 návštěvníků. Hodně nás to překvapilo i proto, že statistika zobrazuje pouze originální IP adresy. To znamená, že se jeden počítač připojil minimálně jednou. Pokud se připojí vícekrát, už se to nezapočítává,“ vysvětluje Jakub Svoboda.

Spolupráce s médii se stala dobrou inspirací pro žáky učebního oboru Zahradnické práce. „Během projektových dnů jsme vytvářeli prezentaci o škole. Stejně jako ve filmovém štábu měl každý z nás svůj úkol,“ říká Kateřina Řeháčková, žákyně 2. ročníku. Zahradníci se na dva dny změnili v kameramany, fotografy, zvukaře, střiháče nebo techniky. „Se spolužačkou jsme namlouvaly texty. Ze začátku jsem se trochu styděla, ale pak už ne,“ vzpomíná prvačka Diana Ďordová. Krátké propagační video a fotografickou prezentaci shlédli v premiéře žáci studijních oborů. „Díla trochu učešme a zařadíme na web internetové televize Rastv.cz,“ uzavírají technici Benedikt Brodský a Lenka Pelantová. (jt)

...

Jičínský deník 13. března 2015

Kopidlenská zahradnická škola se s nikým zřejmě nespojí

Kopidlno – Veřejnost bedlivě sleduje záměr sloučit další střední školy v Královéhradeckém kraji. Klíčové jednání rady se uskuteční příští tý-

den. Kopidlenskou zahradnickou školu změny zřejmě nečekají, ač v prvním seznamu figurovala.

Naznačila to krajská radní pro školství Taňa Šormová. „Co se střední odborné školy zahradnické týče, partner pro sloučení se hledá velice obtížně. Byla bych ráda, pokud by mohla tato škola fungovat samostatně. Jako zahradnická škola je totiž velice dobře hodnocena ze strany zaměstnavatelů a je těžké najít někoho dostupného, s kým by se dala dohromady. Navíc nabízí obory i pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami,“ sdělila Deníku.

Do redakce sice potom dorazila zvěst, že zahradnická škola se spojí se školou v Novém Bydžově. Krajská radní na to odpověděla, že tato varianta zvažována není a že platí prohlášení uvedené výše.

Ředitelka zahradnické školy Lenka Nosková je proti sloučení „své“ školy. V regionu chybí vhodný partner pro fúzi, a tak by se krok musel týkat geograficky i specializačně poněkud vzdálené školy. Takové spojení by podle ředitelky nepřineslo žádný pozitivní ekonomický efekt.

„Sloučením by utrpělo jméno školy, zapsané u odborné i laické veřejnosti jako záruka dobré kvality vzdělávání v zahradnickém oboru, školy s dlouhou tradicí, školy, která pořádá Mistrovství České republiky v zahradnickém oboru – Kopidlenský kvítek,“ uvedla Lenka Nosková.

Kopidlenská škola se navíc stará o celý park i vlastní budovu zámku, což je vlastnictví kraje, patří do koloritu města a z hlediska oborů je vysoce specializovaná. To je podle Lenky Noskové důvodem, proč škola již tradičně má méně než 240 studentů.

Tento údaj je důležitější, než se zdá. Pro Královéhradecký kraj nyní představuje normu a školy, které se pohybují pod ním, se staly předmětem úvah o slučování. V celém kraji je takových „podměrečných“ zařízení čtrnáct. Na rozhodnutí je třeba počkat do příštího týdne.

Jan Jirěš

Květnová revoluce 1945 ve Mlýnci

Kulaté výročí událostí z konce světové války v květnu roku 1945 se blíží. Dnes už není mnoho pamětníků, kteří by mohli z vlastních vzpomínek popsat události spojené s koncem 2. světové války v Kopidlně a jeho okolí. V rodinných albech snad ještě najdeme pár fotografií z vítání Rudé armády v ulicích města, fotografie s ruskými vojáky, osvoboditeli. A zápisy v kronikách. Takovou možnost jsem měl při návštěvě Okresního archivu v Jičíně, kde jsou mimo jiné uloženy i kroniky bývalé mlýnecké školy. Pan řídící Jan Škaloud v jedné z nich o této době do školní kroniky napsal:

Od 20. dubna 1945 byli ve škole ve Mlýnci umístěni němečtí uprchlíci z východních částí Německa. Byli shromážděni v jedné prázdné třídě v přízemí a částečně i v učitelském bytě v 1. poschodí, kde zabrali řídícímu učiteli Janu Škaloudovi jednu místnost bytu. Vyučování v té době bylo velmi nepravdivé, vzhledem k umístěným uprchlíkům, kteří vyvolávali během vyučování nadměrný hluk.

V sobotu dne 5. května, kdy vyučoval ve zdejší škole náboženství p. Jan Hanzlíček z Libáně, zachytil řídící učitel v 1/2 11 výzvu pražského rozhlasu k povstání a svolání k národu. Řídící oznámil tuto šťastnou novinu všem žákům přítomným ve vyučování. To bylo ihned přerušeno a na škole v Mlýnci zavlála československá státní vlajka.

V následujících dnech projížděly Mlýncem zbytky kolon poražené německé armády. V té době se řídící učitel účastnil strážní služby u zátarasu na silnici k Mlýnci, a to až do slavného dne, 9. května 1945, kdy do naší obce přijely vojenské jednotky vítězné Rudé armády a přivezly nám svobodu a vykoupení z 6letého utrpení okupace nenáviděnými Němci.

V obci a v okolních lesích bylo ubytováno asi 1300 rudoarmějců. Většina byla ubytována po celé vesnici. I zdejší škola pochystala armádě útulek k odpočinku, včetně učitelského bytu. Jednotky Rudé armády zůstaly v obci až do 10. června. Po úklidu a dezinfekci bylo 12. června znovu zahájeno pravidelné vyučování v již osvobozené Československé republice. Vzhledem k popsáním událostem byl školní rok zakončen až 12. července, zpěvem československé hymny a hymny SSSR.

A pak jsou tu ještě vzpomínky přímých účastníků těchto událostí. Já použiji ty, které jsem slyšel od své babičky, Marie Čížkové z Mlýnce. Ta měla spolu s dědou koncem války hospodu v blízkosti školy a je pochopitelné, že právě zde se odvíjel život obce a oba byli přímými svědky událostí, které se tehdy děly a ve kterých v několika případech měla i ona sama svoji významnou roli.

Když se po vsi dne 5. května roznesla zpráva o vypuknutí povstání proti okupantům v Praze, tak jak to popisuje v kronice pan řídící Škaloud, zavládlo v obci obrovské nadšení a radost. Státní vlajka zavlála nejen na škole,

Němcům ukořistěný obrněný vlak s kopidlenskými revolucionáři na mlýnecké zastávce v květnu 1945.

Foto archiv SOkA Jičín

ale na mnoha dalších staveních v Mlýnci. Bylo tomu tak i u Čížků, v čp. 16. Válka však ještě neskončila, do jejího konce chyběly celé 4 dny. A byly to těžké a pro mnohé naše lidi velmi kruté dny. O tom se přesvědčili na vlastní kůži i Mlýnečtí a i rodina Čížkova měla tenkrát namále a nemusela se osvobození vůbec dožít.

To když od Kopidlna v ten den plný nadšení a radosti přijížděla do Mlýnce kolona ustupujících německých vojsk. Protože byl hostinec blízko silnice, všimli si vojáci vlající československé vlajky nejen na škole, ale i na domku vedle ní. Kolona zastavila a skupina německých vojáků vběhla do stavení a s velkým křikem donutila celou rodinu Čížkovu nastoupit do řady na návsí před domkem. Byla mezi nimi i moje maminka, které jsem se měl za 5 měsíců narodit. Byla to tragická chvíle, když celá rodina stála v řadě a před nimi několik vojáků zběsile šermovalo zbraněmi a bylo vidět, že jsou odhodláni ke všemu. Když děda duchapřítomně pochopil, že jim jde o vlající prapor v národních barvách. Přesunul se k stožárku, na kterém vlál, a rychle z něho vlajku sundal. Není jasné, co v té chvíli rozhodlo, že toto gesto vojákům stačilo k tomu, aby znovu nastoupili do aut a odjeli směrem na Rožďalovice. Celá rodina Čížkova se pak několik hodin vzpomínala na šoku, který před chvílí prožila. V šoku byla také celá vesnice a lidé pochopili, že konce války ještě zdaleka nenastal a že okupanti tu stále ještě vládou a je třeba být před nimi obezřetný.

Jako reakci na tuto příhodu pak provedli místní muži opatření v tom, že v lese Horka od Kopidlna a na Hrádku od Rožďalovic pokáceli na několika místech přes silnici stromy a vytvořili tím průjezdu kolon Němců záтары. Zároveň byly ustaveny hlídky, které nepřetržitě přijížděly do obce z obou stran hlídaly, tak jak o tom píše ve svém záznamu ve školní kronice řídící Škaloud.

Není divu, že po dramatech v posledních dnech války byl příjezd Rudé armády

do Mlýnce vítán obyvateli s velkým nadšením. Lidé se doslova přetahovali v možnosti ubytovat rudoarmějce ve svém domě. Hostili je a oslavovali. Ve srovnání s krutostí německé armády byli rudoarmějci pro ně andělé, samý úsměv a vstřícnost. Lidé se s nimi lehko domlouvali, ruština se zdála českému jazyku tak blízká, ve srovnání s jazykem německým. Poražení Němci prchali mlýneckými lesy, kde na ně číhali partyzáni, utečenci z pochodů smrti, které naším krajem v jarních měsících procházely. Na železniční zastávce operoval obrněný vlak, ukořistěný a opravený kopidlenskými revolucionáři, který projížděl lesy mezi Kopidlnem a Rožďalovicemi, a dokonce se zapojil do povstání v Rožďalovicích.

Nepanovala ale jenom idyla v soužití s osvoboditeli. Štědrost domácích měla své meze, takže postupně došlo k vybíjení dobytka a drobného domácího zvířectva, které bylo třeba na obživu příslušníků armády. Nejvíce bylo vojáků v ležení v lese Horka, mezi Mlýncem a Kopidlnem. Tábor byl uspořádaný a měl svá pravidla provozu. Stal se místem návštěv místních kluků, ale i dívek. Zatímco kluci obdivovali koně, děvčata mladé sovětské vojáky. Někteří z vojáků se postupem času začali v obci chovat jako na svém dobytém území. Nebylo radno jít na procházku s hodinkami na ruce. Následoval povel: „Davaj časí“ a i ten méně chápavý majitel pochopil, že jeho hodinky rychle změní svého majitele. Když už nebylo co po dvorcích zabíjet, došlo i na rybník Zrcadlo, kam vojáci vhodili do vody granát, a pak už jen sesbírali zabité ryby, které vyplavaly na povrch.

Štáb místního pluku sídlil ve vile Čížkových, kde jsme později po víc než 40 let bydleli. Když se tam babička po pár dnech přišla podívat, jenom spráskla ruce, jak to tam vypadalo. Jako po rabovačce. Hned si stěhovala velitele, který byl ubytován vedle v hostinci. Ten ji vyslechl a pak přišlo několik ostrých povelů a nástup odpovědných podřízených. Během několika hodin bylo ve vile zase pečlivě uklizeno. Dokonce pak babička vymlouvala velitele, aby zde ubytované už dále netrestal, že vlastně o nic nešlo a že chápe, že jsou vojáci po tak strastiplné válečné pouti unaveni, že nemají síly ani čas na nějaký úklid a dodržování pořádku.

Pobyt sovětské armády na Kopidlensku je zapsán v mnoha letopisech, ale i vzpomínkách a článkách. Škoda že přímí účastníci už většinou nežijí a nemohou potvrdit, zda vše to, co je o pobytu Rudé armády v našem kraji zaznamenáno, odpovídá skutečnosti. V každém případě jsou tyto dny a měsíce zapsány zlatým písmem do historie nejen Mlýnce a Kopidlna. Neměli bychom zapomínat na ty, kteří se o naši svobodu tenkrát nejvíce zasloužili, a dokonce zde položili v bojích s okupanty svoje životy. Pomníčky najdeme všude. Jsou i v Kopidlně a Rožďalovicích. Věřím, že nezůstanou ve dnech 70. výročí osvobození opuštěné a zapomenuté. (osu)

Jak jsme cestovali s Václavem Klausem do Kopidlna na šachové turnaje

Už je to tak dávno. Zjistil jsem, že mám sice šachy moc rád, ale potvrdil jsem známou pravdu, že když někdo neumí dobře hrát, stane se trenérem. „Trénoval“ jsem o poledních klidech kluky na táboře, v 16 vedl kroužek na „zetdéešce“. A když mi malá Janička lezla na klín a chtěla se mnou „analyzovat“, začal jsem ji v jejích třech letech šachy učit. A tehdy se to stalo! Dozvěděl jsem se, že se v Jičíně hraje turnaj holčiček „O prstýnky Rumcajsovy Manky“. Vyrázili jsme směrem k Řáholci.

Ještě teď vidím ty oči plné údivu, když se ještě ani ne čtyřletá Janička (nar. 13. 9. 1969) sama hlásila u paní Suchoradské do šachového turnaje. Ta se zvedla a taktně poodešla k poradě se svým manželem, Oldou, kterého jsem tenkrát viděl prvně v životě.

Janička byla do turnaje nalosována. Nedivil bych se, pokud by si tenkrát všichni mysleli, co že to přijelo z Prahy za ztěštného tatínka. O jedné z cen bylo rozhodnuto a ani se nikdo nemusel holčiček a jejich rodičů ptát, kdy přesně se která narodila. Už si nepamatuji, jakého plyšáka Janička tehdy „vyhrála“, neb mě víc potěšil fakt, že neskončila poslední!

Během soutěže jsem sledoval „dění v úle“ a obdivoval Oldu, jak celou soutěž s přehledem řídil – a sám jsem se učil. A hodně se tam naučil! Zanedlouho jsem spoluzakládal podobný dívčí turnaj v Praze, „O kouzelné oříšky“, o kterém se pak každoročně všude psalo, a stal se slavným.

Olda, tak jako já, nebyl dobrým šachistou, ale – opět tak jako já – šachy miloval a navíc si uvědomoval, jaký má šachová hra vliv na formování osobnosti a na vývoj logiky u mládeže. Svou organizační práci a dlouholetým vedením šachového kroužku v Kopidlně a Rožďalovicích udělal pro šach i pro mladé šachisty tolik, že to dosud nebylo doceněno. I proto jsem mu odpustil organizační chybu, která vedla k tomu, že jsem za několik let – tentokrát s dalšími svými dcerami, Zuzkou a Hankou – přicestoval na turnaj o „prstýnky“ až v neděli namísto v sobotu, neboť jsme se změnu data konání turnaje nějak nedozvěděli. S omluvou poštou přišly prstýnky, které holky „vyhrály“ jako útěchu za ty slzy, které tenkrát při bloudění mrtvými uličkami nedělních Rožďalovic uronily.

To už jsme jezdili do rožďalovické základky, kde vyrostl další obrovitý dětský turnaj – Turnaj Špuntů. Museli jsme brzo vstávat, neboť spojení nebylo ideální. Dvakrát jsme přestupovali. Raritou bylo, že v naší výpravě „severního města“ (Prosek, Dáblice, Bohnice, s trojčlennou trenérskou trojicí – Sláva Pekárek, já, Milan Petras) jezdil osobáčkem i náš budoucí prezident, pan Václav Klaus, neboť jeho kluci hráli šachy, a to velmi dobře, a jen

jejich pravidelné víkendové lyžovačky stály za tím, že jsou dnes pouze příznivci a organizátoři šachového života a herně to dosáhli jen na I. výkonnostní třídu. Za dva tři roky už nás jezdilo tolik, že jsme si pro cestu na turnaj pronajímali autobus!

Nic není divného na tom, že jsme si tenkrát s panem Klausem potykali. Když ale maturoval Klausův syn, který studoval stejnou průmyslovku jako moje dcera Zuzka, a já na parketě „narazil“ na tanečnicku „Vaška“, bylo mi trapné říct prezidentovi „ahoj“. Tak jsem se zase vrátil k vykání. Věra Chytková, naše krasavice z řad rodičů, kterou si mnozí z řady turnajů budou v Kopidlně určitě pamatovat, mě za to zkritizovala. „Jednou jsem si s ním potykala, tak je to natrvalo. A basta! Když ho

potkám, tak ode mne vždycky uslyší jenom ahoj. Tečka!”

Olda mě poprosil, zda bych něco nepřidal o sobě a svých dcerách, které byly soupeřkami kopidleňských šachistek a šachistů. Pokusím se vyhovět.

Janu (45 let) jsem trenérsky asi „přetáhl“. KM (kandidát mistra) Jana definitivně se šachem skončila ve chvíli, kdy byl oddělen termín konání soutěže dorostenců a dorostenek, když prohlásila, že to bez kluků bude děsná nuda. V současné době je Jana velmi

úspěšnou podnikatelkou v Diamonds International Corporation. Její dcery už dávno nehlídám, Lence je 20 let a Kristýnce 18. Tahat figurkami jsem je sice naučil, ale šachy jim nic neříkají.

Zuzka (38 let) trénovala daleko intenzivněji a nebylo třeba žádného dozoru. Cílevědomě pracovala mraky hodin a brzy to dotáhla na ženskou mistryni. Pak ale přišla první láska, maturita, intenzivní útok na zvládnutí angličtiny. Když se pak na několik let odstěhovala do Slovinska, kde se živila především tancem, šel šach na vedlejší kolej a už na ní zůstal. Snad i proto, že ji limituje nemoc, na kterou jsou doktoři krátkí. Její (a taky moje) Kačenka bude mít zakrátko 4 roky a je ve všech směrech velmi šikovná a chytrá. A pochlubím se, už se začíná šachy učit.

Z nejmladší dcery Hanky (30 let) vždy tryskala energie a netrpělivost. Šachy, ty evidentně nebyly její oblíbenou zábavou, ač dokonce jednou reprezentovala! Když v sedmi letech přišla s tím, že bude hrát basket, vehnalo mně to úsměv do tváře. Vždyť bude mrňavá, měří jen 170 cm. Ale lepší basket než se bezcílně někde flákat, řekl jsem si. A ejhle!!! Hanka hrála Mistrovství Evropy do 16 let a bronzové medaile si přivezla z ME do 18 a do 20 let a svými výkony si několik let říkala o reprezentační dres. Dosud je v dresu Slávie Praha. V jedné ze sledovaných činností, asistencích (na koš), drží rekord nejen české ligy, ale i ligy československé. Hanka zatoužila po synovi. Nikolasovi bylo 7 týdnů (slovy – sedm týdnů) a Hanka znovu na pár minut nastoupila v extralize!!! Niky se pomamili. V 6 letech už válí basket.

V mém životě se za ty roky také hodně seběhlo. Po rozvodu jsem si nechal děti a veškeré osobní aktivity šly na dlouhý čas stranou. Zato jsem se naučil dobře vařit, uklízet i přišít knoflíky. Holky individuálně a já začal znovu „žít“. Tři roky jsem výhradně pracoval s šachistkou Katkou Němcovou. Napsal jsem knihu plnou pravdivých příběhů, které jsou nabitě humorem. „Poslední prvotiny“.

V 60 letech jsem začal hrát pinex a zpívat!!! Jak jinak, oboje s plnou vervou. Náhoda tomu chtěla, že jsem zakopl o Fine gospel time Zuzany Stírské. Se špičkovým pěveckým sdružením vystupuji jako zpěvák a komik každý měsíc v Semaforu a nejen v něm. Řada známých šachistů může podat příznivé reference, např. Jarda Hájek, kterého jistě budete znát, na nás byl snad pětkrát! Šachy sice hrají, ale zdaleka jim nedávám tolik času jako kdysi.

PS: Budu rád, když se mi známí z Kopidlna a okolí ozvou.

Zdraví Vašek Staněk, tel.: 721 872 984,
e-mail: vasstane@seznam.cz

320. výročí zahájení výstavby kaple Božího hrobu a další drahorazská výročí

Drahoraz byla v roce 1695 poddanskou obcí pod vrchnostenskou správou hraběte Františka Josefa Schlika. Ten spolu se svou manželkou Silvií Kateřinou rozenou hraběnkou Kinskou nechal na svých panstvích postavit celou řadu sakrálních staveb (zejména kaplí a kostelů). Kaple Božího hrobu měla být přistavěna k tehdy farnímu kostelu sv. Petra a Pavla v Drahorazi. Na jaře roku 1695 vyjádřila arcibiskupská konzistoř s plánovanou stavbou souhlas a ještě téhož roku byla pod vedením stavebního mistra Josefa Gilmetiho (Vlacha usazeného v Jičíně) výstavba kamenné kaple zahájena. Letos uplyne od začátku výstavby kaple 320 let a vzhledem k jejímu religioznímu i stavebně historickému významu nejen v rámci jičínského okresu, ale i českých zemí jí věnujeme v Kopidlenkých listech samostatný článek.

Z významných drahorazských osobností mají letos výročí:

Straka Emil Ernest, 70 let od úmrtí (*16. 9. 1878 v Drahorazi v čp. 11), učitel v Bystřici, ve Vrších, kde založil Čtenářsko divadelní jednotu Tyl. Byl správcem školy v Židovicích, kde založil Čtenářsko divadelní jednotu Havlíček, býval režisérem divadelních představení a dirigentem na koncertních představeních na-

studovaných bratrem Josefem, skládal hudbu pro varhany, hrál na violoncello. Zemřel v roce 1945 v jičínské nemocnici.

Voves František Josef, 130 let od narození (*5. 8. 1885 v Drahorazi čp. 2), rolník, kulturně a organizačně činný v obci, od roku 1909 předseda místního vodního družstva, ve 30. letech 20. století předsedou místního sdružení divadelních ochotníků. Měl výrazný tenorový hlas a byl zpěvákem v místní Pěvecko-divadelní jednotě Zvonař.

V květnu 2015 uplyne 70 let od konce 2. světové války. Několik občanů a rodáků z Drahorazi se přímo účastnilo bojů na frontách a mnozí z nich už se domů nevrátili. Někteří jsou uvedeni v knize *Kopidlno – Drahoraz, Ledkov, Mlýnec, Pševs* (vyšla v loňském roce) na str. 219–220, o dalších se postupně dozvídáme z různých zdrojů. Toto jsou přeživší i padlí, o jejichž osudech máme zatím alespoň nějaké informace. Věnujme jim v roce „kulatého“ výročí vzpomínku:

- Hakl Josef (16. 11. 1892 v Konecchlumí čp. 23), syn rolníka, bydlel v Drahorazi v čp. 5, starosta obce Drahoraz od roku 1927, zatčen v roce 1944 a převezen do Terezína, kde byl umčen 6. 5. 1945,

- Komárek Arnošt, 130 let od narození (*29. 10. 1885 v Nadsłavi), od dětství bydlel v Drahorazi, učitel, legionář na ruské frontě, poté voják z povolání (major) ve Vysokém Mýtě a v Praze, v roce 1940 zatčen, po roce na Pankráci odvezen do koncentračního tábora v Osvětimi, kde v roce 1942 zemřel,

- Runčík Josef (*v Drahorazi), za 2. světové války byl deportován do koncentračního tábora, po válce se vrátil zpět a žil v rodné obci,

- Švorc Josef (*25. 3. 1919 v Drahorazi), desátník čs., příslušník československých vojenských jednotek v zahraničí, odvezen 26. 9. 1939 v Agde ve Francii, o jeho dalších osudech nemáme zprávy, ale válku pravděpodobně přežil.

Obec Drahoraz na rozdíl od mnoha obcí a měst nemá žádný pomník věnovaný obětem některé z válek. Jedinou připomínkou válečných let tak v obci dosud zůstává pamětní deska na domě čp. 5, kterou obecní představitelé věnovali svému dlouholetému starostovi Josefu Haklovi v roce 1946 (více o něm v *Kopidlenkých listech*, září 2014, str. 31).

Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka obce Drahoraz

Jak si stojí Velikonoce v české tradici

Velikonoce jsou pohyblivý svátek, který připadá na první úplňk po 21. březnu.

Pohybují se od konce března do druhé poloviny dubna. Jsou nejvýznamnějšími svátky křesťanské církve a jsou spojené s památkou umučení a vzkříšení Krista. Křesťané se připravují na čtyřicetidenní postní období, které začíná Popeleční středou po masopustním úterý a končí šestou postní nedělí – Květnou.

Každá ze šesti neděl má své jméno a je spojena s dodržováním určitých zvyků a obyčejů.

První neděle postní se nazývala Pučálka, Černá, Liščí nebo Sazometná... Byla dnem, kdy se smýčilo, bílilo a uklízelo.

Druhé neděle postní se říkalo Pražná nebo Černá, a to proto, že se podával postní pokrm – pražma – připravený z upražených naklíčených obilních zrn.

Třetí neděle postní byla podle tradice Kýchavá – tento název skutečně pochází od slova kýchat. Naši předci totiž věřili, že kýchání čistí hlavu – proto se ještě podporovalo šňupáním.

Čtvrtá neděle postní byla nedělí Družební. Tuto neděli hospodyně pekly hodně velké koláče a střídalo se v nich světlé a tmavé mazání. Říkalo se, že se mazání druží.

Pátou postní nedělí, zvanou Smrtná nebo Smrtonosní, se vynášela „smrt“ (zima) a přinášelo „lito“ (léto) v podobě ověnčeného mladého stromku.

Šestou nedělí postní – Květnou – se světily kočičky a proutky vrby, jívky, střemchy, lísky,

jasanu, dubu či jalovce. Je to den, kdy Kristus vstoupil se svými učedníky do Jeruzaléma.

Květná neděle zahajuje „Pašijový týden“ – poslední týden čtyřicetidenního půstu.

Modré (žluté) pondělí bylo posledním masopustním pondělím. Následovalo Šedivé úterý, kdy se uklízela obydlí, vymetaly se všechny nečistoty a špína.

O Škaredé nebo Sazometné středě Bible uvádí, že Jidáš právě v tento den zradil Ježíše Krista. Podle tradice se mají vymetat komíny. A také se říká, že budete-li se mračit, pak se budete mračit každou středu po celý rok.

Zelený čtvrtek – dle Bible se v tento den konala v Getsemanské zahradě poslední večeře Ježíše Krista. Na Zelený čtvrtek se také naposledy před Velikonocemi rozezní zvony. (Říká se, že odlétají do Říma. Znovu zazní až na Bílou sobotu při zpěvu Gloria.) Jejich zvuk je nahrazen řehačkami a klapačkami. Název tohoto dne je odvozen od skutečnosti, že se nosilo zelené mešní roucho. Mezi lidové zvyky patří například brzké vstávání a omytí rosou, které mělo zabránit nemocem. O Zeleném čtvrtku se také pekly jidáše (pečivo z kynutého těsta), které se mazaly medem.

Na Velký pátek byl podle Bible Ježíš souzen a ukřižován. Křesťané mají držet přísný půst.

Říká se, že na Velký pátek se otevírá země a vydává poklady. Otvírá se dokonce i hora Blaník a prý je možné spatřit blanické rytíře. Dle tradice se nemá prát prádlo či pracovat na poli

a v sadu. Také se nemá nic půjčovat, prodávat a darovat.

O Bílé sobotě končí půst, který trval 40 dní. Uklízí se, pečou mazance a velikonoční beránci, zdobí se vajíčka a pletou pomlázky.

O Velikonoční neděli, nazývané také Boží hod velikonoční podle Bible vstal Ježíš Kristus z mrtvých. Pro křesťany se jedná o nejvýznamnější svátek roku. V kostele se světlé jídlo, které se pak podává u slavnostní tabule.

O Velikonočním pondělí vstávali děti, chlapci a muži časně zrána, aby vyšli s pomlázkou na koledu. Šlehalí děvčata, aby byla zdravá, pilná a veselá po celý rok, předávali jim tím svěžest, mladost, ohebnost a zdraví mladého proutku. Svobodná děvčata jim za to zavěšovala na pomlázky barevné stuhy. Vdané ženy koledníci vyšlehali proto, aby jim vyhnali zlý jazyk. Nechodili však do domů sousedů, s nimiž nebyli zadobře.

Dívky dávaly chlapcům vajíčka odměnou za šlehaní a za odříkání hezké koledy. Vajíčka musela být plná a barevná. Časem se začala zdobit i prázdná vyfouknutá vejce (tzv. pouchy nebo vejdušky), která sloužila především jako dekorace. Tradice malování kraslic se v našich krajích rozvinula jako nikde jinde na světě.

Také hospodář vyšlehal čeládku, aby nebyla líná, krávu, aby se brzy oteílila, a ovocné stromky, aby se probudily ze zimního spánku k další úrodě.

Z internetu čerpala Jarmila Nováková

Vzpomínky na Kopidlnu v podání Evy Bartošové-Kovárníkové z Hradce Králové

Narodila jsem se v červenci 1935 v Praze, i když rodina tehdy bydlela v Kopidlně. Bydleli jsme v domě pana Volejníka (majitele několika domů v Kopidlně), na rohu ulice pod náměstím. Dům měl a snad ještě stále má na střeše iniciály JV, bylo to nad pekárnu pana Zubatého. Později jsme se přestěhovali do Bezručovy ulice, do domu p. Frýdy. Bylo to tehdy na kraji města, z domu byl krásný výhled do přírody, protože v té době to byla poslední ulice, za námi už jenom louky. Po návratu majitele do vily jsme se opět stěhovali, a to na roh náměstí, kde byla po dlouhá léta mlékárna paní Tomíčkové, nyní je tam prodejna potravin, malá samoobsluha.

Otec byl veselý a společenský člověk, po celém Kopidlně lidmi dobře známý. Vždyť byl povoláním kominík, matka byla v domácnosti a starala se o nás, o děti. Měla jsem o 10 let mladšího bratra. Navštěvovala jsem obecnou i měšťanskou školu v Kopidlně a ze všech učitelů ze školy mi zůstala ve vzpomínkách nejvíce paní učitelka Kuncířová a také Ludmila Čapková. Z měšťanky si pamatuji pana učitele Františka Karpíška, který nás vedl ke sportování, a ještě Františka Vraštila. Později jsem vystudovala 4letou vyšší hospodářskou školu v Jičíně (nyní je to Obchodní akademie). Po maturitě na této škole jsem nastoupila na ředitelství Restaurací a Jídel v Jičíně, jako účetní. Protože můj nadřízený byl pověřen vedením úctárny na KNV v Hradci Králové, požádal mne, zda bych s ním do Hradce nepřešla i já.

Brzy jsem se potom vdala. I když od mé svatby uplynulo již hodně vody, v paměti mi zůstal obřad na městském úřadě v Kopidlně, kde mě oddával pan Janýra. K obřadu mne k mému ženichovi vedl můj otec v slavnostním kominickém obleku, přes celé náměstí, od mlékárny až na úřad. To mělo tenkrát v Kopidlně mnoho diváků. Po mateřské dovolené a různých reorganizačních změnách jsem nastoupila na nové pracoviště, na Okresní finanční správu (finanční úřad), v Hradci Králové. Tam jsem byla zaměstnána až do odchodu do důchodu.

Mám dvě děti a čtyři vnoučata. I když bydlím v Hradci Králové, na Kopidlnu nezapomínám. Občas si ráda zajedu do města svého mládí na setkání se spolužáky. Společně zavzpomínáme na místa, kde jsme sáňkovali (na kopečku u fary), kam jsme chodili bruslit (na zámecký rybník), na společná cvičení v sokolovně, kde byl tehdy správcem pan Gottwald. A také na taneční hodiny, rovněž v sokolovně...

V Kopidlně tehdy působil velmi aktivně divadelní soubor, který sídlil ve staré

radnici, a v jejím sále se často odehrávala divadelní představení. Tehdy jsem byla členkou orchestru, který vedl kapelník pan Vladimír Drnec (hrála jsem v jeho orchestru na housle). Divadelní soubor pořádal v závěru roku Veselého silvestra s programem, od půlnoci s tancem. Program byl sestaven z vystoupení místních ochotníků, mezi kterými nikdy nechyběla ani naše rodina. Otec totiž velmi dobře a rád zpíval.

Ze vzpomínek mi nikdy nevymizí říjen roku 1946, kdy do Kopidlna zavítal tehdejší prezident Eduard Beneš s chotí. Měla jsem tu čest přivítat ho ustrojená v národním kroji na kopidlenském náměstí. Dodnes si pamatuji slova, kterými jsem ho vítala: *Pane presidente a vážená paní, máme vás všichni rádi. Přijmete od nás tuto kytičku růží. Litujeme, že jen tak krátce pobudete v našem městě. Na tuto chvíli nikdy v životě nezapomeneme.* A tak se také stalo. Paní Hana, manželka prezidenta Beneše, mne políbila na čelo. I to pro mne, 11letou holku, hodně znamenalo. Večer jsem doma prohlásila, že se na čele už nikdy nebudu mýt, aby mi tam polibek navždy vydržel. No nevydržel, mýt jsem se musela. Ale vzpomínky mi ani čas z hlavy neodvanul. Návštěvu pana prezidenta v Kopidlně tehdy krásně popsala paní Blažena Kodlová a jsem ráda, že jsem ten článek po létech našla v úplném znění otištěný v Kopidlenských listech č. 1 z března roku 2012.

Dobrym zvykem v Kopidlně tehdy byly nedělní rodinné návštěvy v hospůdce na Sklípku, směrem na Cholenice. Otcové si tam spolu zahráli kuželky a my děti jsme si pochutnávaly na výtečné limonádě.

Dobře si pamatuji dobu, kdy se do zámeckého parku chodilo jen v neděli, během týdne byl pro veřejnost zavřený. Díky své kominické profesi mohl otec do parku a k zámku chodit kdykoli a občas mě bral s sebou. A tak jsem tam občas na procházce potkala i zámecké princezny, což byl pro mne nezapomenutelný zážitek. A samotný park? To byla tehdy velká chloubka Kopidlna. Cesty sypané pískem, tráva vždy pečlivě posekaná a projít se tam dalo až na Homolku. Uprostřed parku zářil výstavní skleník, s pečlivě opečovávanými palmami. O tyto prostory se později vzorně starala zde zřízená a velmi úspěšná a v celém kraji známá zahradnická škola. Při své nedávné návštěvě parku mne zarazilo, jak dalece se mé vzpomínky liší od současnosti. Byla jsem zklamaná a překvapená, jak je dnes park zpustlý, skleník neudržovaný. Mělo to velmi daleko k tomu, jak pamatuji park v dobách svého dětství. V čem to asi je, když v zámku sídlí stále stejná zahradnická škola?

Kopidlnu bylo za mého mládí velmi živé město. Kolik zde bylo obchodů a řemesel? O zdraví se staral MUDr. Baudyš a MUDr. Gold, léky prodával na náměstí pan Vaněk. Bolesti zubů odstranil MUDr. Chocenský a MUDr. Novotný. S příchodem nemluvnat na svět rodičkám pomáhal paní Stránská a Popelková. Muže holili a střihali pan Štefek a Křídlo. Lidi oblékal pan Sláma, ženy zkrášloval pan Tomiška, kloboučky jim zhotovila paní Mevaldová. Maso nám prodávali řezníci Janák, Špígl, Košťák, zeleninu Kabelák, Vavřík a Košťák. Mlsat jsme chodili ke Kořínkovým a Grafkovým. A potřeby do školy nám prodávali Barkovi a Šípkovi. Ať mi odpustí ti, které jsem v předchozím výčtu neuvedla. Určitě by si to zasloužily majitelky dvou mandlů. Nebo pekaři, prodejci potravin, mlékárny. Řemeslníci jako čalouník, lakýrník, truhlář či kamnář, pokrývač, sklenář, kamenosochař, majitelé hospůdek. A určitě též kapelníci Tobiáš a Carda. Nebo opravář hodin Zach... Pamětníci, vzpomínáte si ještě? To všechno byla nabídka, kterou město Kopidlnu v době mého mládí místním lidem i lidem z okolních vesnic běžně poskytovalo.

Svoje povídání koním prosbou. Nechte městečko Kopidlnu nikdy padnout. Starejte se co nejlépe o zámecký park. Upravte střed města, hlavně náměstí. Udělejte něco s domy kolem hlavní silnice procházející městem. Ať se jako dnes my při návštěvě nebudete muset za své město stydět. Jeho budoucnost máte ve svých rukách a historie vám jednou poděkuje.

Eva Bartošová-Kovárníková

Ze stránek literárního časopisu Jičínska

Mnozí z nás ani netuší, že už od roku 2002 vychází na okrese Jičín časopis ČAJ (Časopis autorů Jičínska), který je zaměřen na literární tvorbu. V minulosti jsme na jeho stránkách mohli najít například i básně kopidlen-
ské autorky Hany Runcíkové.

V lednu letošního roku vyšlo jubilejní, své číslo časopisu, ve kterém jeho vydavatel Václav Franc z Nové Paky zpovídá básníka Jiřího Žáčka. Na besedu s ním z devadesátých let v Rožďalovicích si možná vzpomenou i někteří lidé z Kopidlna, kteří se jí ten-

krát jako děti účastnili. Se svolením obou aktérů rozhovor zveřejňujeme i v Kopidlen-
ských listech. Zároveň připojujeme i zamyš-
lení Václava France nad letošními literárními
výročími, zejména pak 125 let od narození
Karla Čapka. (kl)

Dnešní distributoři a knihkupci berou knihu jako kus flákoty!

Rozhovor s básníkem Jiřím Žáčkem

Pane Žáčku, jaký jste byl žáček?

Jak se to vezme. Před lety jsem se chlubil vlastním dětem, ať si ze mne vezmou pří-
klad, že jsem měl samé jedničky – a ti rošťáci
na mě vytáhli má dávná vysvědčení: „Kde-
pak samý jedničky, tys měl i trojky, a dokon-
ce z chování!“ Vnoučatům se už raději za pří-
klad nedávám.

Jak se ze studenta techniky stane básník?

Já tu otázku raději přeformuluji: Jak to, že
člověk, kterého zajímá literatura, šel studo-
vat na inženýra?

Odpověď: Kvůli kamarádům jsem se při-
hlásil na stavební průmyslovku a z ní se dalo
jít vlastně už jen na techniku. Ale nelituji,
mám sice mezery ve vzdělání, ale tříletá pra-
xe inženýra byla k nezaplacení.

Chtěl byste dnes studovat?

Rozhodně ano, závidím vnučkám, že jez-
dí na výměnné zájezdy do světa, a čekají je
i studijní pobyty; o tom se nám ani nezdálo.
Otázka je, zda budou mít dnešní děti mož-
nost žít s tím, co vystudují. Naše generace
měla jistotu, že práci sežene i ten největší
trouba, kdežto dnes máme spoustu vysoko-
školsky vzdělaných lidí bez práce.

V jedné básni říkáte: „Dospěla-li lenost k mozku, už je pozdě na rákosku.“ Nemě- la by se rákoska zavést opět jako školní pomůcka?

Vidím, co vše musí zvládnout moje 16letá
vnučka Johana na gymplu, a upřímně ji ob-
divuju. Ve srovnání s dnešními dětmi my
jsme byli generace flákačů a rošťáků, ale
byli jsme zvyklí, že za lumpárny dostaneme
výprask. Rákosku bych určitě zavedl, ani ne
tak na školáky, jako na některé rodiče, kteří
z vlastních dětí vychovávají arogantní sprat-
ky a učitelům dělají ze života peklo. Znáám to,
moje dcera učí na základce.

Píšete raději pro děti, nebo pro dospělé děti?

Psát pro děti je větší radost, protože při
tom vidím svět hezčí a laskavější, než skuteč-
ně je. Vycházím z toho, že ukazovat dětem
odvrácenou tvář reality předčasně může být

traumatické. Až povyrostou, už je ty hrůzy
nevykolejí.

Potřebuje dnes český spisovatel nějakou profesní organizaci, např. Obec spisova- telů atp.? A k čemu?

Spisovatelské organizace by měly svým
členům poskytovat informační i právní
servis, umožňovat kontakty s českými i za-
hraničními kolegy a hájit zájmy svých členů
na knižním trhu. Zatvrzelým individualistům
samozřejmě spolky k ničemu nejsou. Ale
i zatvrzelí solitéři jsou vděční za PEN klub,
který je poslední jakž takž fungující spisova-
telskou organizací.

Při našem prvním setkání ve Všeni jste vzpomínal, že rád čtete klasiky, tenkrát jste jmenoval Cervantese. Co současná literatura? Myslíte, že se k některým sou- časným dílům budou vracet naši potomci třeba za pár století?

Čtu především současnou literaturu, kla-
siky si jen zpestřuji čtenářský apetit. Ale
obávám se, že současní autoři už nemohou
počítat s tím, že budou čtení i za pár stole-
tí, jako všichni ti Shakespearové, Cervante-
sové, Balzakové, Stendhalové, Goethové,
Puškinové a další velikáni. Ne snad že by se
mezi dnešními spisovateli nenašli géniové.
Ale začala éra bezvýznamnosti. Autoři sázejí
na okamžitý úspěch, nepišou pro věčnost,
protože věčnost nebude. Dnešní distributo-

ři a knihkupci berou knihu jako kus flákoty:
když se neprodá během týdne, už není čer-
stvá, a po měsíci jim snad připadá zkažená.
A čtenáři se tomu obludnému pojetí litera-
tury přizpůsobují. Možná trochu přeháním,
ale ten trend je zjevný.

V roce 2011 se v nedalekém Miletíně sla- vilo 200. výročí narození Karla Jaromíra Erbeny. Nechci ubírat slávu Karlu Hynku Máchovi, ale z Erbeny zná z mé generace Polednici nebo úryvek z Vodníka téměř každý. Erbenova Kytice je zřejmě nejzná- mější českou sbírkou poezie. Vracíte se k českým klasikům? Čerpáte z nich inspi- raci?

Já to vidím podobně, jsem vyznavač Erbe-
na, Kytice je moje kniha knih. Máchovi ov-
šem patří sláva také, on otevřel české litera-
tuře dveře do světa. V českých klasikách si čtu
rád, snad ani ne kvůli inspiraci jako spíš kvůli
sebevědomí; připomínají mi doby, kdy byli
spisovatelé bráni vážně, ne jako tajdrláci ze
showbyznysu, jak je vnímá naše politická re-
prezentace, která zapomněla, že český národ
stvořili spisovatelé a umělci, žádní hokynáři
a trhovci, kteří dnes velí všemu, ekonomice,
politice i kultuře. Navíc mi připadá obsurní,
že nejmocnější lidé ve státě mluví podivným
jazykem plným fráží a floskulí, z něhož se řa-
dovým občanům zvedá žaludek. A když už
výjimečně mluví česky, evidentně lžou.

Je nějaké slovo, na které nedokážete vy- tvořit rým? Víím, že jste si poradil i s nepo- pulárním slůvkem „lues“ – blues...

Jsem z generace, která ještě vnímá poezii
jako zpěv, proto umím ocenit pěkný rým, ale
je dobré vědět, že na ta nejdůležitější slova
žádný kloudný rým neexistuje. Například
pravda, život, smrt. Ani na lásku nenajdete
lepší rým než: „Nikdo neví, co je láska, dokud
tatík nenapraská.“ Jako by nám dávný jazy-
kový demiurg poslal vzkaz, že s některými
pojmy nemáme žonglovat, abychom je ne-
zneuctili.

pokračování ze strany 30

Proč Češi čtou raději kuchařky než poezii?

Kuchařka může být také plná poezie, ale jinak je tenhle stav tristní. I staří dobří obrozenci rádi jedli, ale duchovní potravu přece jen kladli výš. Ale i když dnes knihy poezie vycházejí v malých nákladech, těch knih je tolik, že kdyby se to sečetlo, vyšlo by, že čtenářů poezie je dnes víc než za Máchy a Erbeny.

Kdekdo se dnes považuje za VIP. Je opravdu taková nadúroda významných osobností na počátku 21. století? A nejsou dnes větší hrdinové vlastně ti „nehrdinové“, o kterých jste kdysi napsal báseň k jejich počtě?

Dnes se za VIP považuje kdekjaký zazonbaný troglodyt, já jim říkám celebrikety. Samozřejmě že opravdovými hrdiny – tak jako vždycky – jsou i dnes ti „nehrdinové“, a největší z nich jsou rodiče, kteří vychovávají z dítěte čestného, inteligentního, laskavého člověka.

Jak se s odstupem času díváte na 20. století? Kolik skutečných osobností 20. století byste dnes zařadil do čítanek? V básni 20. století píšete o lidech „dvakrát hnáných přes minová pole“, ale snad nebyly jen války; nebo se pletu?

Dnes je taková móda plivat na 20. století, jako by za všechno mohla doba. Jenže 20. století bylo zároveň věkem boje za svobodu a demokracii, věkem technických zářků a rozvoje vědy. Nebýt 20. století, pravděpodobně bychom dnes nemluvili česky. Jestli chceme porozumět minulému století, nestačí všechno svádět na totalitní ideologie či bojovné nacionalismy. Všecky hrůzy 20. století mají na svědomí konkrétní lidé: nejen politikové, hlavně všemocní zákulisní hráči, kteří rozehrávali své válečné partie kvůli výnosnému kšeftu. A rozehrávají je dál.

Jsou dějiny světa opravdu jen dějinami války? Viz vaše věta „povedu válku za svět bez válek“...

To by se válečníkům líbilo, kdybychom vnímali dějiny světa jako dějiny války! Ta citovaná větička z komedie Ptákoviny podle Aristofana je právě o tom. Válečníci vášnivě bojují za mír, ale mír je to poslední, o čem jim jde; tzv. boj za mír je pro ně daleko lepší kšeft než mír. Já odmítám vidět dějiny světa jako dějiny války, raději je vidím jako dějiny vynálezů, objevů, kultury, módy, sportu, cestování a třeba i kuchařského umění.

Proč se zdraví nedá koupit, ačkoliv si je každý měsíc předplácíme u zdravotních pojišťoven?

Samozřejmě se dá koupit i zdraví. Žít zdravě je velice nákladné a miliardáři si samozřejmě koupí lepší léky a lepší lékaře než řadoví občané. Dítě, které dýchá smog, živí se laci-

nými jedovatými blafy a vyrůstá v depresivním prostředí, bude určitě nemocnější než děti z „lepší“ rodin, které žijí ve zdravých lokalitách, prázdniny tráví v horách a přímořských letoviscích a vyrůstají v milujících rodinách. Prodávat zdraví je dnes možná lepší byznys než prodávat ropu.

Myslíte, že „kdo neskáče, není Čech“? Kdy jste byl hrdý, že jste Čech?

Já jsem permanentně hrdý na to, že jsem potomek génů, kteří vymysleli nádhernou českou řeč; jen se občas stydím za to, jak tu řeč prníme a hanobíme.

Nedávno jsem přečetl vaši knížku Strážce majáku. Vždycky čtu knížky s papírkem a tužkou v ruce, abych si vypsál zajímavou myšlenku nebo větu. Ale tady bych si**upsal ruku (na to potřeboval sešit). Takže mi na závěr dovozte otázku: Čím byste chtěl být, kdybyste se narodil podruhé?**

Strážcem majáku? Skutečným strážcem majáku bych rozhodně být nechtěl, oni často končí sebevraždou nebo v blázninci. Raději bych byl delfínem. Čím jsem starší, tím víc mě fascinuje, že si tito vysoce inteligentní savci zvolili úsporný, antimaterialistický modus vivendi. Z hlediska zachování života na Zemi se prostě chovají inteligentněji než euroatlantická civilizace, která ke svému fungování potřebuje drancovat všechny dostupné zdroje a ničit životní prostředí. Onehdy jsem viděl dokument o afrických Pygmejích, kteří nepotřebují téměř nic, jenom nůž, lžici, mačetu, koš a kotlík. Delfini nepotřebují ke štěstí ani to.

Otázky kladl Václav Franc

Moje výročí roku 2015: Karel Čapek

Rok 2014 patřil 100. výročí narození Bohumila Hrabala, rok 2015 bude nepochybně zasvěcen 600. výročí upálení mistra Jana Husa. A neměli bychom zapomínat ani na 70. výročí konce 2. světové války, ale těch menších literárních výročí bude hodně. Namátkou jen z literátů: 4. dubna Jan Drda, český spisovatel (100 let), 17. října Arthur Miller, americký spisovatel (100 let), 29. října Ludovít Štúr, slovenský politik, jazykovědec a spisovatel (200 let) či 30. prosince Rudyard Kipling, britský spisovatel (150 let). A co třeba úmrtí: 27. ledna Isaak Babel, ruský spisovatel (75 let), 10. března Michail Bulgakov, sovětský spisovatel (75 let), 30. března Amálie Kutinová, spisovatelka (50 let) či 21. prosince Francis Scott Fitzgerald, americký spisovatel (75 let).

Já jsem si vybral sice možná méně kulaté výročí, ale oslavíme jej už na počátku nového roku 2015. Před 125 lety se 9. ledna 1890 v Malých Svatoňovicích narodil Karel Čapek. Jeden z nejvýznamnějších českých spisovatelů 20. století. Vzpomínám na návštěvu domu ve Strži u Dobříše. Procházeli

jsme místností, kde Karel Čapek ve 30. letech 20. století žil s Olgou Scheinpflugovou. Dokonce jsem použil i toaletu v domě (údajně je originální), prošli jsme okolní zahradu a v občerstvení jsme poseděli u venkovního stolečku, kde možná Karel Čapek sedával a plánoval svoje knihy a hry. Genius loci určitě funguje, protože mě okamžitě napadla povídka, kterou jsem pod Čapkovým vlivem napsal. Dům zůstal mistrem opuštěn, ale je dobře, že nezůstal opuštěn veřejností, neboť do jeho prostor míří výpravy školní mládeže, ale i všech zájemců o literátu, kterého ve světě znají i dosud. Prohlížel jsem si vystavené předměty, překvapilo mě, že Čapek napsal vedle Dášenky i Pudlenku, což je knížka o kočce, asi není zdaleka tak známá jako knížka o psí holce, ale rád bych si ji někdy přečetl. Zaujaly mě také výstřížky dokumentující události kolem Čapkovy smrti, a hlavně vše to, co začalo po mnichovské „dohodě“ a vzniku 2. republiky. Všechny ty útoky na jeho osobu.

Václav Franc

FRANC Václav, MUDr., *1961

Člen Střediska východočeských spisovatelů – oblast Hradecko
Člen Obce spisovatelů a Unie českých spisovatelů
Člen Literárního spolku v Jičíně (LiS) a DIV

Zubař. Prozaik, básník, dramatik, redaktor a vydavatel literárních časopisů Kobra a Čaj.
Vydané sbírky poezie: *Kdy chodí město spát* (Půlnoc Tábor, 2000); *Olympiáda v zoo* (Půlnoc Tábor, 2001); *Autogramy dětství* (Alfa-Omega, 2005); *Na druhém břehu dětství* (vl. nákladem, 2011).
Vydaná próza: *František* (Dauphin a Protis, 2007); *Něco na zub pro zubaře a jejich pacienty* (Alfa-

-Omega, 2007); *Atentát na senátora Murdycha* (vl. náklad, 2006); *Vědecká práce mé ženy* (vl. náklad, 2006); *Agonie* (vl. náklad, 2006); *Bystřice aneb Kde lišky dávají dobrou noc* (vl. náklad, 2009); *Jak na Nový rok* (novela, Akcent, 2010); *Svědék neposkvrněného počtu* (sbírka povídek, Akcent, 2011); *Dobry zločin* (sbírka povídek, Akcent, 2011); *Dvakrát vrtej, jednou trhej* (sbírka povídek, Balt-East, 2011); *Kráska* (Akcent, 2014).

Publikuje v almanaších, příležitostně v nejrůznějších časopisech a sbornících.
Získal řadu ocenění v literárních soutěžích.
Hlavní organizátor literární soutěže humoru *Rehečská slepice* (od 2002).

Jaké dávky mohou získat osoby se zdravotním postižením

Vážení občane, v minulém vydání Kopidlen-
ských listů jsem se zaměřila na informace pro
osoby se zdravotním postižením, konkrétně
na nejčastější dotazy týkající se průkazu pro osoby
se zdravotním postižením (dobu platnosti, benefi-
ty z průkazu plynoucí, další výhody pro osoby se
ZP a kontakty na pracoviště, které nové průkazy
vydává).

V tomto vydání Kopidlen-
ských listů bych ráda
navázala. Zaměřím se tedy na informace týkající se
DÁVEK PRO OSOBY SE ZDRAVOTNÍM POSTIŽENÍM.

Základní dávkou je **invalidní důchod**. Žádosti
o invalidní důchod se uplatňují u příslušné okresní
správy sociálního zabezpečení (OSSZ) – občané
Kopidlno u OSSZ Jičín. Žádost lze podat pouze
na předepsaném tiskopise, nejdříve čtyři měsíce
před dnem, od kterého chce žadatel důchod při-
znat. O nárocích z důchodového pojištění rozho-
duje Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová
25, 225 08 Praha 5, která je vyplácí, a to dopředu
v pravidelných měsíčních lhůtách, které určí.

S účinností od 1. 1. 2010 došlo k zásadním změnám
v posuzování nároků na důchody podmíně-
né dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem
a ve způsobu stanovení jejich výše.

Jedná se především o nové vymezení definice
invalidity spočívající v *zavedení tří stupňů invalidity
namísto invalidity plné a invalidity částečné*.
V souvislosti s touto změnou došlo zároveň k *na-
hrazení plného invalidního důchodu a částečného
invalidního důchodu invalidním důchodem prvního
až třetího stupně*, jehož výše se stanoví v závislosti
na zjištěném stupni invalidity.

Pojištěnec je invalidní, jestliže mu kvůli dlouho-
době nepříznivému zdravotnímu stavu *poklesla
pracovní schopnost nejmeně o 35 %*.

Příčemž: pokud pracovní schopnost pojištěnce
klesla

- nejmeně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o *invaliditu prvního stupně*,
- nejmeně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o *invaliditu druhého stupně*,
- nejmeně o 70 %, jedná se o *invaliditu třetího stupně*.

Podrobnější informace o důchodovém pojištění
lze získat na internetových stránkách České správy
sociálního zabezpečení (www.cssz.cz) a Minister-
stva práce a sociálních věcí ČR (www.mpsv.cz), pří-
padně osobně či telefonicky na OSSZ Jičín.

Osoby se zdravotním postižením mohou dále
žádat o **příspěvek na péči**, **příspěvek na mobili-
tu** a **příspěvek na zvláštní pomůcku**, které po-
skytlují krajské pobočky ÚP ČR.

Příspěvek na mobilitu

Příspěvek na mobilitu je opakující se nároková
dávka, která je určena osobě starší jednoho roku:

- která je držitelem průkazu ZTP nebo ZTP/P při-
znánoho po 1. lednu 2014 nebo která není schop-
na zvládat základní životní potřeby v oblasti mo-
bility nebo orientace nebo které byly přiznány mí-
mořádné výhody II. nebo III. stupně, a to po dobu
platnosti průkazu mimořádných výhod ZTP nebo
ZTP/P, nejdéle do 31. prosince 2015,
- která se za úhradu opakovaně v kalendářním
měsíci dopravuje nebo je dopravována,
- které nejsou poskytovány pobytové sociální
služby v domově pro osoby se zdravotním postiže-
ním, domově pro seniory, v domově se zvláštním
režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní

péče (z důvodů hodných zvláštního zřetele může
být příspěvek na mobilitu přiznán i osobě, která
uvedené služby využívá).

Dané podmínky musí být splněny kumulativně.
Výše dávky činí 400 Kč měsíčně. Vyplácí se tzv. po-
zadu, tedy do konce kalendářního měsíce násl-
dujícího po měsíci, za který náleží.

Příspěvek na zvláštní pomůcku

Náleží osobě, která má *těžkou vadu nosného
nebo pohybového ústrojí, těžké sluchové postižení
nebo těžké zrakové postižení*. Nárok na příspěvek
na motorové vozidlo nebo zádržní systém má ten,
kdo má těžkou vadu nosného nebo pohybového
ústrojí anebo těžkou či hlubokou mentální retar-
daci. Okruh zdravotních stavů odůvodňujících
a vylučujících přiznání příspěvku uvádí *příloha
k zákonu o poskytování dávek osobám se zdravot-
ním postižením*.

Podmínkou pro získání příspěvku na zvláštní
pomůcku dále je, že:

- Osoba je starší tři let (motorové vozidlo, úpra-
va bytu), patnácti let (vodící pes), jednoho roku
(všechny ostatní pomůcky).
- Zvláštní pomůcka umožní osobě sebeobsahu
nebo ji potřebuje k realizaci pracovního uplatnění,
k přípravě na budoucí povolání, k získávání infor-
mací, vzdělávání anebo ke styku s okolím.
- Osoba může zvláštní pomůcku využívat.
- Zvláštní pomůcka není zdravotnickým pro-
středkem, který je hrazen z veřejného zdravotního
pojištění anebo je osobě zapůjčen pojišťovnou.
A nesmí jít o zdravotnický prostředek, který nebyl
uhrazen z veřejného zdravotního pojištění či za-
půjčen pojišťovnou kvůli nedostatečné zdravotní
indikaci.

• Pokud je pomůckou motorové vozidlo, osoba
se musí opakovaně každý měsíc dopravovat. Také
platí podmínka, že je schopna řídit motorové vo-
zidlo či v něm může být převážena.

• Seznam druhů a typů zvláštních pomůcek
obsahuje vyhláška. Příspěvek se poskytuje i na po-
můcku, jež v ní uvedena není, pokud ji ÚP ČR
považuje za srovnatelnou s některou z pomůcek,
kterou vyhláška zmiňuje.

Pokud jde o výši příspěvku na zvláštní pomůc-
ku, zákon rozlišuje, zda jde o pomůcku v ceně
do nebo přesahující 24 000 Kč. Obecně je stanove-
na 10% spoluúčast osoby se zdravotním postiže-
ním na ceně pomůcky, nejmeně 1000 Kč (neplatí
pro motorové vozidlo a pro případy, kdy je míra
spoluúčasti určována individuálně). Maximální
výše příspěvku je 350 000 Kč (400 000 Kč v případě
pomůcky schodišťová plošina). V případě pořízení
motorového vozidla je maximální výše příspěvku
200 000 Kč. Ve výši se odráží důvod a četnost do-
pravy, příjem osoby (osob s ní společně posuzova-
ných) a celkové sociální a majetkové poměry.

Příspěvek na péči

Je určen těm, kteří kvůli dlouhodobě nepříz-
nivému zdravotnímu stavu potřebují pomoc jiné
osoby při zvládnutí základních životních potřeb.
Nárok na příspěvek na péči má osoba starší jed-
noho roku. Příjemce si z něj hradí pomoc, kterou
mu může podle jeho rozhodnutí poskytovat buď
osoba blízká, asistent sociální péče, registrovaný
poskytovatel sociálních služeb, dětský domov
nebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hos-
picového typu. Při posuzování stupně závislosti se
hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní
potřeby: mobilita, orientace, komunikace, stravo-
vání, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon
fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivi-

ty a péče o domácnost (ta se neposuzuje u osob
do 18 let).

Výše příspěvku na péči

Příspěvek na péči se vyplácí měsíčně v kalen-
dářním měsíci, za který náleží.

Jeho výše činí:

- pro osoby **do 18 let**
 - 3 000 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost)
 - 6 000 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závis-
lost)
 - 9 000 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost)
 - 12 000 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost)
- pro osoby **starší 18 let**
 - 800 Kč, jde-li o stupeň I (lehká závislost)
 - 4 000 Kč, jde-li o stupeň II (středně těžká závis-
lost)
 - 8 000 Kč, jde-li o stupeň III (těžká závislost)
 - 12 000 Kč, jde-li o stupeň IV (úplná závislost)

**Jak se posuzuje zdravotní stav pro nárok na dáv-
ky osobám se zdravotním postižením?**

Příspěvek na zvláštní pomůcku:

Posuzující lékař vychází zejména z nálezu ošet-
řujícího lékaře, případně z výsledků funkčních vy-
šetření a z vlastního vyšetření.

Příspěvek na mobilitu:

Po 1. lednu 2014 není u osob, které jsou drži-
teli průkazu osoby se zdravotním postižením ZTP
nebo ZTP/P vydaného po tomto datu, pro účely
příspěvku na mobilitu samostatně posuzován
zdravotní stav.

Příspěvek na péči:

Od 1. ledna 2012 byl zaveden nový ucelenější
a přehlednější systém posuzování stupně závislos-
ti pro účely příspěvku na péči.

Při stanovení stupně závislosti vychází OSSZ:

- ze zdravotního stavu člověka doloženého ná-
lezem vydaným poskytovatelem zdravotních slu-
žeb,
- z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb
dotyčného,
- popřípadě z výsledků funkčních vyšetření,
- z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího
lékaře.

Seznam použitých zdrojů:

Invalidní důchod

Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění,
ve znění pozdějších předpisů

Příspěvek na péči

Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách,
ve znění pozdějších předpisů
Vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí ně-
která ustanovení zákona o sociálních službách,
ve znění pozdějších předpisů

**Dávky pro osoby se zdravotním postižením
(příspěvek na mobilitu, příspěvek na zvláštní po-
můcku, průkaz osoby se zdravotním postižením
a některé benefity, které z něj vyplývají)**

Zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek
osobám se zdravotním postižením a o změně sou-
visejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Vyhláška č. 388/2011 Sb., o provedení někte-
rých ustanovení zákona o poskytování dávek oso-
bám se zdravotním postižením, ve znění pozděj-
ších předpisů

Hana Palečková

Pracovníci místního hospodářství plní mimořádné pracovní požadavky, které mají zařazené do plánu prací nad rámec každodenních povinností. Za zmínku v tomto období stojí kompletní rekonstrukce chodníku v ulici Husova po levé straně od náměstí po křižovatku na Cholenice, výroba a instalace nových vrat do požární zbrojnice v obci Pševs a zahájení prací spočívající ve stavebních úpravách a rekonstrukci elektroinstalace v přízemí budovy bývalé školy v obci Mlýnec.

(kl)

Finanční příspěvky poskytnuté od města Kopidlno v roce 2014

Český rybářský svaz ZO	10 000 Kč
Kopísek OS	10 000 Kč
ZKO č. 328 Kopidlno	5 000 Kč
Leteckomodelářský klub č. 318 Kopidlno	11 000 Kč
SPCCH ZO Kopidlno	5 000 Kč
SRPŠ Kopidlno	12 000 Kč
Fotbalový klub Kopidlno	175 000 Kč
TJ Sokol Kopidlno	68 000 Kč
ZO ČSV Kopidlno	5 000 Kč
František Zajíc	15 000 Kč
HC Kopidlno – Zdeněk Pekárek	10 000 Kč
HC Pševs – Pavel Hladík	5 000 Kč
Autoklub Kopidlno v AČR	10 000 Kč
Český červený kříž MO Kopidlno	5 000 Kč
Střelecký klub Kopidlno	10 000 Kč
Regionální muzeum a galerie v Jičíně, příprava Muzejních novin o Pševsi	10 000 Kč
Obec Běchary, „Léčení hudbou“	5 000 Kč
Obec Dětenice, provoz vlakové dopravy	3 000 Kč
Greenway Mrlina – Labská stezka	2 000 Kč

Příspěvky sdružením poskytnuté městem v roce 2014 – sociální oblast

Příjemce	Částka v Kč
Centrum pro integraci osob se zp – Jičín	2 000
Stacionář Kamarád – Jičín	16 000
Tyflocentrum – Hradec Králové	2 000
Mateřské centrum Kapička – Jičín	500
Diakonie Broumov	2 000
Apropo – Jičín	8 000
ČČK – azylový dům Jičín	8 000
Občanské poradenské středisko – Hradec Králové (spádová poradna SOROPOL Jičín)	2 000
Oblastní charita Jičín	312 750
V roce 2014 poskytnuto celkem	353 250

Přijaté finanční dary, příspěvky a dotace v roce 2014

VIS – Vodohospodářsko – inženýrské služby, s. r. o., Kopidlenské slavnosti	18 000 Kč	Truhlářství – Josef Kropáček, vydání knihy „Kopidlno“	2 000 Kč
STAVING, spol. s r. o., Kopidlenské slavnosti	5 000 Kč	PERSEUS, a. s., vydání knihy „Kopidlno“	10 000 Kč
Věra Prekslová, Kopidlenské slavnosti	2 000 Kč	Zemědělská výroba Kopidlno – Jiří Antoš, vydání knihy „Kopidlno“	10 000 Kč
PERSEUS, a. s., Kopidlenské slavnosti	20 000 Kč	Jednota SD Nová Paka, vydání knihy „Kopidlno“	5 000 Kč
Česká spořitelna, a. s., Kopidlenské slavnosti	10 000 Kč	J.A.M. COM Bankovní technika. CZ, vydání knihy „Kopidlno“	2 500 Kč
AKORD – ing. Lubomír Luks, Kopidlenské slavnosti	2 000 Kč	Soudní znalec BP a BOZP – Zdeněk Helich, vydání knihy „Kopidlno“	5 000 Kč
Aveflor, a. s., Budčeves, Kopidlenské slavnosti	5 000 Kč	BAK stavební společnost, a. s., vydání knihy „Kopidlno“	10 000 Kč
Královéhradecký kraj, Kopidlenské slavnosti	60 000 Kč	ALB Zahrady – Ing. Petra Albrechtová, vydání knihy „Kopidlno“	1 500 Kč
Ministerstvo kultury ČR, restaurování sochy	123 000 Kč	Autoškola Mojmir Hloušek, vydání knihy „Kopidlno“	2 000 Kč
Aveflor, a. s. Budčeves, na kulturní akce	4 000 Kč	PNEUSERVIS Jiří Pišl, vydání knihy „Kopidlno“	500 Kč
Královéhradecký kraj, vydání knihy „Kopidlno“	40 000 Kč	Aveflor, a. s., Budčeves, vydání knihy „Kopidlno“	7 000 Kč
Královéhradecký kraj, vydání knihy „Kopidlno“	25 000 Kč	Cukrárna – Vladimíra Knížková, vydání knihy „Kopidlno“	1 000 Kč
Lesy České republiky, s. p., vydání knihy „Kopidlno“	10 000 Kč	Průmyslové zboží – Hana Slavíková, vydání knihy „Kopidlno“	1 000 Kč
Kosmetika – Lenka Tučková, vydání knihy „Kopidlno“	1 000 Kč	Rybářství Chlumec nad Cidlinou, vydání knihy „Kopidlno“	10 000 Kč
Pedikúra – Hana Purmová, vydání knihy „Kopidlno“	500 Kč	Dotace pro ZŠ - prevence rizikových skupin	46 200 Kč
SALON LILIE – Miroslava Rozsypalová, vydání knihy „Kopidlno“	500 Kč	SFŽP – výstavba ČOV	1 922 486,63 Kč
Miroslav Purma, vydání knihy „Kopidlno“	3 000 Kč	SFDI – chodníky v ulici Husova	2 318 999,04 Kč
Novinový stánek – Věra Chalupníková, vydání knihy „Kopidlno“	500 Kč	Úřad práce – společensky účelné pracovní místo	182 455 Kč
FVE Kopidlno, s. r. o., vydání knihy „Kopidlno“	50 000 Kč	Úřad práce – veřejně prospěšné práce	56 693 Kč
Sady Drahoraz, vydání knihy „Kopidlno“	1 500 Kč	Královéhradecký kraj – dotace pro hasiče	14 900 Kč
„Můj obchod“ – Nguyen Thi Thuy, vydání knihy „Kopidlno“	5 000 Kč	Královéhradecký kraj – dotace pro hasiče	120 000 Kč
ROTEZ, s. r. o., vydání knihy „Kopidlno“	2 000 Kč		

Statistika knihovny Kopidlno a pobočky Mlýnec 2014 s porovnáním roku 2013, 2012

rok	Kopidlno			Mlýnec		
	knihovní fond – knihovní jednotky			knihovní fond – knihovní jednotky		
	naučná literatura + el. dokument	krásná literatura	celkem	naučná literatura	krásná literatura	celkem
2014	2 828	6 866	9 694	1 049	2 192	3 241
2013	2 878	8 602	11 480	1 048	2 191	3 239
2012	2 824	8 191	11 015	1 048	2 190	3 238

rok	Kopidlno		Mlýnec	
	Registrovaní uživatelé	z toho uživatelé do 15 let	Registrovaní uživatelé	z toho uživatelé do 15 let
2014	208	71	19	7
2013	196	42	59	15
2012	190	57	71	19

Kopidlno						
rok	Návštěvníci celkem	z toho				
		Návštěvníci půjčoven a studoven	Návštěvníci internetu	Návštěvníci kulturních akcí	Návštěvníci vzdělávacích akcí	Návštěvníci on-line služeb
2014	10 312	1 887	1 470	510	65	6 380
2013	7 555	1 570	1 154	563	180	4 088
2012	5 310	1 363	360	320	300	2 967

Mlýnec					
rok	Návštěvníci celkem	z toho			
		Návštěvníci půjčoven a studoven	Návštěvníci internetu	Návštěvníci kulturních akcí	Návštěvníci vzdělávacích akcí
2014	144	144			
2013	625	625			
2012	788	743	0	33	12

Kopidlno							
rok	Vypůjčky celkem	z toho					
		Vypůjčky naučná dospělým	Vypůjčky krásná dospělým	Vypůjčky naučná dětem	Vypůjčky krásná dětem	Vypůjčky periodik	elektronické
2014	10 749	394	5 907	118	733	3 592	5
2013	9 291	506	5 422	70	483	2 802	8
2012	8 017	532	4 626	140	538	2 179	2

Mlýnec							
rok	Vypůjčky celkem	z toho					
		Vypůjčky naučná dospělým	Vypůjčky krásná dospělým	Vypůjčky naučná dětem	Vypůjčky krásná dětem	Vypůjčky periodik	elektronické
2014	2 226	7	580	14	38	1 587	
2013	3 833	156	1 297	32	235	2 113	
2012	4 256	306	1 322	114	279	2 235	

Kopidlno			
rok	Přirůstky – nákup knih ks	Náklady na knihovní fond celkem Kč	příjmy Kč
2014	335	55 033	14 514
2013	471	78 214	9 930
2012	349	79 085	10 383

TJ SOKOL Kopidlno pořádá tradiční DĚTSKÝ LETNÍ TÁBOR

Tábor je určen dětem od 2. třídy ZŠ.
Tábor je umístěn v lesním prostoru u obce Ledce u Ml. Boleslavi s možností blízkého koupání (100 m). Ubytování ve stanech i chatách – sportovní hry, soutěže, výlety a spousta legrace!
Letos velká táborová hra na téma „Staré řecké báje a pověsti“
Podrobnější informace a foto:
www.ledce-kopidlno.wz.cz

v termínu 4. 7. – 18. 7. 2015
cena 3000 Kč

Zájemci se mohou hlásit na adrese:
Ing. Milan Šafler
(milan.safler@seznam.cz)
Husova 195
Kopidlno 507 32
tel. 493 551 493, 607 631 998 večer

Tábor je pořádán s finanční podporou města Kopidlno

Policejní

Úklid v domě

Kopidlno – V sobotu 6. prosince odpoledne upozornila na lince 158 žena z Kopidlno na zloděje, který měl z neobydleného domu odnášet různé věci. Na místo okamžitě vyjeli policisté, kteří zjistili, že se jedná o nového majitele, který dělal pořádek.

Krádež elektromotoru

Běchary – V přesně nezjištěné době od středy 10. prosince do pátku 12. prosince vnikl neznámý pachatel do areálu jedné z firem v Běcharech, kde se vloupal do čističky obilí. Uvnitř odcizil elektromotor Siemens včetně přírodního kabelu. Majitel vyčíslil škodu na 7 tisíc korun. Případ šetří kopidenští policisté jako přečin krádeže, za což pachateli hrozí až dva roky vězení.

Devatenáctiletý řidič si dlouho „nezaježdí“

Kopidlno – V úterý 16. prosince odpoledne kontrolovala policejní hlídka v Kopidlně osobní vozidlo Škoda Felicia, které řídil devatenáctiletý mladík. Nutno zdůraznit, že za volantem neměl co dělat, neboť má Městským úřadem v Jičíně vysloven do roku 2015 zákaz řízení všech motorových vozidel. Z tohoto důvodu si vyslechl ve zkráceném přípravném řízení podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na dva roky.

Krádež nafty

Slavhostice – V přesně nezjištěné době od soboty 3. ledna do čtvrtka 8. ledna vnikl neznámý pachatel do nezajištěné garáže v objektu jedné z firem ve Slavhosticích, kde ze zaparkovaného traktoru odčerpал 120 litrů motorové nafty. Majitel vyčíslil škodu na téměř 4 tisíce korun. Případ šetří kopidenští policisté jako přestupek proti majetku.

Řídil, i když nesměl

Kopidlno – V pátek 9. ledna odpoledne kontrolovala policejní hlídka v Kopidlně motocykl domácí výroby, který řídil sedmadvacetiletý muž. Během kontroly policisté zjistili, že muž má Okresním soudem v Jičíně vysloven do října letošního roku zákaz řízení všech motorových vozidel. Z tohoto důvodu si vyslechl ve zkráceném přípravném řízení podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní, za což mu hrozí až dva roky vězení.

Vloupání do vozidla

Kopidlno – V noci na středu 21. ledna se vloupal neznámý pachatel v Kopidl-

zprávy

ně do vozidla Ford Transit, které bylo zaparkované před jedním z domů v ulici U Cihelny. Z nákladového prostoru vozu odcizil elektrické bourací kladivo a další nářadí. Majitel vyčíslil celkovou škodu na nejméně 22 tisíc korun. Případ šetří kopidlenská policie jako přečin krádeže, za což pachatelé hrozí až dva roky vězení.

Kontejner na silnici

Kopidlno – V neděli 25. ledna po páté hodině ranní oznámil na policii anonym, že se v Kopidlně u benzinové čerpací stanice nachází uprostřed vozovky kontejner. Hlídka okamžitě vyjela na místo, ale žádný kontejner se v daném místě nenacházel.

Havárie vozidla

Pševes – V neděli 1. února ráno jela třicetiletá řidička osobním vozidlem Ford Focus ve směru od Kopidlna na Jičín. U Pševse zřejmě vlivem nepřiměřené rychlosti vyjela vpravo mimo komunikaci, kde narazila do stromu. Alkohol u řidičky, která utrpěla lehké zranění, byl vyloučen dechovou zkouškou. Celková škoda byla vyčíslena na 60 tisíc korun.

Rodinná rozepře

Běchary – V neděli 8. února večer zamířili kopidlenská policisté do Běchar, kde mělo dojít ke konfliktu mezi opilým otcem a jeho synem. Nakonec se ukázalo, že došlo k nedorozumění, a o další přítomnost policistů muži nestáli.

Řádění dvou psů

Kopidlno – Zakousnuté kachny a pokousaný beran. To je výsledek práce dvou psů, kteří v pátek 13. února řádili na dvoře rodinného domu v Kopidlně na Hilmarově náměstí. Oba chlupáci utekli z domu poté, co protřhli oplocení, a následně vnikli na nedaleký dvůr, kde se pustili do berana a kachen. Škodu, kterou způsobili, bude muset uhradit jejich majitelka, která je odvedla domů.

Opilec skončil na záchytce

Kopidlno – V pátek 20. února odpoledne vyjeli kopidlenská policisté do ulice Na Sklípku, kde měl ležet opilý muž, který měl rozbitou hlavu. Po příjezdu na místo zjistili, že se jedná o sedmatřicetiletého muže, kterého nejdříve rychlá záchranná služba převezla na ošetření do jičínské nemocnice a odtud pak pokračoval s téměř 3,5 promile alkoholu do protialkoholní záchytné stanice v Hradci Králové, kde zůstal do vystřízlivění.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Policie loni řešila nejčastěji krádeže, vloupání a podvody

Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Jičín, obvodní oddělení Kopidlno, podalo městu Kopidlno zprávu o stavu veřejného pořádku za rok 2014. Některé z poskytnutých údajů předáváme tímto způsobem i občanům města Kopidlna a jeho částí.

V loňském roce bylo v katastrálním území Kopidlna prověřováno třicet sedm oznámených a zjištěných trestných činů, z nichž bylo ve dvou případech zjištěno, že nedošlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu, ale jednalo se pouze o přestupky. V jednom případě nešlo o podezření z trestného činu ani přestupku a věc byla odložena.

Mezi nejzávažnější prověřované trestné činy patřil zločin loupeže, pohlavního zneužití a zločin vydírání.

Nejčastěji prověřovanými trestnými činy byly přečiny majetkového charakteru – krádeže, vloupání, podvody.

Dalšími přečiny byly např. přečiny výtržnictví, porušování domovní svobody v souběhu s přečinem nebezpečné vyhrožování, vyhrožování s cílem působit na úřední osobu a přečin ublížení na zdraví. Dále pak byly zjištěny přečiny spáchané v souvislosti s řízením motorového vozidla.

V Kopidlně došlo ke spáchání 25 přečinů, v části Pševse bylo prověřováno 11 přečinů, v Ledkově 1 přečin. V částech Mlýnec a Drahoraz nedošlo ke spáchání zločinu ani přečinu.

Mezi méně závažná protiprávní jednání patří přestupky. Obdobně jako u prověřovaných trestných činů převažovaly přestupky proti majetku, především se jednalo o krádeže a poškození cizí věci. Z celkového po-

čtu dvaceti dvou majetkových přestupků byl pachatel zjištěn pouze ve čtyřech případech.

Dalšími nejčastěji šetřenými přestupky byly přestupky proti občanskému soužití, především se jednalo o fyzická napadení. U všech přestupků proti občanskému soužití byla osoba podezřelá z tohoto přestupku zjištěna a oznámena správnímu orgánu k projednání. Dále byly šetřeny dva přestupky proti pořádku ve státní správě a územní samosprávě a jeden přestupek proti veřejnému pořádku. V jednom případě bylo prováděno šetření pro podezření z přestupku podle zákona na ochranu zvířat proti týrání.

Dalšími přestupky pak byly různé druhy přestupků na úseku dopravy. Nejčastějšími z nich byly přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Tyto přestupky byly vyřizovány pokutami v blokovém řízení či oznamovány příslušnému správnímu orgánu, v některých případech postačilo vyřízení přestupku domluvou.

Celková bezpečnostní situace byla charakterizována jako klidná. Zástupci kopidlenského oddělení Policie ČR ve zprávě děkují všem občanům, kterým není bezpečnostní situace ve městě lhostejná a s jejichž pomocí došlo v některých případech ke zjištění pachatelů.

Dále npor. Bc. Miroslav Netík informuje, že od 1. 12. 2014 došlo ke změně ve vedení územního odboru Policie ČR Jičín. Do funkce vedoucího byl jmenován plk. Mgr. Radek Bohuslav, jako jeho zástupce byl prozatím pověřen výkonem funkce plk. Mgr. Petr Mu-cha.

Růžena Horynová

Přestupky

Přestupky na úseku / část obce	Kopidlno	Drahoraz	Ledkov	Mlýnec	Pševes	Celkem
majetek	19	1	-	-	2	22
občanské soužití	9	3	-	-	1	13
veřejný pořádek	1	-	-	-	-	1
pořádek ve státní správě						
a územní samosprávě	2	-	-	-	-	2
přestupek podle zákona na ochranu zvířat proti týrání	1	-	-	-	-	1
celkem	32	4	-	-	3	39

Porovnání celkové kriminality za rok 2013 a 2014 – OOP Územního odboru Jičín

Název	2013			2014			Rozdíl		
	zj.	obj.	tj.%	zj.	obj.	tj.%	zj.	obj.	%
OOP Hořice	282	141	50,00	368	184	50,00	86	43	0,00
OOP Jičín	584	273	46,75	602	310	51,50	18	37	4,75
OOP Nová Paka	227	111	48,90	191	97	50,79	-36	-14	1,89
OOP Kopidlno	193	96	49,74	171	118	69,01	-22	22	19,27
OOP Sobotka	116	63	54,31	106	67	63,21	-10	4	8,90

Sport

Stolní tenisté zaznamenali úspěchy

Stolnětenisové soutěže jsou těsně před koncem. Chybí odehrát tři kola. V době, kdy vyjdou Kopidlenské listy, bude již rozhodnuto o okresním přeborníkovi i o postupujících a sestupujících družstvech. Je dobře, že o okresního přeborníka a tím pádem o postup do krajské soutěže bojuje i A družstvo TJ Sokol Kopidlno. V nejvyšší regionální soutěži se od počátku vyčlenila tři družstva, která utekla bodově dalším družstvům, jak se říká „o parník“. Jsou to Lázně Bělohrad A, Nová Paka B a k našemu potěšení i naše Áčko. To v průběhu soutěže prohrálo ve dvou utkáních. První porážka přišla v devátém kole s Novou Pakou a pak až v osmnáctém kole s L. Bělohrad A. Právě druhá porážka odsunula naše družstvo na třetí místo. Do té doby jsme byli v čele tabulky. Na obě družstva před sebou máme nyní ztrátu jediného bodu, a chceme-li si udržet naději na postup, bude třeba doma v předposledním kole porazit Novou Paku a čekat, že právě tento tým porazí v posledním kole Lázně Bělohrad. Soutěž bude až do posledního kola napínavá. Bohužel, porážka v Bělohradě rozhodla, že postup do kraje a souboj o okresního přeborníka nemáme ve svých rukou a musíme čekat na výsledky obou našich rivalů. Samozřejmě že nesmíme v nejbližším utkání prohrát v Lánech a v posledním kole zaváhat s Železníci. Náš tým nemá výraznou hvězdu, spíše se vyznačuje vyrovnaností. Všichni hráči základu, tedy Václav Matuna, Jirka Tomášek, Milan Pekárek i Petr Procházka, se pohybují mezi 65 a 75 % úspěšností. Podobně je na tom i Honza Kohut, který nastoupil v jednom utkání. V případě potřeby pomohl také Josef Palička, který má v této třídě úspěšnost těsně pod 40 % hranicí. Přejeme našim borcům do posledních kol úspěch, a až budeme číst tyto řádky, bude jasné, jestli se postup do kraje podařil.

Běčko zůstalo na chvostu

To úplně jiné starosti má tentokrát naše Běčko. Poslední, tedy dvanácté místo nevěští nic dobrého. Je pravda, že mezi družstvy na osmém až dvanáctém místě je rozdíl pouhých dvou bodů a že naděje umírá poslední, ale spíše to i vzhledem k rozlosování vypadá, že nám záchranářské práce nevyjdou a naše běčko sestoupí do třetí třídy přeboru. Naše výsledky ovlivnilo zranění Honzy Kohuta těsně před zahájením soutěží a prakticky celou první polovinu byl mimo hru a teprve ve dru-

hé polovině se pozvolna dostával do herní pohody. Nad padesát procent úspěšnosti se však bude těžko dostávat. Jedničkou týmu se, co do výsledků, stal Pepa Palička s 60 % úspěšností. Dalším hráčům se tolik nedařilo. Míla Novák a Fanda Brodský jsou na 35 %, Urbaník 25 % úspěšnosti. Více se očekávalo od Adama Hejdrycha, a to nejen, co se týče bodů, ale také přístupu. Je pravda, že ne vždy mohl nastoupit kvůli zaměstnání, ale mnohdy hrát mohl, a stejně nebyl k dosažení... A tak museli zaskočit náhradníci z céčka, výše jmenovaní Brodský a Urbaník a pak ještě Saša Petr. V nouzi nejvyšší dokonce mládežníci Lukáš Novák a Pelant.

Céčko v klidných vodách

V klidných vodách středu tabulky se pohybuje Céčko. Těsně před koncem soutěže je na šestém místě z devíti družstev a posun nahoru či dolů v tabulce není možný. Céčko se po skončení dlouhodobé soutěže ještě utká se stejně umístěným týmem ve skupině A, pravděpodobně s Dědkem Staré Paky o konečné umístění. Také tento tým neměl výrazného lídra. Výsledkově nejvýše dosáhl Mirek Urbaník, který překonal 70 % úspěšnosti. Za ním v závěsu jsou nestárnoucí Fanda Brodský a Alois Machačny. Své si odehrál i Saša Petr. Více se čekalo od Jiřího Machuly. Bez tréninku to bohužel nejde ani v této nižší soutěži. Po roční pauze znovu v několika utkáních nastoupil, ale s úspěšností těsně nad 10 % spokojen být nemůže. Petr Pelant má za sebou přechod z mládežnických kategorií mezi dospělé. Pochvěně trénuje, a proto dostal několikrát příležitost k sehrání mistrovských utkání. Mezi muži dokázal získat první výhry. Věříme, že mu budou motivací a přispějí k získání vyššího sebevědomí při účinkování ve stolním tenise. V případě nouze zaskočili i další mladíci Láďa Ulrych a Pavel Myška.

Mladým borcům jsme drželi palce

V mládežnické kategorii jsme přihlásili naše hráče do dorostu. I když Lukáš Novák je věkem ještě mladší žák, mezi dorostenci si nevedl špatně a spolu s Petrem Pelantem vytvořili dvojici, která v dlouhodobé dorostenecké soutěži obsadila sedmé místo (z patnácti týmů). V době, kdy vyjdou Kopidlenské listy, bude jasné, jak naši borci uspěli v play-off turnaji o páté až osmé místo. Loni se jim závěrečný turnaj nepovedl, věříme, že reparát

dopadne lépe. Je v silách našich hráčů umístění na pátém či šestém místě. Soupeři jim budou podobně jako Loni Veliš, Úbislavice a nově tým Hořic, který naše borce Loni od sunul na poslední chvíli z bojů o 1.–4. místo. Máme jim tedy co oplácet... Jen pro pořádek, k několika utkáním nastoupil také Pavel Myška s úspěšností těsně nad 30 %.

Úspěch na krajském přeboru

A na závěr jeden osobní úspěch. Lukáš Novák dostal příležitost spolu s Jakubem Tázlařem z Chomutic a Soňou Petrovou z Miletína reprezentovat náš region v krajském přeboru jednotlivců v kategorii mladších žáků. Naši vyslanci si v konkurenci borců z celého kraje, a zejména hráčů z tréninkového střediska mládeže (reprezentují Sokol Hradec Králové) nevedli vůbec špatně. Soňa se umístila na 5.–6. místě ze dvanácti závodnic a spolu s Jakubem získali bronzovou medaili ve smíšené čtyřhře. Jakub s Lukášem ve čtyřhře skončili na skvělém 5.–8. místě, když o postup do semifinále podlehli nejvýše nasazenému páru ze Sokola Hradec Králové. Jakub v jednotlivcích prohrál až v semifinále útechy, skončil tedy na 15.–16. místě ze 24 nominovaných hráčů.

Lukáš Novák postoupil, ač nebyl nasazený, ze své čtyřčlenné skupiny jako druhý a postoupil mezi dvanáct nejlepších hráčů. O postup mezi osmičku bojoval v pětisetovém utkání. V koncovce pátého setu měl třikrát mečbol. Nakonec odešel poražen (pátý set 13:15). Škoda, protože soupeř v souboji o semifinále byl také „hratelny“. I tak lze považovat umístění našeho hráče na 9.–12. místě za veliký úspěch. Lukáši, blahopřejeme a jen tak dál. Je třeba si uvědomit, že se náš hráč dostal na krajské přebory po mnohaleté odmlce, kdy nás reprezentovali Kodet, Slavík, Hejdrych a jako člen družstva Myška. A kde je dnes prvně jmenovaným dvěma borcům konec?

Věříme, že výsledek Lukáše není ojedinělý a přijdou i další úspěchy a že se najdou další borci, kteří navážou na úspěšnou historii našich mládežníků. Technické podmínky, co se týče herny a vybavení, pro to v Kopidlně jsou. Dospělí, kteří se dětem budou věnovat, se snad také najdou, a tak nezbyvá než věřit, že si naše mládež najde cestu do tělocvičny, protože stolní tenis si to zaslouží.

Jiří Machula